

**การพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ ร่วมกับใช้เทคนิคการสอนแบบเพื่อนคู่คิด
สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2**

ธกานต์ สมหมาย

**การค้นคว้าอิสระ เสนอเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
หลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต
สาขาวิชาภาษาอังกฤษ
พฤษภาคม 2564
ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยนเรศวร**

อาจารย์ที่ปรึกษาและรองคณบดีฝ่ายวิชาการ ได้พิจารณาการค้นคว้าอิสระ เรื่อง “การพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ ร่วมกับใช้เทคนิคการสอนแบบเพื่อนคู่คิด สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2” เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญา การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาภาษาอังกฤษ ของมหาวิทยาลัยนเรศวร

(ดร.ทำรงลักษณ์ เอื้อนครินทร์)
อาจารย์ที่ปรึกษา

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ชำนาญ ปาณาวงษ์)
รองคณบดีฝ่ายวิชาการ
พฤษภาคม 2564

ประกาศคุณูปการ

ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงยิ่งมา ณ โอกาสนี้ในความกรุณาเมตตาของอาจารย์ ดร. ท่างลักษณ์ เอื้อนครินทร์ ที่ปรึกษาการศึกษาการศึกษาค้นคว้าอิสระ ที่ได้อุทิศเวลาอันมีค่ามาเป็น ที่ปรึกษาและขอกราบขอบพระคุณในความเมตตาของคณะกรรมการทุกท่านที่ได้ให้คำแนะนำและ คำปรึกษาต่างๆ ตลอดจนตรวจแก้ไขข้อบกพร่องต่างๆ ของการศึกษาค้นคว้าด้วยอิสระของผู้วิจัยด้วยความเอาใจใส่เป็นอย่างดี จึงทำให้การศึกษาค้นคว้าอิสระฉบับสำเร็จสมบูรณ์ลุล่วงตามวัตถุประสงค์ ของการศึกษา ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ โอกาสนี้

ขอกราบขอบพระคุณ ดร. อนุชิต ธรรมานิตย์ ตำแหน่ง ครูชำนาญการพิเศษ โรงเรียนตากพิทยาคม, นางอัญชลี เกิดแสง ตำแหน่ง ครูชำนาญการพิเศษ โรงเรียนตากพิทยาคม และ นางสาวพิมพ์ภา รัตนารมย์ ตำแหน่ง ครูชำนาญการ โรงเรียนผดุงปัญญา ที่ได้เมตตาอนุเคราะห์เป็น ผู้เชี่ยวชาญในการค้นคว้าอิสระนี้ ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ โอกาสนี้

ขอกราบขอบพระคุณคณะผู้บริหาร คุณครู บุคลากรทางการศึกษาและขอขอบใจนักเรียน ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนผดุงปัญญา ที่ให้ความอนุเคราะห์ อำนวยความสะดวกต่างๆ ให้ความ ร่วมมือเป็นอย่างดีในการเก็บรวบรวมข้อมูลของการศึกษาค้นคว้าอิสระ จนทำให้การศึกษาค้นคว้า อิสระในครั้งนี้เป็นไปด้วยความเรียบร้อย

ซึ่งคุณค่าและคุณประโยชน์อันพึงมีจากการศึกษาค้นคว้าอิสระฉบับนี้ของผู้วิจัยขอมอบอุทิศ แต่ผู้มีพระคุณทุกๆ ท่าน มี บิดา มารดา ครู อาจารย์ เป็นต้น ผู้วิจัยหวังเป็นอย่างยิ่งว่า การศึกษา ค้นคว้าอิสระในครั้งนี้จะเป็นประโยชน์ต่อการจัดการเรียนการสอนสำหรับครูและบุคลากรทาง การศึกษาและผู้สนใจ

ธกานต์ สมหมาย

ชื่อเรื่อง	การพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ ร่วมกับใช้เทคนิคการสอนแบบเพื่อนคู่คิด สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2
ผู้ศึกษาค้นคว้า	ชกานต์ สมหมาย
ที่ปรึกษา	ดร.ทำรงลักษณ์ เอื้อนครินทร์
ประเภทวิทยานิพนธ์	การศึกษาค้นคว้าอิสระ กศ.ม. สาขาวิชาภาษาอังกฤษ, มหาวิทยาลัยนเรศวร, 2564
คำสำคัญ	การพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ, การสอนแบบเพื่อนคู่คิด

บทคัดย่อ

การวิจัยมีจุดมุ่งหมายของการวิจัย คือ 1) เพื่อศึกษาการพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ ร่วมกับใช้เทคนิคการสอนแบบเพื่อนคู่คิด สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 กับเกณฑ์ร้อยละ 75 2) เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ด้านทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ ก่อนและหลังใช้เทคนิคการสอนแบบเพื่อนคู่คิด ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ซึ่งผู้วิจัยได้ดำเนินการตามระเบียบวิธีวิจัยแบบการวิจัยเชิงปริมาณ (Qualitative Research) โดยกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยคือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2563 โรงเรียนผดุงปัญญา อำเภอเมืองตาก จังหวัดตาก สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 38 จำนวน 38 คน ใช้วิธีการสุ่มกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive sampling) และดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลโดยค่าความถี่ (frequency) ค่าร้อยละ (percentage) ค่าเฉลี่ย (mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (standard deviation) ค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of item-Objective Congruence หรือ IOC)

ผลการวิจัยพบว่า

1. ผลการศึกษาการพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ ร่วมกับใช้เทคนิคการสอนแบบเพื่อนคู่คิด สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 กับเกณฑ์ร้อยละ 75 พบว่า การทดสอบก่อนการจัดการเรียนรู้ การพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ ร่วมกับใช้เทคนิคการสอนแบบเพื่อนคู่คิด ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 มีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 9.97 การทดสอบหลังจัดการเรียนรู้ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 17.42 และเมื่อเปรียบเทียบผลการทดสอบก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้ พบว่า นักเรียนมีการพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ ร่วมกับใช้เทคนิคการสอนแบบเพื่อนคู่คิด สูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 75 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2. ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ด้านทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ ก่อนและหลังใช้เทคนิคการสอนแบบเพื่อนคู่คิด ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 พบว่า ผลการพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจร่วมกับใช้เทคนิคการสอนแบบเพื่อนคู่คิด ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 การทดสอบก่อนการจัดการเรียนรู้ มีค่าเฉลี่ย 9.97 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 2.20 คิดเป็นร้อยละ 49.87 การทดสอบหลังการจัดการเรียนรู้ มีค่าเฉลี่ย 17.49 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 2.52 คิดเป็นร้อยละ 87.11 โดยมีผลต่าง คิดเป็นร้อยละ 37.24

สารบัญ

บทที่	หน้า
1	บทนำ..... 1
	ความเป็นมาของปัญหา..... 1
	จุดมุ่งหมายของการศึกษา..... 3
	ขอบเขตของการวิจัย..... 3
	นิยามศัพท์เฉพาะ..... 3
	สมมติฐานของการวิจัย..... 4
2	เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง..... 5
	เอกสารเกี่ยวกับการอ่าน..... 6
	เอกสารเกี่ยวกับการอ่านเพื่อความเข้าใจ..... 14
	เอกสารเกี่ยวกับแนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับเทคนิคการสอนแบบเพื่อนคู่คิด..... 30
	งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง..... 36
3	วิธีดำเนินการวิจัย..... 38
	ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง..... 38
	เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย..... 38
	การวิเคราะห์ข้อมูล..... 42
	สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล..... 42
4	ผลการวิจัย..... 43
	ผลการศึกษาการพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ ร่วมกับใช้เทคนิคการสอนแบบเพื่อนคู่คิด สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 กับเกณฑ์ร้อยละ 75..... 43
	ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ด้านทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ ก่อนและหลังใช้เทคนิคการสอนแบบเพื่อนคู่คิด ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2..... 45

สารบัญ

บทที่	หน้า
5 บทสรุป.....	48
สรุปผลการวิจัย.....	48
อภิปรายผล.....	49
ข้อเสนอแนะ.....	50
บรรณานุกรม.....	51
ภาคผนวก.....	56
ประวัติผู้วิจัย.....	105

สารบัญตาราง

ตาราง		หน้า
1	ขั้นตอนการจัดกิจกรรม Think Pair Shares Collaborative Learning.....	32
2	ขั้นตอนการเรียนรู้ Think Pair Shares	35
3	แสดงผลการศึกษาการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ ร่วมกับใช้เทคนิคการสอนแบบเพื่อนคู่คิด สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 กับเกณฑ์ร้อยละ 75.....	43
4	แสดงตารางเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ ร่วมกับใช้เทคนิคการสอนแบบเพื่อนคู่คิด สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 กับเกณฑ์ร้อยละ 75.....	45
5	แสดงผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ด้านทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ ก่อนและหลังใช้เทคนิคการสอนแบบเพื่อนคู่คิด ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2.....	45
6	แสดงผลการพิจารณาเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้ การพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ ร่วมกับใช้เทคนิคการสอนแบบเพื่อนคู่คิด สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน.....	61
7	แสดงผลการพิจารณาความสอดคล้องของแบบทดสอบก่อนและหลังเรียนเพื่อวัดความสามารถ ในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ ร่วมกับใช้ใช้เทคนิค การสอนแบบเพื่อนคู่คิด (Think Pair Share) สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2.....	70
8	แสดงค่าความยาก (P) ค่าอำนาจจำแนก (r) ของแบบแบบทดสอบก่อนและหลังเรียนเพื่อวัดความสามารถ ในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ ร่วมกับใช้ใช้เทคนิค การสอนแบบเพื่อนคู่คิด (Think Pair Share) สำหรับ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 (ชุด 20 ข้อ).....	72

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาของปัญหา

ในสังคมโลกปัจจุบัน การเรียนรู้ภาษาต่างประเทศมีความสำคัญและจำเป็นอย่างยิ่งในชีวิตประจำวัน เนื่องจากเป็นเครื่องมือสำคัญในการติดต่อสื่อสาร การศึกษา การแสวงหาความรู้ การประกอบอาชีพ ความบันเทิง การสร้างความเข้าใจเกี่ยวกับวัฒนธรรมที่หลากหลายและวิถีทัศน์ของชุมชนโลก นำมาซึ่งมิตรไมตรีและความร่วมมือกับประเทศต่าง ๆ ช่วยพัฒนานักเรียนให้มีความเข้าใจตนเองและผู้อื่นดีขึ้น เข้าใจความแตกต่างระหว่างภาษาและวัฒนธรรม อีกทั้งขนบธรรมเนียมประเพณี แนวความคิดทั้งทางด้านสังคม เศรษฐกิจ การเมืองการปกครอง อีกทั้งมีเจตคติที่ดีสำหรับการใช้ภาษาต่างประเทศเพื่อการสื่อสารได้ รวมทั้งเข้าถึงองค์ความรู้ต่าง ๆ ได้ง่าย กว้างขวางขึ้น และมีวิถีทัศน์ในการดำเนินชีวิต (กระทรวงศึกษาธิการ, 2559, หน้า 115)

จากความสำคัญของภาษาต่างประเทศตามที่กล่าวมานี้ กระทรวงศึกษาธิการจึงได้กำหนดให้มีการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศทุกช่วงชั้น เพื่อเสริมสร้างพื้นฐานความเป็นมนุษย์ สร้างศักยภาพในการคิดและการทำงานอย่างสร้างสรรค์ เป็นรากฐานและเตรียมความพร้อมในการเรียนของเยาวชนรุ่นใหม่ ให้สอดคล้องกับสังคมยุคข้อมูลข่าวสาร ช่วยให้นักเรียนเป็นผู้มีวิสัยทัศน์กว้างไกล สามารถพัฒนาความคิดและมองโลกกว้างขึ้น โดยมีความคาดหวังว่าเมื่อนักเรียนเรียนภาษาอังกฤษอย่างต่อเนื่องตั้งแต่ชั้นประถมศึกษาถึงมัธยมศึกษา นักเรียนจะมีความรู้ความสามารถในการรับและส่งสาร มีวัฒนธรรมในการใช้ภาษาถ่ายทอดความคิด ความรู้ ความเข้าใจ ความรู้สึกและทัศนคติของตนเองเพื่อแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารและประสบการณ์ที่เป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาตนเองและสังคม โดยเฉพาะอย่างยิ่งทักษะการอ่าน ซึ่งเป็นทักษะที่ให้ประโยชน์สำหรับการแสวงหาความรู้เพื่อนำไปใช้ปรับปรุงและพัฒนาคุณภาพชีวิตและสังคม (วิจักขณ์ สันติรักษ์, 2560, หน้า 58)

ซึ่งทักษะการอ่านเป็นเครื่องมือที่สำคัญที่ทำให้บุคคลก้าวหน้าทันต่อเหตุการณ์ ทักษะการอ่านควรเป็นทักษะที่ได้รับการส่งเสริมเพราะเป็นทักษะที่คงอยู่กับนักเรียนได้นานที่สุด เป็นสิ่งที่สามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้ตลอดเวลาแม้ว่าจะสำเร็จการศึกษาไปแล้ว กระทรวงศึกษาธิการตระหนักถึงความสำคัญของการอ่านเป็นอย่างยิ่ง จึงได้รณรงค์ให้เด็กไทยมีนิสัยรักการอ่านอย่างถาวร โดยประกาศให้ปีการศึกษา 2546 เป็นปีแห่งการส่งเสริมการอ่านและการเรียนรู้ และในปี พ.ศ. 2549 เป็นวโรกาสที่พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวทรงครองสิริราชสมบัติครบ 60 ปี จึงกำหนดนโยบายให้สถานศึกษาเข้าร่วมมหกรรมรักการอ่านเพื่อเป็นการเฉลิมพระเกียรติ รวมทั้งกำหนดให้วันที่ 2 เมษายนของทุกปี ซึ่งเป็นวันคล้ายวันพระราชสมภพของสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารีเป็นวันแห่งการรักการอ่าน เพื่อสร้างสังคมแห่งการเรียนรู้ตลอดชีวิต เนื่องจากพระองค์ทรงมีพระราชดำรัสเกี่ยวกับการสร้างนิสัยรักการอ่านให้แก่เด็ก เมื่อวันที่ 29 มีนาคม 2549 ณ ศูนย์การประชุมแห่งชาติสิริกิติ์ว่า “หนังสือเป็นสื่อเผยแพร่ความรู้ที่อยู่คู่กับมนุษย์เป็นเวลานาน หนังสือดีมีสาระมีส่วนช่วยยกระดับสติปัญญาและจิตใจของมนุษย์ คติคำสอนหรือตัวอย่างต่าง ๆ ที่ปรากฏในหนังสือยังช่วยกล่อม

เวลาความรู้สึกนึกคิด คุณธรรมจริยธรรมด้วย” ฉะนั้น การปลูกฝังนิสัยรักการอ่านให้เยาวชน จึงเป็นสิ่งที่มีความสำคัญและควรดำเนินการอย่างต่อเนื่อง (กัญญา ชัยรัตน์, 2552, หน้า 5)

อย่างไรก็ตามสิ่งที่มีความสำคัญและช่วยให้การอ่านประสบความสำเร็จ ก็คือความสามารถในการอ่านและความเข้าใจในการอ่านโดยเฉพาะความเข้าใจในการอ่านนั้นเป็นสิ่งสำคัญมาก การอ่านจะไม่เกิดประโยชน์หากผู้อ่านไม่เข้าใจเรื่องที่ตนอ่านซึ่ง (อัจฉราวรรณ ศิริรัตน์, 2551, หน้า 56) กล่าวถึงความเข้าใจในการอ่านว่า เป็นความสามารถที่จะอนุมานข้อสนเทศ หรือความหมายอันพึงประสงค์จากสิ่งที่อ่านมาแล้วได้อย่างมีประสิทธิภาพมากที่สุดเท่าที่จะทำได้ ซึ่งความเข้าใจนี้เป็นเรื่องที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับสัมพันธ์กับการศึกษา และประสบการณ์ต่าง ๆ ในหลาย ๆ ด้านของแต่ละคน และถือเป็นองค์ประกอบที่สำคัญยิ่งอย่างหนึ่งของการอ่าน ถ้าอ่านแล้วไม่เกิดความเข้าใจใด ๆ เลยก็อาจกล่าวได้ว่าการอ่านที่แท้จริงยังไม่เกิดขึ้น ในประเทศที่ไม่ได้ใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาประจำชาติ หรือใช้เป็นภาษาที่สอง เช่น ประเทศไทย ความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ เป็นทักษะที่จำเป็นต้องสร้างให้เกิดขึ้นกับคนในชาติ

จากผลการทดสอบผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติ (O-net) พบว่าคะแนนรายวิชาภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ของโรงเรียนผดุงปัญญา อำเภอเมือง จังหวัดตาก มีคะแนนผลการสอบ (O-net) ประจำปีการศึกษา 2562 ต่ำกว่าเกณฑ์ที่สถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติกำหนดไว้ (สุวิทย์ มูลคำ, 2556, หน้า 3) กล่าวไว้ว่า ผลการทดสอบที่โดยภาพรวมของโรงเรียนขนาดใหญ่ มีผลคะแนนการสอบ (O-net) ในรายวิชาภาษาอังกฤษต่ำ อันเนื่องมาจากทักษะการอ่านของนักเรียนอยู่ในระดับต่ำ สาเหตุเนื่องมาจากผู้สอนใช้วิธีการสอนที่ไม่เหมาะสมทำให้การอ่านของนักเรียนล้มเหลว และการสอนไม่ได้ให้นักเรียนได้พัฒนาทักษะการอ่านอย่างแท้จริง เนื่องจากผู้สอนจะเน้นไปในด้านการแปล เน้นความจำคำศัพท์ กฎไวยากรณ์ซึ่งไม่ส่งเสริมทักษะการคิด ทำให้นักเรียนไม่เข้าใจในการอ่าน ไม่สามารถสรุปองค์ความรู้จากการอ่านให้ออกมาเป็นคำพูดหรือตัวอักษรได้ ประกอบกับผู้สอนไม่ได้สอนให้นักเรียนฝึกฝนกระบวนการอ่านอย่างแท้จริง แต่จะสอนโดยวิธีแปลเป็นภาษาไทย แทนที่จะให้นักเรียนทำความเข้าใจโดยใช้ภาษาอังกฤษและที่สำคัญอีกประการหนึ่งคือ ทักษะการอ่านต้องอาศัยประสบการณ์ ความรู้เดิม ประสบการณ์ในการเรียนรู้ สิ่งแวดล้อมและกิจกรรมการเรียนการสอนซึ่งมีอิทธิพลที่จะช่วยให้ผู้เรียนเกิดความพอใจในการเรียน โดยผู้สอนต้องจัดกิจกรรมที่เหมาะสมกับวัย ความสามารถ ความถนัดในการเรียน และต้องให้นักเรียนใช้ภาษาอังกฤษให้มากที่สุดไม่ควรใช้ภาษาไทย ควรสอนให้นักเรียนมีความสามารถใช้ภาษาเป็นเครื่องมือในการทำความเข้าใจกับสิ่งพิมพ์ในรูปแบบต่าง ๆ ที่ปรากฏจริงในชีวิตประจำวัน มีแบบฝึกหัดให้นักเรียนใช้ภาษาโดยอัตโนมัติและจัดกิจกรรมทางภาษาที่เปิดโอกาสให้นักเรียนได้ฝึกใช้ภาษาเพื่อติดต่อสื่อสารในสถานการณ์จริง และกิจกรรมต้องมีสภาพการณ์ใกล้เคียงกับความเป็นจริงมากที่สุด

จากสภาพปัญหาดังกล่าวข้างต้นผู้วิจัยซึ่งปฏิบัติหน้าที่สอนภาษาอังกฤษระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ผู้วิจัยจึงสนใจนำเทคนิคการสอนเพื่อนคู่คิด (Think-Pair-Share) มาประกอบใช้ในการพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ เพราะหวังว่าจะเป็นตัวเลือกที่ดีที่จะทำให้นักเรียนเกิดการพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษที่ดีขึ้น เพราะผู้เรียนมีเพื่อนร่วมคิดสำหรับการเรียนรู้ในการพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ และการสนทนาเพื่อฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ อันจะนำไปสู่การพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษที่ดียิ่งขึ้น

จุดมุ่งหมายของการศึกษา

1. เพื่อศึกษาการพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ ร่วมกับใช้เทคนิคการสอนแบบเพื่อนคู่คิด สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 กับเกณฑ์ร้อยละ 75
2. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ด้านทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจก่อนและหลังใช้เทคนิคการสอนแบบเพื่อนคู่คิด ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

ขอบเขตของการวิจัย

งานวิจัยเรื่อง “การพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ ร่วมกับใช้เทคนิคการสอนแบบเพื่อนคู่คิด สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2” ผู้วิจัยกำหนดขอบเขตของการวิจัยดังต่อไปนี้

ประชากร นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2563 โรงเรียนผดุงปัญญา อำเภอเมืองจังหวัดตาก สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 38

กลุ่มตัวอย่าง นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2/3 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2563 โรงเรียนผดุงปัญญาอำเภอเมืองจังหวัดตาก สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 38 ใช้วิธีการสุ่มกลุ่มตัวอย่างแบบง่าย (Purposive Sampling)

ขอบเขตด้านเนื้อหา

แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ ร่วมกับใช้เทคนิคการสอนแบบเพื่อนคู่คิด (Think Pair Share) สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 จำนวน 6 แผน แผนละ 2 ชั่วโมง รวม 12 ชั่วโมง

ขอบเขตด้านตัวแปร

ตัวแปรต้น แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ ร่วมกับใช้เทคนิคการสอนแบบเพื่อนคู่คิด (Think Pair Share)

ตัวแปรตาม การพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ ร่วมกับใช้เทคนิคการสอนแบบเพื่อนคู่คิด สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

ขอบเขตด้านระยะเวลา ดำเนินการวิจัยตั้งแต่เดือน ธันวาคม พ.ศ. 2563 ถึงเดือน พฤษภาคม 2564

นิยามศัพท์เฉพาะ

การพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ ร่วมกับใช้เทคนิคการสอนแบบเพื่อนคู่คิด หมายถึง กระบวนการพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ ร่วมกับใช้เทคนิคการสอนแบบเพื่อนคู่คิด (Think Pair Share) ซึ่งมีขั้นตอนดังนี้

1. เตรียมแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ โดยผู้สอนได้กำหนดมาตรฐานการเรียนรู้ ตัวชี้วัด สาระสำคัญ ความคิดรวบยอด กิจกรรมการเรียนรู้ร่วมกับใช้เทคนิคการสอนแบบเพื่อนคู่คิด (Think Pair Share) สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 จำนวน 6 แผน แผนละ 2 ชั่วโมง รวม 12 ชั่วโมง

- 1.1 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 เรื่อง The Ice Hotel
- 1.2 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2 เรื่อง Food Firsts
- 1.3 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3 เรื่อง Hurricane Who?
- 1.4 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4 เรื่อง How did those get in there?
- 1.5 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 5 เรื่อง A bug's sleep
- 1.6 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 6 เรื่อง Tiger's Tale

2. เตรียมบทอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 จำนวน 6 เรื่อง ตามข้อ 1

3. ให้นักเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างของการวิจัยทำแบบทดสอบก่อนเรียน (Pre-Test) เป็นแบบทดสอบปรนัยเพื่อวัดความสามารถทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียน ก่อนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้จำนวน 20 ข้อร่วมกับใช้เทคนิคการสอนแบบเพื่อนคู่คิด (Think Pair Share) สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

4. จัดกิจกรรมการเรียนรู้ร่วมกับใช้เทคนิคการสอนแบบเพื่อนคู่คิด (Think Pair Share) สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยมีกระบวนการดังนี้

4.1 Think เป็นขั้นตอนที่กระตุ้นให้ผู้เรียนได้คิดในประเด็นปัญหาต่างๆ กล่าวถึงสาระสำคัญของการเรียน รวมถึงเรื่องที่ต้องการศึกษาในขั้นตอนต่อไป เช่น การตั้งคำถามก่อนนำเข้าสู่บทเรียน การทบทวนความรู้พื้นฐานของผู้เรียน โดยเริ่มจากการที่ครูตั้งคำถามให้นักเรียนตอบ

4.2 Pair เป็นขั้นตอนที่ให้ผู้เรียนได้จับคู่หรือกลุ่มทำกิจกรรมร่วมกับเพื่อนในชั้นเรียน ร่วมกันศึกษาบทเรียน แลกเปลี่ยนความคิดเห็นซึ่งกันและกัน รวมไปถึงการสร้างสรรค์ผลงานหรือกิจกรรมการเรียนรู้ร่วมกัน

4.3 Share เป็นขั้นตอนที่นักเรียนได้สรุป อภิปรายผล แลกเปลี่ยนความรู้ หน้าชั้นเรียน จากบทเรียนที่เรียนไป โดยนักเรียนจะนำเสนอในรูปแบบของการอ่าน เช่น การสรุปใจความสำคัญจากเรื่องที่อ่าน การอธิบายคำตอบจากบทอ่าน โดยครูและนักเรียนสามารถร่วมกันสรุปและประเมินผลจากการทำกิจกรรม

5. ให้นักเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างของการวิจัยทำแบบทดสอบหลังเรียน (Post-Test) เป็นแบบทดสอบปรนัยเพื่อวัดความสามารถทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียน หลังการจัดกิจกรรมการเรียนรู้จำนวน 20 ข้อร่วมกับใช้เทคนิคการสอนแบบเพื่อนคู่คิด (Think Pair Share) สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

6. ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมวิเคราะห์ทางสถิติ และอธิบายผลของการศึกษาต่อไป

สมมติฐานของการวิจัย

การพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ เพื่อความเข้าใจร่วมกับใช้เทคนิคการสอนแบบเพื่อนคู่คิด สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 สูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 75

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ ร่วมกับใช้เทคนิคการสอนแบบเพื่อนคู่คิด สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสาร งานวิจัยและงานเขียนต่างๆ ตลอดจนทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง ดังต่อไปนี้

1. เอกสารเกี่ยวกับการอ่าน
 - 1.1 ความหมายการอ่าน
 - 1.2 กระบวนการอ่าน
 - 1.3 ความสำคัญของการอ่าน
 - 1.4 ลักษณะของการอ่านที่ดี
 - 1.5 การพัฒนาทักษะการอ่าน
 - 1.6 ระดับความเข้าใจในการอ่าน
 - 1.7 จุดมุ่งหมายในการอ่าน
2. เอกสารเกี่ยวกับการอ่านเพื่อความเข้าใจ
 - 2.1 ความหมายการอ่านเพื่อความเข้าใจ
 - 2.2 ประเภทความเข้าใจ
 - 2.3 ทักษะที่สำคัญในการอ่านเพื่อความเข้าใจ
 - 2.4 การสอนการอ่านเพื่อความเข้าใจ
 - 2.5 การวัดและประเมินผลทักษะการอ่านเพื่อความเข้าใจ
3. เอกสารเกี่ยวกับแนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับเทคนิคการสอนแบบเพื่อนคู่คิด
 - 3.1 ความหมายเพื่อนคู่คิด (Think-Pair-Share)
 - 3.2 หลักการของเทคนิคการเรียนรู้แบบเพื่อนคู่คิด
4. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
 - 4.1 งานวิจัยในประเทศ
 - 4.2 งานวิจัยต่างประเทศ

1. เอกสารเกี่ยวกับการอ่าน

1.1 ความหมายการอ่าน

การอ่าน มีความสำคัญและเป็นความจำเป็นขั้นพื้นฐานสำหรับมนุษย์ในยุคโลกาภิวัตน์ซึ่งต้องแข่งขันดิ้นรนเพื่อการอยู่รอดและพัฒนาตนเองในการดำเนินชีวิตให้ทัดเทียมผู้อื่นในสังคม การอ่านจึงเป็นเครื่องมือสำคัญในการศึกษา แสวงหา ค้นคว้าข้อมูล ความรู้ต่าง ๆ ได้ การอ่านจึงมีประโยชน์ในการพัฒนาตนให้เป็นผู้รอบรู้ ฉลาด เข้าใจตนเอง ผู้อื่น และสิ่งแวดล้อมรอบตัวให้มากขึ้น และพร้อมที่จะก้าวไปให้ทันต่อความเคลื่อนไหวเปลี่ยนแปลงของสังคม นักการศึกษาได้กล่าวถึงความหมายของการอ่านไว้ดังนี้

พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2554 (2556, หน้า 13) ได้อธิบายความหมายของการอ่านว่า “อ่าน” หมายถึง “วาตามตัวหนังสือ ออกเสียงด้วย เรียกว่า การอ่านออกเสียง ถ้าไม่ออกเสียงเรียกว่าการอ่านในใจ สังเกตหรือพิจารณาเพื่อให้เข้าใจ เช่น อ่านสีหน้า อ่านริมฝีปาก อ่านใจตีความ เช่น อ่านรหัส อ่านลายแทง, คิด, นับ (ไทยเดิม)”

สถาบันภาษาอังกฤษ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2560, หน้า 97) ได้อธิบายว่า การอ่าน คือ การสื่อความรู้ ความรู้สึกนึกคิด ระหว่างผู้เขียนและผู้อ่านโดยผู้อ่านเข้าใจในสัญลักษณ์ เครื่องหมาย รูปภาพ ประโยค ข้อความ ตัวอักษร คำ และข้อความที่พิมพ์หรือเขียนขึ้นมาด้วยการสังเกตและพิจารณา ซึ่งมีความหมายตรงกับผู้สื่อสารเขียน โดยเป็นกระบวนการปฏิสัมพันธ์และการตีความระหว่างผู้เขียนและผู้อ่าน ซึ่งจะเข้าใจมากหรือน้อยขึ้นอยู่กับความรู้เดิมและการทำนายความรู้เกี่ยวกับเรื่องความหมายของคำศัพท์ โครงสร้างไวยากรณ์ ตลอดจนความเข้าใจในเรื่องความสอดคล้องต่อเนื่องของประโยคแต่ละประโยค

Goodman, Watson, & Burke, (1987, p.102) กล่าวว่า การอ่านเป็นกระบวนการทางภาษาศาสตร์ เชิงจิตวิทยา ผู้อ่านจะเลือกตัวชี้แนะ (clue) ที่ปรากฏในบทอ่านเพื่อเดาความหมายของเนื้อเรื่องทั้งหมดขณะที่อ่าน นอกจากนั้น การอ่านเป็นกระบวนการที่เริ่มต้นด้วยการรับรู้ของสมองในขณะที่สมองรับรู้ตัวอักษร ผู้อ่านต้องมีการคาดการณ์ล่วงหน้า โดยอาศัยความรู้เดิมและประสบการณ์ของผู้อ่าน

Harris, Larry, Smith, & Carl, (1976, 178-179) ได้กล่าวถึงการอ่านว่า เป็นรูปแบบหนึ่งของการสื่อความหมาย เป็นการแลกเปลี่ยนความคิดเห็น ข่าวสาร และความรู้ระหว่างผู้เขียนและผู้อ่าน ในลักษณะการสื่อความหมายระหว่างกันและกัน โดยผู้เขียนแสดงความคิดเห็นของตนเองผ่านทางตัวอักษรตามรูปแบบการเขียนของแต่ละคน สำหรับผู้อ่านก็จะพยายามถอดความหมายจากตัวอักษรที่ผู้เขียนได้เขียนไว้ ซึ่งความสามารถในการถอดความนี้ ขึ้นอยู่กับประสบการณ์เดิมของผู้อ่าน คือ ความคุ้นเคยในหัวข้อเรื่อง ความคิดที่สำคัญของเรื่อง ตลอดจนความรู้ทางภาษาของผู้อ่าน

Morris, (1984, p32-34) ได้ให้ความหมายการอ่านไว้ว่าการอ่าน คือ กระบวนการซึ่งผู้อ่านรับข้อมูลข่าวสารที่ถูกนำเสนอ ผู้เขียนเป็นผู้ส่งข่าว ผู้อ่านจึงเป็นผู้แปลรหัสเหล่านั้นตามความรู้และประสบการณ์เดิมของตนเอง ซึ่งนำไปสู่เป้าหมายหลักของการอ่าน คือ ผู้อ่านต้องคิดเป็นและเข้าใจความของสิ่งที่อ่าน

Heilman, Blair, & Rupley, (1994, p.33) ได้ให้ความหมายของการอ่าน เป็นกระบวนการที่ซับซ้อนขึ้นอยู่กับปัจจัยหลายอย่าง ซึ่งมีผลกับความพยายามในการแปลความสิ่งที่อ่าน เช่น

ประสบการณ์และความคิดเดิมเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน กลวิธีในการจดจำคำศัพท์ ความสามารถในการให้เหตุผล จุดประสงค์ของการอ่าน สิ่งแวดล้อม การกระตุ้น และความซับซ้อนของบทอ่าน เป็นต้น

Leu & Kinzer, (1995, p59) ได้กล่าวถึงการอ่านว่า เป็นกระบวนการที่ผู้อ่านมีปฏิสัมพันธ์กับตัวอักษร ผู้อ่านใช้ความรู้เดิมในการเรียนรู้ตอบสนอง และทำความเข้าใจลักษณะต่างๆความสามารถด้านภาษาเป็นปัจจัยสำคัญการทำความเข้าใจและตีความของสิ่งที่อ่าน

บรรพต ศิริชัย (2557 : หน้า 12) กล่าวว่า การอ่าน หมายถึง กระบวนการทางความคิดในการรับสารขณะที่อ่านสมองของผู้อ่านจะต้องแปลความหมาย ตีความข้อความหรือเรื่องราวที่อ่านไปด้วยตลอดเวลาในระหว่างที่ผู้อ่านกำลังอ่านหนังสืออยู่นั้น จะต้องใช้กลวิธีหลาย ๆ อย่าง เพื่อช่วยให้เข้าใจเรื่องราวได้เร็วขึ้นได้แก่ ความรู้เดิมในคำศัพท์ เพื่อใช้อธิบายความหมาย แปลความ ตีความ และขยายความจากเรื่องที่อ่านได้ นอกจากนี้ผู้อ่านจะต้องมีความคิดเชิงวิจารณ์ และสร้างสรรค์ สามารถพิจารณาเหตุผลจากข้อความที่อ่าน เข้าใจความคิดหรือความมุ่งหมายของผู้เขียน รวบรวมความคิดที่ได้จากการอ่าน แล้วนำไปประสานกับประสบการณ์เดิมของตนเป็นความคิดใหม่ เพื่อนำไปใช้ให้เกิดประโยชน์แก่ตนเองและสังคม

ถิรนนท์ อนุวัชศิริวงศ์ และ พิรุณ อนุวัชศิริวงศ์ (2559, หน้า 17) ได้อธิบายว่า การอ่านเป็นการเรียนรู้กระบวนการถอดรหัส (Coding) และเมื่อคนเราพัฒนาถึงความสามารถได้ในระดับหนึ่งประโยชน์ของมันจะกลายเป็นผลที่เอื้อให้อ่านได้มากขึ้นเรื่อย ๆ นั่นคือการอ่านจะช่วยให้สมองเราเก็บข้อมูลได้เพิ่มขึ้น

วันเพ็ญ วัฒนฐานะ (2557, หน้า 25) ได้ให้ความหมายของการอ่านไว้ว่า การอ่าน หมายถึง การรับรู้ความหมายจากข้อความ ตัวอักษรหรือสัญลักษณ์ต่าง ๆ ผ่านกระบวนการคิดวิเคราะห์ แปลความ ตีความ ขยายความ และจับใจความสำคัญ โดยอาศัยทักษะความรู้ด้านภาษาและประสบการณ์ทำให้สื่อสารได้อย่างมีประสิทธิภาพ

บัณฑิต ฉัตรวิโรจน์ (2549, หน้า 3) ได้ให้ความหมายของการอ่านไว้ว่า การอ่านหมายถึง กระบวนการแปลความหมายสัญลักษณ์ทางภาษา โดยผ่านกระบวนการคิดวิเคราะห์ ตามความรู้และประสบการณ์เดิมของผู้อ่านและตีความเพื่อให้เกิดความเข้าใจความหมายของเรื่องที่อ่าน ตามความต้องการของผู้เขียนที่ตั้งวัตถุประสงค์ไว้จากความหมายของการอ่านตามที่กล่าวมาข้างต้น

สรุปได้ว่า การอ่าน เป็นกระบวนการในการถอดรหัสสัญลักษณ์ เครื่องหมาย รูปภาพ ประโยค ข้อความ ตัวอักษร คำและข้อความที่พิมพ์หรือเขียนระหว่างผู้เขียนกับผู้อ่าน ออกมาเป็นความที่ตรงกันว่าผู้เขียนต้องการให้ผู้อ่านทราบเกี่ยวกับเรื่องอะไรบ้าง และสิ่งที่สำคัญที่สุดในการอ่านก็คือผู้อ่านจะต้องเข้าใจความหมายของสิ่งที่อ่าน

1.2 กระบวนการอ่าน

ในกระบวนการอ่านมีอยู่มากมายหลากหลายรูปแบบ ซึ่งมีความแตกต่างกัน และกระบวนการอ่านได้นำมาพัฒนาความสามารถในการอ่านโดยมีนักวิชาการการศึกษาซึ่งได้กล่าวถึงกระบวนการอ่าน ดังต่อไปนี้

Harris and Smith (1980: 36-42) กล่าวว่า กระบวนการอ่านเกิดจากการปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้อ่านและสาร โดยผ่านกระบวนการคิดตามจุดมุ่งหมายของผู้อ่าน ซึ่งในการปฏิสัมพันธ์นี้ประกอบไปด้วยการตั้งข้อมูล และการตอบสนองแนวความคิด สำหรับการตั้งข้อมูลจะเกี่ยวข้องกับ

ระบบเสียง ความหมาย และไวยากรณ์ของภาษาเขียน นั่นคือความสอดคล้องของเสียงสัญลักษณ์ ความหมายต่างๆของคำ และการเรียงลำดับคำในวลีและประโยค ขณะที่อ่านข้อความเหล่านั้นผู้อ่าน จะตอบสนองแนวคิด โดยจะพยายามทำความเข้าใจ และตัดสินใจที่อ่าน

John (1986: 13-15) กล่าวไว้ว่า กระบวนการอ่านนั้น ระดับของความหมายและโครงสร้างของเรื่อง ขึ้นอยู่กับผู้อ่านนำความรู้เดิมของตนมาใช้ นักวิชาการการศึกษาจึงให้ความสำคัญกับ โครงสร้างความรู้เดิมของผู้อ่าน กลวิธีในการอ่าน ความคิดเห็นของตนเอง วัฒนธรรมที่ปรากฏใน ข้อความที่อ่าน และโครงสร้างที่ใช้ในการเรียบเรียงข้อความของสารที่อ่าน

William (1988: 24-29) กล่าวไว้ว่า มีความเห็นคล้ายกันว่า การอ่านเป็นกระบวนการ ปฏิสัมพันธ์และตีความหมาย ซึ่งในกระบวนการ เป็นการปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้อ่านและสารที่ย่าน เพราะไม่สามารถแยกสารและผู้อ่านออกจากกันได้ดังนั้นความสามารถในการตีความขึ้นอยู่กับพื้นฐานความรู้เดิมของผู้อ่าน ซึ่งมีความมากน้อยแตกต่างกัน และมีผลทำให้การรับรู้เกี่ยวกับรายละเอียดของเนื้อความแตกต่างกันด้วยโดยในการตีความนั้น นักทฤษฎีความรู้เพิ่มเติมเชื่อว่าเรื่องที่ผู้อ่านรับเข้าไป ในสมองจะถูกเก็บรวบรวมไว้อยู่กับโครงสร้างความรู้เดิมที่มีอยู่แล้ว และโครงสร้างความรู้เดิม จะต้องมีความสอดคล้องกับโครงสร้างความรู้ใหม่ที่ผู้อ่านรับเข้าไปด้วย นอกจากนั้นยังมีกระบวนการอ่านมากมายที่ช่วยให้ผู้เรียนสามารถแปลความ ตีความ และสรุปความได้ ถ้าเป็นกระบวนการที่เกี่ยวข้องกับกระบวนการขยายความ ผู้อ่านต้องสามารถอนุมาน หรือทำนายข้อความล่วงหน้า ขยายความ โดยใช้ความรู้เดิมสร้างจินตภาพ มีความรู้สึกได้ตอบต่อเรื่องที่อ่านได้

Carrell and Eisterhold (1983: 56-59) กล่าวว่า ผู้อ่านเริ่มต้นโดยการไร้อรรถจากตัวอักษร ในบทอ่าน ข้อมูลที่ได้จะได้รับการเปลี่ยนรูปไปตามขั้นตอนต่างๆ โดยไม่ได้รับอิทธิพลจากความรู้ทั่วไป ซึ่งผู้อ่านมีอยู่และไม่ได้กล่าวถึงการเดาความหมายจากบริบทและกลวิธีสรุปใจความหลัก รูปแบบของการอ่านในลักษณะนี้ผู้อ่านต้องไวต่อข้อความใหม่หรือข้อความที่แตกต่างจากเรื่องที่คาดคิดไว้ก่อน การตีความหมายของการอ่านในรูปแบบนี้เชื่อว่าความหมายที่ซ่อนอยู่ในตัวอักษรซึ่งรวมกันขึ้นมาเป็นข้อความหรือความหมาย ดังนั้นการสอนอ่านในลักษณะนี้จึงต้องเน้นเกี่ยวกับส่วนประกอบของภาษา เช่น คำศัพท์ที่อยู่ในเรื่องซึ่งจะเป็นตัวช่วยให้เข้าใจความหมายของเรื่อง

สรุปกระบวนการอ่านเป็นพื้นฐาน ของกระบวนการอ่านที่เน้นให้ผู้อ่านใช้ความรู้เดิมมาช่วย ในการตีความและการคาดเดา โดยกระบวนการอ่านชนิดนี้เน้นให้ผู้อ่านทำความเข้าใจกับบทอ่านที่เป็น เนื้อหาหลักและย่อยตามมา กระบวนการสอนของผู้สอนเริ่มจากการที่ผู้สอนให้ผู้เรียนทำความเข้าใจกับเนื้อเรื่องก่อนและต่อมา สอนการวิเคราะห์โครงสร้างทางภาษา ประโยค คำศัพท์ ตลอดจนการอ่านของเสียงคำศัพท์ต่างๆ ที่ปรากฏในบทอ่าน

1.3 ความสำคัญของการอ่าน

การอ่านถือเป็นทักษะทางภาษาที่สำคัญยิ่งและมีคุณค่าต่อชีวิตความเป็นอยู่ของมนุษย์ยิ่งใน สภาพสังคมปัจจุบันมีความเจริญเจริญก้าวหน้าทางวิทยาการต่างๆ อย่างรวดเร็ว การอ่านจึงกลายเป็น เครื่องมือในการแสวงหาความรู้ จากสื่อต่างๆ ทำให้ผู้อ่าน ฉลาดรอบรู้ ทันเหตุการณ์และติดตาม ความก้าวหน้าต่างๆของโลก และนำข้อมูลที่ได้ประกอบการคิด และการตัดสินใจ โดยเฉพาะนักเรียน การอ่านเป็นเครื่องมือสำคัญในการเรียนรู้และคุณภาพการอ่านของนักเรียนย่อมมีผลกระทบต่อ คุณภาพการศึกษา นักวิชาการหลายท่านได้ให้ความหมายของการอ่านไว้ ดังนี้

พินิตนันท์ บุญพามี (2556, หน้า 1-2) กล่าวว่า การอ่านมีความจำเป็นต่อชีวิตของคนในยุคปัจจุบัน เพราะมีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วทางด้านวัตถุ วิทยาการ และความนึกคิด การอ่านช่วยให้สามารถติดตามความเคลื่อนไหว และความก้าวหน้าได้ทัน ช่วยเพิ่มพูนประสบการณ์ความรู้ ความคิด และวิจารณ์ญาณ ให้คนมีความมองงามทางวุฒิภาวะ วุฒิปัญญาและความสามารถมากยิ่งขึ้น ส่งเสริมให้เกิดกระบวนการพัฒนาคุณภาพชีวิตและจิตวิญญาณของผู้อ่านให้ไปในทางที่งามด้วยตนเอง และทำประโยชน์ต่อส่วนรวมได้เป็นอย่างดี การอ่านเปรียบเสมือนสะพานเชื่อมประสานความรู้ ความเข้าใจของมนุษย์ทุกชาติทุกภาษาให้ประจักษ์ความอย่างเดียวกัน และสามารถประกอบกิจต่าง ๆ ร่วมกันได้อย่างดี

ฉวีวรรณ คูหาภินันท์ (2559, หน้า 11) กล่าวว่า การอ่านมีความสำคัญต่อชีวิตมนุษย์ตั้งแต่เกิดจนโต และจนกระทั่งถึงวัยชรา การอ่านทำให้รู้ข่าวสารข้อมูลต่าง ๆ ทั่วโลก ซึ่งปัจจุบันเป็นโลกของข้อมูลข่าวสารต่าง ๆ ทั่วโลก ทำให้ผู้อ่านมีความสุขมีความหวัง และมีความอยากรู้อยากเห็น อันเป็นความต้องการของมนุษย์ทุกคน การอ่านมีประโยชน์ในการพัฒนาตนเอง คือ พัฒนาการศึกษาค้นคว้าอาชีพ พัฒนาคุณภาพชีวิต ทำให้เป็นคนทันสมัย ทันต่อเหตุการณ์ และมีความอยากรู้อยากเห็น การที่จะพัฒนาประเทศให้เจริญรุ่งเรืองก้าวหน้าได้ต้องอาศัยประชาชนที่มีความรู้ความสามารถ ซึ่งความรู้ต่าง ๆ ก็ได้มาจากการอ่านนั่นเอง

กิตติญา ศรีรักษา (2553, หน้า 25) กล่าวว่า การอ่านเป็นทักษะที่จำเป็น และมีความสำคัญอย่างยิ่งในชีวิตประจำวัน เนื่องจากในปัจจุบันโอกาสที่เราจะได้เห็นและอ่านมีมากขึ้น เพราะประเทศไทยเป็นประเทศที่กำลังพัฒนา มีการรับเอาวิชาการสมัยใหม่เข้ามาพัฒนาประเทศ คนไทยมีโอกาสนในการศึกษาสูงขึ้น ทักษะการอ่านจึงมีความสำคัญมากขึ้น ทักษะการอ่านเป็นทักษะที่ซับซ้อนและต้องอาศัยการฝึกเป็นอย่างดี เพราะการอ่านไม่ใช่การอ่านตัวอักษรออกเท่านั้นต้องมีความเข้าใจด้วย ดังนั้น ทักษะการอ่านจึงจำเป็นต้องได้รับภาคฝึกฝนจากการเรียนในห้องเรียนจากครูสอนจนชำนาญก่อนแล้วจึงสามารถเพิ่มเติมได้จากประสบการณ์ภายนอกห้องเรียน

สุวัฒน์ วิวัฒน์านนท์ (2556, หน้า 32) การอ่านมีความสำคัญและมีประโยชน์ต่อการเรียนรู้ของผู้เรียน เป็นจุดเริ่มต้นของการก่อให้เกิดความรู้ ความคิด และการถ่ายทอดองค์ความรู้ใหม่ สิ่งประดิษฐ์ใหม่ และเกิดการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง

นงนุช เจริญมงคลกิต (2560, หน้า 57) การอ่าน มีความสำคัญและจำเป็นต่อชีวิตประจำวัน เป็นอาหารสมองของคนเราที่ได้รับทั้งความรู้และความเพลินเพลินสามารถปรับตัวให้อยู่ได้อย่างปลอดภัยในโลกของการแข่งขันและการสื่อสารไร้พรมแดน

สมชาย โชควัฒนา (2559, หน้า 26) การอ่านมีความจำเป็นต่อชีวิตของคนในยุคปัจจุบัน เพราะมีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว ทั้งทางด้านวัตถุ วิทยาการ และความนึกคิด การอ่านช่วยให้เราสามารถติดตามความเคลื่อนไหว และความก้าวหน้าได้ทัน ช่วยเพิ่มพูนประสบการณ์ ความรู้ ความคิด และวิจารณ์ญาณให้คนเรามีความมองงามทางวุฒิภาวะ วุฒิปัญญา และความสามารถมากยิ่งขึ้น การอ่านส่งเสริมให้เกิดกระบวนการพัฒนาคุณภาพชีวิต และจิตวิญญาณของผู้อ่านให้ไปในทิศทางที่ดีงามได้โดยตนเอง รวมทั้งสามารถพัฒนาคนให้เป็นประโยชน์ต่อส่วนรวมได้เป็นอย่างดี การอ่านเปรียบเสมือนสะพานเชื่อมประสานความรู้ ความเข้าใจของมนุษย์ทุกชาติทุกภาษาให้ถึงกัน ให้ประจักษ์ในความจริงอย่างเดียวกัน และสามารถประกอบกิจต่างๆ อันเป็นคุณประโยชน์ร่วมกันได้

อย่างดี หรือกล่าวอีกอย่างหนึ่งว่า การอ่าน นำมนุษย์ผ่านพรมแดนทางภูมิประเทศและวัฒนธรรม ขณะเดียวกันการอ่าน ช่วยให้ผู้อ่านได้รับความเพลิดเพลินในชีวิตมากขึ้นเพราะการอ่านวรรณกรรมดี ๆ ก่อให้เกิดความเพลิดเพลินในยามว่าง

สรุปได้ว่า ความสำคัญของการอ่าน มีความสำคัญอย่างยิ่งต่อการพัฒนาทางการศึกษา เป็นหัวใจของการเรียนการสอน ช่วยให้สามารถติดตามความเคลื่อนไหวและความก้าวหน้าได้ทัน ช่วยเพิ่มพูนประสบการณ์ความรู้ ความคิด และวิจารณ์ญาณของผู้อ่าน

1.4 ลักษณะของการอ่านที่ดี

“การอ่านสามารถแบ่งออกเป็น 2 ลักษณะใหญ่ ๆ คือการอ่านออกเสียง (Read aloud) และการอ่านในใจ (Silent reading) ” การอ่านออกเสียง มีความสำคัญเป็นอย่างยิ่งเพราะว่าคนเรา เมื่อเกิดมาก็ต้องมาอ่านออกเสียงเพื่อให้ครูหรือผู้ปกครองทราบว่าเด็กอ่านถูกต้องหรือไม่ ชัดเจน หรือไม่จะได้แก้ไขให้ถูกต้อง การอ่านออกเสียงควรเริ่มต้นจากการเห็นคำอ่านที่ใกล้ ๆ ตัวแล้วนำมาอ่านออกเสียง เช่น พ่อ แม่ ฯลฯ เพราะเป็นคำที่ใกล้ ๆ ตัว เมื่อโตขึ้นไปในอนาคตก็อาจจะขยายการอ่านออกไปให้กว้างขึ้น อธิ เช่น ท้องฟ้า พระอาทิตย์ดวงจันทร์ ฯลฯ การอ่านออกเสียงสามารถใช้ประโยชน์ในชีวิตประจำวันได้ อธิเช่นการเป็นผู้ประกาศ เป็นพิธีกรในงานต่าง ๆ ทำหน้าที่อ่านข่าวในโทรทัศน์วิทยุ ฯลฯ การอ่านในใจ มีความสำคัญเป็นอย่างยิ่งเพราะเมื่อเรียนไปในระดับที่สูงขึ้น การอ่านมีความสำคัญเป็นอย่างยิ่งเพราะต้องอ่านหนังสือหรืออ่านบทความเพื่อการสรุปใจความสำคัญและเพื่อความรวดเร็วในการทราบข้อมูลข่าวสารที่เป็นลายลักษณ์อักษร “จะเห็นได้ว่าการอ่านออกเสียง และการอ่านในใจนั้น มีความสำคัญและจำเป็นต้องใช้การอ่านทั้งสองอย่าง แต่จะอ่านออกเสียงหรืออ่านในใจเมื่อใดจึงจะเหมาะสม และให้ได้ประโยชน์มากที่สุดนั้นขึ้นอยู่กับวัตถุประสงค์ของการอ่านเป็นสำคัญ (ฉวีวรรณ คูหาภินนธ์ , 2542 หน้า 16)

1.5 การพัฒนาทักษะการอ่าน

การพัฒนาทักษะการอ่านมีวัตถุประสงค์เพื่อที่จะฝึกทักษะให้ผู้เรียนสามารถฝึกทักษะการอ่านข้อความ บทความต่างๆ ได้อย่างเข้าใจ หรือตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ การอ่านจะประสบผลสำเร็จมากน้อยเพียงใด ย่อมขึ้นอยู่กับองค์ประกอบหลายๆ อย่าง เช่น ความสนใจในเรื่องที่อ่านประสบการณ์เดิมของผู้อ่าน ความสามารถในด้านภาษา และจุดมุ่งหมายของการอ่าน (กาญจนา จันทะคง, 2555: 54-55)

ทักษะการอ่านถือว่าเป็นทักษะที่สำคัญและมีประโยชน์มากเพราะผู้เรียนจำเป็นต้องใช้สามารถสรุปขั้นตอนในการสอนอ่านได้ ดังนี้

เร้าความสนใจของผู้เรียน

1. ให้ผู้เรียนเดาความหมายของคำศัพท์
2. ให้ผู้เรียนเดาชื่อเรื่องจากรูปภาพ

ขั้นการอ่าน

1. ให้ผู้เรียนคาดเดาเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในระหว่างที่อ่าน
2. ผู้เรียนอ่านเนื้อหา สรุปประเด็น หรือการเล่าเรื่อง โดยสรุป

3. ชั้นหลังการอ่าน เป็นขั้นที่ผู้สอนต้องประเมินความถูกต้องและความเข้าใจในการอ่านของผู้เรียนทั้งนี้ผู้สอนสามารถเชื่อมโยงทักษะการอ่านไปสู่ทักษะอื่นๆ ได้ คือ ทักษะการเขียน ทักษะการฟัง และทักษะการพูดได้ โดยสามารถให้ผู้เรียนทำกิจกรรม ดังนี้

3.1 ให้เขียนเนื้อเรื่อง โดยสรุป

3.2 ให้เขียนใจความสำคัญเป็น my mapping

3.3 ให้แสดงบทบาทสมมติจากเรื่องที่อ่าน

3.4 ให้วาดภาพประกอบเรื่องจากความเข้าใจของตนเอง เนื่องจากขั้นตอนในการสอนทักษะการอ่านนั้นมีอยู่มากมาย ที่จะช่วยให้ผู้เรียนเกิดการพัฒนาทักษะการอ่านเพิ่มมากขึ้น สรุปได้ว่า ต้องมีการพัฒนาทักษะการอ่าน ทักษะการเขียน ทักษะการพูด และทักษะการฟังให้เกิดความชำนาญมากขึ้นเรื่อยๆ เพราะการพัฒนาไม่สิ้นสุด สามารถทำให้ผู้เรียนเกิดความชำนาญในทักษะต่างๆ

1.6 ระดับความเข้าใจในการอ่าน

Dallman & Deboe,(1974 : 198) ได้แบ่งระดับความเข้าใจในการอ่านออกเป็น 3 ระดับ คือ

1. ความเข้าใจในระดับข้อเท็จจริง (Factual Level) คือ ความเข้าใจเนื้อเรื่องที่อ่านตามตัวอักษรที่เขียนไว้

2. ความเข้าใจขั้นตีความ (Interpretation Level) คือ ความเข้าใจโดยอาศัยการสรุปความตีความ และแปลความหมายจากเรื่องที่อ่านได้

3. ความเข้าใจขั้นประเมินค่า (Evaluation Level) คือ ความสามารถในการประเมินค่าสิ่งที่อ่านมาโดยอาศัยความรู้และประสบการณ์ของผู้อ่านพิจารณาและตัดสิน

ทัศนีย์ โจอกลาง,(2551 : 42) ระดับของการอ่านแบ่งเป็น 2 ระดับ คือ

1. อ่านออก การที่ผู้อ่านรู้จักพยัญชนะ สระและเครื่องหมายต่างๆ สามารถอ่านออกเสียงออกมาเป็นคำได้อย่างถูกต้อง

2. อ่านเป็น เป็นการอ่านที่แตกต่างจากระดับแรกโดยสิ้นเชิง เพราะการอ่านเป็นนั้นหมายความว่า ผู้อ่านจะต้องอ่านได้ถูกต้อง คล่องแคล่ว จับใจความได้ตรงตามผู้เขียนต้องการทราบความหมายของข้อความทุกอย่างรวมถึงความหมายที่ผู้เขียนเจตนาแฝงเร้นไว้ สามารถเข้าใจเจตนาและอารมณ์ของผู้เขียนตลอดจนสามารถประเมินคุณค่าและเลือกรับสิ่งดีๆจากงานเขียนนั้นได้ จึงจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องฝึกฝนทักษะในการอ่านของตนเองให้มาก เพื่อที่จะได้อ่านเป็น ซึ่งต้องอาศัยเวลาในการฝึกฝนค่อนข้างนาน

กลุ่มพัฒนาและส่งเสริมวิทยบริการ สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษา , 2545) ระดับของการอ่าน

การอ่านสำรวจ คือ การอ่านข้อเขียนอย่างรวดเร็ว เพื่อรู้ลักษณะโครงสร้างของข้อเขียน ส่วนภาษา เนื้อเรื่องโดยสังเขป เป็นวิธีอ่านที่เป็นประโยชน์อย่างยิ่งในการเลือกสรรสิ่งพิมพ์ สำหรับใช้ประกอบการค้นคว้า หรือการหาแนวเรื่องสำหรับเขียนรายงาน และรวบรวมบรรณานุกรมในหัวข้อที่เขียนรายงาน

การอ่านข้าม เป็นวิธีอ่านอย่างรวดเร็วเพื่อเข้าใจเนื้อหาของข้อเขียน โดยเลือกอ่านข้อความบางตอน เช่น การอ่านคำนำ สารสังเขป บทสรุป และการอ่านเนื้อหาเฉพาะตอนที่ตรงกับความต้องการ เป็นต้น

การอ่านผ่าน เป็นการอ่านแบบกวาดสายตา (Scanning Reading) โดยผู้อ่านจะทำการกวาดสายตาอย่างรวดเร็วไปยังสิ่งที่เป้าหมายในข้อเขียน เช่น คำสำคัญ ตัวอักษร หรือ สัญลักษณ์ แล้วอ่านรายละเอียดเฉพาะที่เกี่ยวข้องกับสิ่งที่ต้องการ เช่น การอ่านเพื่อค้นหาชื่อในพจนานุกรม และการอ่านแผนที่

การอ่านจับประเด็น หมายถึง การอ่านเรื่องหรือข้อเขียนโดยทำความเข้าใจสาระสำคัญในขณะที่อ่าน มักใช้ในการอ่านข้อเขียนที่ไม่ยาวนานนัก เช่น บทความ การอ่านเร็วๆ หลายครั้งจะช่วยให้จับประเด็นได้ โดยการอ่านมีเทคนิคคือ ต้องสังเกตคำสำคัญ ประโยคสำคัญที่มีคำสำคัญ และทำการย่อสรุปบันทึกประโยคสำคัญไว้ เพื่อใช้ประโยชน์ต่อไป

การอ่านสรุปความ หมายถึง การอ่านโดยสามารถตีความหมายสิ่งที่อ่านได้ถูกต้องชัดเจนเข้าใจเรื่องอย่างดี สามารถแยกส่วนที่สำคัญหรือไม่สำคัญออกจากกัน รู้ว่าส่วนใดเป็นข้อเท็จจริง หรือข้อคิดเห็น ส่วนใดเป็นความคิดหลัก ความคิดรอง การอ่านสรุปความมีสองลักษณะคือ การสรุปแต่ละย่อหน้าหรือแต่ละตอน และสรุปจากทั้งเรื่อง หรือทั้งบท การอ่านสรุปความควรอย่างคร่าว ๆ ครั้งหนึ่งพอให้รู้เรื่อง แล้วอ่านละเอียดอีกครั้งเพื่อเข้าใจเรื่องอย่างดี หลักจากนั้นตั้งคำถามตนเองในเรื่องที่อ่านว่าเกี่ยวกับอะไร มีเรื่องราวอย่างไร แล้วเรียบเรียงเนื้อหาเป็นสำนวนภาษาของผู้สรุป

การอ่านวิเคราะห์ การอ่านเพื่อค้นคว้าและเขียนรายงานโดยทั่วไปต้องมีการวิเคราะห์ความหมายของข้อความ ทั้งนี้เพราะผู้เขียนอาจใช้คำและสำนวนภาษาในลักษณะต่าง ๆ อาจเป็นภาษาโดยตรงมีความชัดเจนเข้าใจง่าย ภาษาโดยนัยที่ต้องทำความเข้าใจ และภาษาที่มีความหมายตามอารมณ์และความรู้สึกของผู้เขียน ผู้อ่านที่มีความรู้เรื่องคำศัพท์และสำนวนภาษาดี มีประสบการณ์ในการอ่านมากและมีสมาธิในการอ่านดี ย่อมสามารถวิเคราะห์ได้ตรงความหมายที่ผู้เขียนต้องการสื่อ และสามารถเข้าใจเรื่องที่อ่านได้ดี

กล่าวโดยสรุป การอ่านมีหลายระดับและมีวิธีการต่างๆ ตามความมุ่งหมายของผู้อ่าน และประเภทของสื่อการอ่าน การอ่านเพื่อการศึกษา ค้นคว้าและเขียนรายงาน อาจใช้วิธีอ่านต่าง ๆ เช่น การอ่านสำรวจ การอ่านข้าม การอ่านผ่าน การอ่านจับประเด็น การอ่านสรุปความ และการอ่านวิเคราะห์

1.7 จุดมุ่งหมายในการอ่าน

กลุ่มพัฒนาและส่งเสริมวิทยบริการสำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา (สำนักงานคณะกรรมการสถานศึกษา, 2546) จุดมุ่งในหมายการอ่านการรู้ความมุ่งหมายในการอ่านเปรียบเหมือนการรู้จุดหมายปลายทางของการเดินทางทำให้สามารถเตรียมพร้อมสำหรับสถานการณ์ต่างๆ และเดินทางไปสู่ที่หมายได้นักอ่านที่ดีควรมีจุดมุ่งหมายว่าต้องการอ่านเพื่ออะไรเพื่อจะได้กำหนดวิธีอ่านได้เหมาะสมการอ่านเพื่อการศึกษา ค้นคว้าและทำรายงานมีจุดมุ่งหมายดังนี้

1. อ่านเพื่อความรู้พื้นฐานเป็นการอ่านเพื่อรู้เรื่องโดยสังเขปหรือเพื่อลักษณะของหนังสือเช่น การอ่านเพื่อรวบรวมสิ่งพิมพ์ที่จะใช้ในการค้นคว้าและเขียนรายงาน

2. อ่านเพื่อรวบรวมข้อมูลเป็นการอ่านให้เข้าใจเนื้อหาสาระและจัดลำดับความคิดได้ เพื่อสามารถรวบรวมและบันทึกข้อมูลสำหรับเขียนรายงาน

3. อ่านเพื่อหาแนวคิดหมายถึงการอ่านเพื่อรู้ว่าสิ่งที่อ่านนั้นมีแนวคิดหรือสาระสำคัญอย่างไร จะนำไปใช้ประโยชน์ได้หรือไม่ในลักษณะใดเช่นการอ่านบทความและสารคดีเพื่อหาหัวข้อสำหรับเขียน โครงร่างรายงาน

4. อ่านเพื่อวิเคราะห์หรือวิจารณ์คือการอ่านเพื่อให้เข้าใจลึกซึ้งพอที่จะนำความรู้ไปใช้หรือ แสดงข้อคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องที่อ่านได้เช่นการอ่านบทความที่แสดงความคิดเห็นการอ่านตารางและ รายงาน

สุมิตรา ทาแกง (2558: 43) ได้กล่าวถึง จุดมุ่งหมายของการอ่าน ไว้ดังนี้

1. การอ่านเพื่อการศึกษาค้นคว้าคือต้องการได้รับความรู้จากเนื้อเรื่องที่อ่าน เช่นการอ่าน หนังสือประเภทตำราสารคดีหรือหนังสืออ่านเพิ่มเติมของนักเรียนและนักศึกษาเพื่อรู้และเข้าใจ เรื่องราวตามหลักสูตรและอ่านวารสารหนังสือพิมพ์และข้อความต่างๆเพื่อให้ทราบเรื่องราวอันเป็น ข้อความรู้หรือเหตุการณ์บ้านเมืองบ้านเมืองผู้ประกอบการอาชีพต่างๆก็ต้องอ่านเพื่อเพิ่มพูนความรู้ในสาขา อาชีพของตนหรือเพื่อทำความเข้าใจวิทยาการใหม่ๆอันเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาตนเองให้ก้าวหน้า แม้แต่ในหนังสือประเภทบันเทิงคดีสำหรับบุคคลทั่วไปก็ยังให้ความรู้ควบคู่ไปกับความบันเทิงเพราะ บุคคลทั่วไปอ่านหนังสือต่างๆเพื่อขยายความรู้ความสนใจให้กว้างขวาง

2. การอ่านเพื่อความบันเทิงบางประเภทมีความชอบที่จะอ่านเพื่อความบันเทิงมากกว่าอ่าน เพื่อความรู้เนื่องจากว่าความบันเทิงเป็นอาหารทางใจซึ่งมีความจำเป็นต่อชีวิตของมนุษย์เช่นเดียวกัน กับอาหารและอากาศจึงมักจะเลือกอ่านแต่หนังสือที่ส่งเสริมสุขภาพจิตให้แจ่มใสมีความสุขคนไทยเรานั้นใช้การอ่านเป็นเครื่องให้ความบันเทิงใจมาเป็นเวลาดิตต่อกันนานหลายปีแล้วเห็นได้จากนิทานร้อย แก้วและนิทานคำกลอนสำหรับอ่านกลอนเพลงยาวนิราศตลอดจนวรรณกรรมอื่นๆที่ถูกแต่งขึ้นอย่าง มากมายและหลากหลายในสมัยก่อนล้วนแต่มีส่วนให้ความบันเทิงใจแก่ผู้อ่านทั้งสิ้นจนปัจจุบันนี้ ก็มียังมีนวนิยายเรื่องสั้นสารคดีการ์ตูนมีภาพประกอบต่างๆมากมายเพื่อสร้างรอยยิ้มความสนุกสนาน เพลิดเพลินให้กับผู้อ่านโดยวิธีการอ่านง่ายๆและสามารถทำได้หลายโอกาส เช่น ระหว่างที่คอยบุคคลที่ นัดหมายคอยเวลารถไฟออกเป็นต้นหรืออ่านหนังสือประเภทบันเทิงคดีในเวลาว่าง

3. การอ่านเพื่อความคิดหรือเพื่อสนองความต้องการอื่นๆนอกจากความต้องการในการหา ความรู้และความบันเทิงแล้วคนบางคนยังแสวงหาคำตอบอื่นๆให้กับตนเองไม่ว่าจะเป็นแนวความคิด ทางปรัชญาวัฒนธรรมจริยธรรมและความคิดเห็นทั่วไปที่จะมักแทรกอยู่ในหนังสือแทบทุกประเภท การศึกษาแนวคิดของผู้อื่นเพื่อเป็นแนวทางความคิดของตนเองและอาจนำมาเป็นแนวปฏิบัติในการ ดำเนินชีวิตหรือแก้ปัญหาต่างๆหรืออ่านเพื่อพัฒนาบุคลิกภาพกล่าวคือการอ่านหนังสือหลายๆจะช่วยให้ ผู้อ่านสามารถปรับตัวเข้ากับสังคมได้ดีรู้จักการวางตัวที่เหมาะสมมีความคิดกว้างขวางทันสมัยสามารถ แก้ปัญหาและตัดสินใจได้อย่างถูกต้องโดยอาจเรียนรู้จากเรื่องราวในหนังสือที่เป็นคติสอนใจหรือเป็น อุทาหรณ์

ณนิชชา จันทร์พงษ์ (2554: 32) ได้กล่าวถึง จุดมุ่งหมายของการอ่าน ไว้ว่า การสื่อสารด้วย การอ่านหนังสือทุกครั้งผู้อ่านจะต้องมีการตั้งจุดประสงค์การอ่านเสมอจุดประสงค์ของการอ่านแต่ละ ครั้งอาจจะเหมือนหรือต่างกันได้จุดประสงค์โดยทั่วไปของการอ่านได้แก่

1. การอ่านเพื่อจับใจความเป็นสาระสำคัญของเรื่องทำให้เข้าใจเรื่องได้ครบถ้วนตรงตามที่คุณเขียนต้องการอย่างรวดเร็วการฝึกทักษะการอ่านเพื่อจับใจความผู้อ่านจะต้องเข้าใจความหมายของคำและสำนวนในเรื่องสามารถลำดับเหตุการณ์และลำดับความคิดแยกได้ว่าใจความใดเป็นความสำคัญและใจความใดเป็นใจความรอง

2. การอ่านเพื่อใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์นับเป็นการสร้างนิสัยรักการอ่านที่พึงปฏิบัติและมีประโยชน์อย่างยิ่งแต่การที่จะเพิ่มคุณค่าและประโยชน์ให้กับการอ่านนั้นผู้อ่านควรจดบันทึกสาระสำคัญของเรื่องที่อ่านและสามารถแนะนำหนังสือที่น่าอ่านแก่ผู้อื่นได้ด้วย

3. การอ่านอย่างมีวิจารณ์ญาณคือรู้จักใคร่ครวญพิจารณาเรื่องที่อ่านอย่างละเอียดลึกซึ้งในด้านต่างๆเป็นการอ่านที่ต้องอาศัยความสามารถในการคิดพิจารณาหาเหตุผลมาประกอบซึ่งนับว่าเป็นทักษะด้านการอ่านขั้นสูงจึงควรฝึกฝนเพื่อนำไปใช้ประโยชน์ในชีวิตประจำวันได้ การอ่านอย่างมีวิจารณ์ญาณจะสามารถบอกจุดประสงค์ของผู้เขียนได้บอกความหมายของคำและสำนวนในเรื่องที่อ่านได้วิเคราะห์ส่วนต่างๆของเรื่องที่อ่านได้ถูกต้องชัดเจนอธิบายกลวิธีการเขียนได้และบอกคุณค่าของเรื่องที่อ่านได้

สรุปได้ว่าจุดมุ่งหมายในการอ่านนั้นผู้อ่านควรตั้งจุดมุ่งหมายในการอ่านเพื่อจะได้อ่านให้ตรงประเด็นหรือตรงกับเรื่องที่สนใจเมื่อตั้งจุดมุ่งหมายในการอ่านแล้วจะทำให้การอ่านนั้นมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้นตัวอย่างเช่น ต้องการจะอ่านหนังสือประเภทให้ความบันเทิงก็เลือกหนังสือเช่น นวนิยาย การ์ตูน เป็นต้น

2. เอกสารเกี่ยวกับการอ่านเพื่อความเข้าใจ

การอ่านเพื่อความเข้าใจ เป็นกระบวนการที่ต้องใช้ทักษะการอ่านหลายทักษะเพื่อนำมาพัฒนาความสามารถในการอ่าน ซึ่งมีนักการศึกษาได้ให้ความหมายเกี่ยวกับการอ่านเพื่อความเข้าใจ ดังนี้

2.1 ความหมายการอ่านเพื่อความเข้าใจ

ความเข้าใจในการอ่านถือเป็นสิ่งสำคัญที่ผู้อ่านต้องทำการศึกษาและทำความเข้าใจเพราะวัตถุประสงค์ของการอ่าน คือ เพื่อให้ผู้อ่านเข้าใจในสิ่งที่ผู้เขียนต้องการสื่อความหมาย โดยอาศัยประสบการณ์เดิม ตัวชี้แนะภายในบทอ่าน และกลวิธีต่างๆ ในการเรียนรู้ความหมายโดยรวม (Goodman, 1986) การอ่านเพื่อความเข้าใจจึงเป็นกระบวนการอ่านที่ผู้อ่านต้องวิเคราะห์ตั้งแต่ระดับหน่วยคำความหมาย โครงสร้างไวยากรณ์ การนำไปใช้ และการตีความ โดยผสมผสานกับพื้นความรู้เดิมของผู้อ่านตั้งสมมติฐาน เพื่อการคาดคะเนสิ่งที่จะได้พบต่อไปในบทอ่าน (Goodman, K., and Y. Goodman, 1976) ดังนั้นการที่ผู้อ่านจะเกิดความเข้าใจได้นั้นต้องอาศัยองค์ประกอบหลายอย่าง เช่นการเข้าใจความหมายของคำ การเข้าใจหน่วยความคิด การเข้าใจความสัมพันธ์ของแต่ละประโยค และการเข้าใจอนุเฉทที่ผู้อ่านต้องสามารถบอกใจความสำคัญของเรื่องได้

วิลเลียมส์ (Williams, 1994) กล่าวว่า การอ่านเพื่อความเข้าใจ เป็นกระบวนการที่ผู้อ่านได้เห็นและเข้าใจเนื้อเรื่อง แต่ไม่ได้หมายถึงว่าผู้อ่านต้องเข้าใจทุกสิ่งทุกอย่าง และไม่จำเป็นต้องอ่านรายละเอียดปลีกย่อยของเนื้อหา แต่เป็นกระบวนการที่ผู้อ่านเป็นผู้กระทำเพื่อให้เข้าใจเนื้อเรื่อง

เดย์ และแบมฟอร์ด (Day and Bamford, 1988: 12) ได้ให้ความหมายว่า การอ่านเพื่อความเข้าใจเป็นการสร้างความหมายจากข้อความที่เขียนหรือพิมพ์ ซึ่งผู้อ่านต้องใช้กระบวนการคิดเชื่อมโยงระหว่างข้อความหรือข้อมูลที่อ่านกับความรู้และประสบการณ์เดิม เพื่อให้สามารถเข้าใจความหมายที่ผู้เขียนต้องการสื่อสารได้ถูกต้อง

สมุทรา เซ็นเชาวิช (2551: 100 - 103) กล่าวว่า ความเข้าใจ (Comprehension) คือความสามารถที่จะอนุมานข้อสนเทศหรือความหมายอันพึงประสงค์จากสิ่งที่อ่านมาแล้วได้อย่างมีประสิทธิภาพมากที่สุดเท่าที่จะทำได้ และความเข้าใจการอ่านหมายถึงความสามารถในด้านต่างๆ ดังต่อไปนี้

1. สามารถจดจำเรื่องราวส่วนใหญ่ที่อ่านมาแล้วได้ เมื่อถึงคราวจำเป็นที่ต้องการจะใช้ประโยชน์หรืออ้างอิงก็ทำได้โดยไม่ยาก
2. สามารถจับใจความสำคัญๆ ได้ สามารถแยกแยะหรือระบุประเด็นหลักออกจากประเด็นย่อยที่ไม่จำเป็นหรือไม่สำคัญมากนักได้ สามารถประเมินได้ว่าอะไรบ้างที่ควรจะสนใจเป็นพิเศษหรือตัดทิ้งไปได้
3. สามารถตีความเกี่ยวกับเรื่องราวหรือข้อคิดเห็นที่อ่านมาแล้วได้ว่ามีนัยสำคัญหรือลึกซึ้งมากน้อยเพียงใด
4. สามารถสรุปลงความเห็นจากสิ่งที่ได้อ่านมาแล้วอย่างถูกต้อง มีเหตุผลและน่าเชื่อถือ
5. สามารถใช้วิจารณ์ญาณของตนพิจารณาไตร่ตรองข้อสรุป หรือการอ้างอิงต่างๆ ของผู้เขียนได้อย่างถูกต้องและเป็นระบบ ไม่สับสน
6. สามารถถ่ายโอนหรือประสมประสานความรู้ที่ได้จากการอ่านกับประสบการณ์อื่นๆ ได้อย่างเหมาะสมตามกาลและเทศะ

โรเบิร์ต และหลุยส์ (Williams, 1993 cited in Robert and Louise, 1981: 277-279) กล่าวว่าความเข้าใจในการอ่านไม่ใช่การแปลความหมายจากตัวอักษรหรือสิ่งพิมพ์เท่านั้น แต่จะรวมถึงการใช้ความรู้สึกและประสบการณ์ของผู้อ่านเพื่อให้เกิดความเข้าใจในความรู้สึกและสิ่งที่ผู้เขียนต้องการสื่อความ และได้แบ่งระดับความเข้าใจในการอ่านเป็น 3 ระดับ ดังนี้

1. ระดับความเข้าใจความหมายตามตัวอักษร (The Literal Level of Comprehension) เป็นการจับความหมายตรงตามตัวอักษร และเป็นความเข้าใจระดับเบื้องต้น
2. ระดับความเข้าใจแบบตีความ (The Interpretive Level of Comprehension) เป็นความเข้าใจระดับสูง เพราะความหมายไม่ปรากฏตรงตามตัวอักษร ผู้อ่านต้องพยายามหาความหมายที่แฝงอยู่ อาจใช้การจำแนก การเปรียบเทียบ การหาเหตุและผล การอนุมานจาก ข้อเท็จจริงหรือการสรุปเรื่อง
3. ระดับความเข้าใจแบบมีวิจารณ์ญาณ (The Critical Level of Comprehension) เป็นความเข้าใจในระดับที่สูงขึ้นเพราะเป็นการแสดงถึงความสามารถด้านการคิดของผู้อ่าน ซึ่งต้องสามารถแยกแยะข้อเท็จจริง วิเคราะห์และประเมินค่าบทอ่าน

การอ่านเพื่อความเข้าใจ หมายถึง ความสามารถที่จะเข้าใจ ตีความหมาย ถอดความสิ่งที่อ่าน ทั้งที่ปรากฏตรงตามตัวอักษรหรือความนัยที่แฝงอยู่ภายใต้ตัวอักษรโดยอาศัยกระบวนการคิด ตั้งสมมติฐานและเดาความหมายจำแนก เปรียบเทียบ หาเหตุและผล และสรุปสิ่งที่อ่าน โดยอาศัยความรู้และประสบการณ์เดิมของตนมาช่วยสร้างความหมายจนเกิดความเข้าใจ ซึ่งในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ

2.2 ประเภทความเข้าใจ

สมุทฺร เซ็นเซาวิช (2551: 100) ได้แบ่งความเข้าใจออกเป็น 2 ประเภท คือ

3.1 ความเข้าใจแบบทันที (Receptive Comprehension) เป็นความเข้าใจที่ต้องอาศัยการรู้ความหมายของคำศัพท์ต่างๆ ที่ผู้เขียนใช้เป็นส่วนใหญ่ ต้องรู้คำศัพท์ต่างๆ มากพอ จะต้องเข้าใจความหมายที่สำคัญ ๆ ของสำนวนและประโยคต่าง ๆ ที่ผู้เขียนใช้ ขณะที่อ่านจะต้องมีสมาธิแน่วแน่จึงจะเข้าใจสิ่งที่อ่านได้โดยตลอด

3.2 ความเข้าใจแบบไตร่ตรอง (Reflective Comprehension) คือความเข้าใจที่ต้องอาศัยความรู้รอบรู้ทักษะ และความสามารถในหลาย ๆ ด้านเป็นหลักใหญ่ เพื่อที่จะได้นำมาใช้เป็นเครื่องช่วยทำความเข้าใจต่าง ๆ ได้ถูกต้องตามจุดมุ่งหมาย (Purposes) ของผู้เขียนว่าต้องการจะให้ความเพลิดเพลิน อธิบาย ชี้แจง สั่งสอน หรือชักจูง นอกจากนี้จะต้องสามารถพิจารณาและไตร่ตรองหาข้อสรุป (Conclusion) ให้เป็นไปตามความนึกคิดที่ผู้เขียนต้องการความเข้าใจแบบนี้จะต้องฟังเหตุผลอาศัยการเปรียบเทียบระหว่างประสบการณ์ต่าง ๆ หรือสิ่งที่ได้เคยพบเห็นมาแล้วในชีวิตเป็นสำคัญ

Irwin, (1991: 123) ได้จำแนกทักษะที่จำเป็นสำหรับการอ่านเพื่อความเข้าใจ ดังต่อไปนี้

1. การเข้าใจสำคัญเหตุการณ์ (Understanding sequence) คือ ทักษะในการเรียงของการลำดับเหตุการณ์ในบทอ่าน ซึ่งช่วยผู้อ่านในการทำทำความเข้าใจและตีความบทอ่าน

2 การตีความโครงสร้างประโยค (Interpreting sentence structure) คือ ทักษะในการวิเคราะห์โครงสร้างประโยคซึ่งประกอบด้วยคำศัพท์ต่างๆ โดยความหมายของประโยคขึ้นอยู่กับลำดับคำในประโยค

3. การแปลความหมายจากเครื่องหมายวรรคตอน (Interpreting meaning through punctuation) คือ ทักษะที่ผู้อ่านใช้เครื่องหมายวรรคตอนที่แสดงความสำคัญและความหมายของคำที่ปรากฏในบทอ่านเพื่อการแปลความหมาย

4. การหาความหมายของคำจากอุปสรรค ปัจจัย (Driving meaning of words through prefixed and suffixes) คือ ทักษะในการถอดความหมายของคำศัพท์จากคำอุปสรรคและคำปัจจัย

5. การจดจำความคิดหลักในย่อหน้า (Recognizing main idea in paragraph) คือ ทักษะในการแยกข้อความทั่วไปที่บอกรายละเอียดของบทอ่านออกจากข้อความสำคัญที่เป็นความคิดหลักของบทอ่านในย่อหน้าต่างๆ พร้อมทั้งจดจำประเด็นหลักเหล่านั้น

6. การสร้างมโนภาพสรุปบทอ่านที่สอดคล้องกับหลักเหตุผล (Drawing logical conclusion) คือ ทักษะในการสรุปความจากเรื่องที่อ่านรวมถึงการคาดเดาผลลัพธ์และการสังเกตความสัมพันธ์ของความเป็นเหตุเป็นผลของข้อความในบทอ่าน

7. การตีความหมายของคำศัพท์จากบริบทที่อ่าน (Obtaining meaning of words through context) คือ ทักษะในการอนุมานความหมายของคำศัพท์ที่ไม่คุ้นเคยหรือไม่ทราบความหมายจากบริบทในบทอ่าน

Gibson, James L., Ivancevich, Donnelly, (1982: 23-24) แบ่งทักษะการอ่านเพื่อความเข้าใจ ดังต่อไปนี้

1. ความรู้เกี่ยวกับความหมายคำศัพท์
2. การตีความหมายของคำศัพท์ หรือวลี ที่ปรากฏในบทอ่านได้อย่างเหมาะสมกับบริบท
3. การติดตามเรื่องราวในบทอ่านและระบุอ้าง โดยใช้ข้อมูลอ้างอิงจากข้อมูลในบทอ่าน
4. การคัดเลือกแนวคิดหลักในบทอ่าน
5. การตอบคำถามซึ่งคำตอบแสดงไว้อย่างตรงไปตรงมาในบทอ่าน
6. การตอบคำถามซึ่งคำตอบปรากฏในบทอ่านโดยนัย
7. การอนุมานเนื้อเรื่องในบทอ่าน
8. การจดจำความรู้ทางภาษาที่ได้จากบทอ่านตลอดจนซาบซึ้งในอารมณ์ ความรู้สึกที่ผู้เขียนถ่ายทอดมายังผู้อ่าน
9. การตัดสินใจเกี่ยวกับจุดประสงค์ ความตั้งใจ และทัศนคติของผู้เขียน รวมถึงการอนุมานของผู้เขียน

P. Harris, (1969, p.142) กล่าวว่า องค์ประกอบที่จำเป็นสำหรับการอ่านเพื่อความเข้าใจ ประกอบด้วย 3 องค์ประกอบ ดังนี้

1. ความรู้เกี่ยวกับภาษาและสัญลักษณ์ทางภาษา กล่าวคือ ความสามารถในการทำความเข้าใจ ความหมายของคำทั้งง่ายและยากที่ปรากฏในข้อความของบทอ่าน การเข้าใจระบบคำโครงสร้างประโยคในรูปแบบภาษาเขียน การเข้าใจข้อความยาวๆ ที่รวมประโยคย่อยๆ หลายประโยค หลายความหมายเข้าด้วยกัน และการเข้าใจสัญลักษณ์ทางภาษา เช่น เครื่องหมายต่างๆ การใช้ตัวพิมพ์ใหญ่ และการย่อหน้า เป็นต้น

2. ความรู้ในแง่ความคิด กล่าวคือ ความสามารถในการระบุจุดประสงค์ของผู้เขียนและให้ความสำคัญของข้อความที่ย่าน ความสามารถทำความเข้าใจความคิดย่อยๆ และสามารถสรุปและให้ความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน

3. ความรู้เกี่ยวกับอารมณ์และลีลาของเรื่องที่อ่าน กล่าวคือ ความสามารถทำความเข้าใจเกี่ยวกับเจตคติของผู้เขียนต่อเรื่องที่ผู้เขียนเขียนและเจตคติของผู้เขียนที่มีต่อผู้อ่าน การเข้าใจอารมณ์และบรรยากาศของเรื่องและความสามารถในการระบุวิธีและแนวการเขียนที่ผู้เขียนใช้แสดงความคิดเห็น

Dalman, Martha, & others, (1978, p.15-16) แบ่งทักษะการอ่านเพื่อความเข้าใจ ดังนี้

1. การหาแนวคิดหลักของเรื่อง (Finding the main idea)
2. การเลือกรายละเอียดที่สำคัญของเรื่อง (Selecting significant ideas)
3. การทำตามคำสั่งหรือคำแนะนำที่ปรากฏในบทอ่าน (Following directions)
4. การตอบคำถาม (Answering questions)

5. การสรุปความและรวบรวมเรียบเรียงเนื้อหา (Making summaries and organizing material)
6. การเข้าใจเนื้อเรื่องโดยรวมของบทอ่านและบทสรุป (Arriving at generalizations and coming to conclusions)
7. การคาดเดาผลลัพธ์ที่จะเกิดขึ้น (Predicting outcomes)
8. การประเมินผล (Evaluation)

Coedy, (1981: 8) กล่าวว่า การอ่านเป็นการปฏิสัมพันธ์กันระหว่างองค์ประกอบ 3 ส่วนคือ

1. ความสามารถเชิงมนทัศน์ (Conceptual abilities) หมายถึง ความสามารถทางสติปัญญาทั่วไป ที่จะค้นหาโน้ตทัศน์ของเรื่องที่อ่าน

2. ความรู้เดิม (Background knowledge) หมายถึง พื้นความรู้ของผู้อ่านเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน ผู้อ่านจะอ่านเรื่องที่อ่านได้เร็วขึ้น และเข้าใจเรื่องที่อ่านง่ายขึ้นเมื่อผู้อ่านมีความรู้พื้นฐานทางวัฒนธรรมคล้ายคลึงกับวัฒนธรรมของผู้เขียนและมีความรู้เดิมเกี่ยวข้องกับเรื่องที่อ่าน ตลอดจนการอ่านเรื่องที่ผู้อ่านคุ้นเคยและกิจกรรมที่ผู้อ่านปฏิบัติในชีวิตประจำวันย่อมส่งผลให้ผู้อ่านประสบผลสำเร็จในการอ่านยิ่งขึ้น

3. กลวิธีด้านกระบวนการ (Process strategies) หมายถึง ความรู้เกี่ยวกับการนำกลวิธีในการอ่านมาใช้ ซึ่งเป็นองค์ประกอบย่อยของความสามารถในการอ่าน และเป็นวิธีที่ทำให้ผู้อ่านเกิดความเข้าใจในสิ่งที่อ่าน เป็นทักษะทางด้านภาษาทั่วไป เช่น การหาความหมายของสัญลักษณ์ที่เขียน การรวมเสียงกับความหมายของคำเข้าด้วยกัน และการอ่านโดยให้ความสำคัญกับคำสำคัญของบทอ่านนั้นๆ เป็นต้น

Williams, (1986, p.36) กล่าวว่า องค์ประกอบที่สำคัญที่ช่วยให้การอ่านมีประสิทธิภาพประกอบด้วย

1. ความรู้เกี่ยวกับระบบการเขียน (Knowledge of the writing System) คือ ผู้อ่านต้องคุ้นเคยกับการผสมตัวอักษร การสะกดคำ
2. ความรู้เรื่องภาษา (Knowledge of the language) คือ ผู้อ่านมีความรู้เรื่องรูปแบบของคำ ความหมายของคำ โครงสร้างและไวยากรณ์ของภาษาเขียน
3. ความสามารถในการตีความ (Ability to interpret) คือ เหตุเพราะการเข้าใจในบทอ่านไม่ใช่การทำความเข้าใจข้อความแต่ละประโยคโดยไม่มีความสัมพันธ์กัน ผู้อ่านต้องเข้าใจจุดประสงค์ของบทอ่าน รู้วิธีการเรียบเรียงประโยคเป็นข้อความที่ต่อเนื่องกัน และเข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างประโยค
4. ความรู้รอบตัวทั่วไป (Knowledge of the world) คือ ผู้อ่านควรนำความรู้รอบตัวทั่วไปและประสบการณ์ต่างๆมาเชื่อมโยงกันขณะอ่าน โดยความรู้และประสบการณ์เหล่านั้นช่วยให้ผู้อ่านเข้าใจเรื่องที่ผ่านได้ดียิ่งขึ้นและประสบผลสำเร็จในการอ่านง่ายยิ่งขึ้น

Gunning, (1992 p.33-36) กล่าวว่า การอ่านเพื่อความเข้าใจประกอบด้วยกลวิธี ดังต่อไปนี้

1. การเตรียม (Preparing strategies) คือ กระบวนการเตรียมกลวิธีที่ใช้ในการอ่าน การกระตุ้นความรู้เดิมเกี่ยวกับเรื่องที่จะอ่านก่อนบทรอ่าน การคาดเดาเนื้อเรื่องและเหตุการณ์ต่างๆที่เกิดขึ้นในบทรอ่าน ตลอดจนตั้งเป้าหมายและวัตถุประสงค์ในการอ่าน

2. การเลือกและการรวบรวม (Selecting and organizing strategies) คือ การเลือกและระบุรายละเอียดที่สำคัญในบทรอ่านอีกทั้งเชื่อมโยงรายละเอียดที่สำคัญเหล่านั้น กล่าวคือ ผู้อ่านระบุความคิดหลักและรายละเอียดในแต่ละย่อหน้าตลอดจนการสรุปความบทรอ่าน

3. การอธิบายเพิ่มเติม (Elaborating strategies) คือ การสอนที่กระตุ้นให้ผู้อ่านเชื่อมโยงความรู้เดิมเกี่ยวกับบทรอ่านและข้อมูลที่ได้รับจากบทรอ่าน โดยเกิดขึ้นทั้งระหว่างและหลังการอ่าน ซึ่งทำได้โดยการอนุมานเรื่องที่จะอ่านและให้ผู้อ่านเล่าเรื่องหรือสรุปเรื่องโดยสื่อความเข้าใจของผู้อ่านได้ โดยการวาดรูป

4. การฝึกซ้อมหรือบรรยาย (Rehearsing strategies) คือ การตรวจสอบความเข้าใจในบทรอ่านของตนเอง ระหว่างและหลังการอ่าน ผู้อ่านตรวจสอบตนเองในเรื่องความเข้าใจเนื้อเรื่อง

2.3 ทักษะที่สำคัญในการอ่านเพื่อความเข้าใจ

เพียงโพลิน โสมวรคุณ (2562: 19 – 21) ได้กล่าวถึงทักษะที่สำคัญและจำเป็นในการการเพื่อความเข้าใจที่ผู้อ่านควรฝึกฝนเพื่อความเข้าใจเรื่อง ที่อ่านอย่างลึกซึ้ง ดังนี้

1. ทักษะในการจับใจความ (Main Idea) การฝึกจับใจความสำคัญผู้อ่านควรจะทำให้ความสำคัญที่ชื่อเรื่อง (Title) ประโยคหลัก (Topic Sentence) ซึ่งมักจะอยู่ประโยคแรก หรือประโยคสุดท้าย ของประโยค ประโยคหลักนับเป็นหัวใจสำคัญของการจับใจความสำคัญ

2. ทักษะในการหารายละเอียดปลีกย่อย (Details) เป็นทักษะที่ไม่เป็นปัญหามากนักการหาคำตอบจากข้อความที่อ่านคำตอบนั้นจะบอกไว้ตรงๆ ในข้อความ ทักษะนี้ จะช่วยให้ เข้าใจเรื่องได้ละเอียดและชัดเจนขึ้น

2.1 การอ่านเพื่อลำดับเหตุการณ์ (Sequence) การฝึกทักษะนี้มาตั้งแต่ระดับอนุบาล เป็นการฝึกเพื่อจดจำเนื้อเรื่องที่อ่านว่าเกิดอะไรขึ้นก่อน อะไรเกิดขึ้นหลัง การจัดลำดับเหตุการณ์ อาจจะเป็นเหตุการณ์จากเรื่องที่อ่าน ประวัติศาสตร์ ผู้อ่านต้องสามารถลำดับความคิดได้ว่าผู้เขียนต้องการจะเชื่อมโยงเหตุการณ์ในรูปแบบใด อาจจะเป็นระดับเหตุการณ์ ลำดับที่เกี่ยวกับสถานที่หรือลำดับของการบรรยาย

2.2 การอ่านเพื่อหาเหตุผล (Cause and Effect) ผู้เขียนพยายามที่จะชี้ให้เห็นว่าการกระทำอย่างหนึ่งหรือการกระทำหลายอย่างรวมกันจะเป็นเหตุให้เกิดอะไรขึ้น ในการฝึกทักษะการอ่านเพื่อความเข้าใจผู้อ่านจะต้องสามารถจำใจความหรือรู้เหตุผลว่า ผลนั้น ๆ เกิดจากเหตุอะไรหรือเหตุอื่น ๆ ทำให้เกิดผลอะไร ผู้อ่านจะต้องสามารถหาความสัมพันธ์ระหว่างเหตุและผลได้

2.3 การอ่านเพื่อเปรียบเทียบข้อคล้ายคลึงและข้อแตกต่าง (Contrasts and Comparisons) เป็นรูปแบบการเปรียบเทียบข้อคล้ายคลึงและข้อแตกต่าง โดยที่ผู้เขียนต้องการที่จะขยายใจความสำคัญจากการเปรียบเทียบ

2.4 การอ่านเพื่อเข้าใจถึงลักษณะบุคคลหรือตัวละคร (Character Traits and Actions) ทักษะนี้ผู้อ่านจะต้องสามารถอธิบายลักษณะของตัวละครได้ว่ามีลักษณะอย่างไร นิยายอย่างไรโดยสรุปจากคำพูด คำบรรยาย สถานที่ ความคิดเห็น ในบางครั้งผู้อ่านจะทราบโดยตรงว่าตัวละครมีลักษณะนิสัยอย่างไร แต่บางครั้งผู้อ่านก็ต้องตีความจากคำพูด การบรรยายฉากและอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องกับตัวละครเหล่านั้นว่ามีลักษณะอย่างไร

2.5 การอ่านเพื่อทำนายเหตุการณ์ (Predicting Outcomes) ทักษะนี้นับว่าเป็นทักษะที่สำคัญ กล่าวคือถ้าผู้อ่านได้เข้าใจแล้วจะสามารถทำนาย คาดคิดได้อย่างถูกต้องอย่างมีเหตุผลว่าอะไรจะเกิดขึ้นต่อไป เรื่องที่จะจบนั้นควรจะลงเอยในรูปใดถ้าจะต่อเรื่องนั้นให้ยาวออกไปจะต้องเป็นอย่างไร มีเหตุผลอะไรจึงจะต้องเป็นเช่นนั้น

2.6 การอ่านเพื่อสรุปเรื่องราว ลงความเห็นหรือวางหลักเกณฑ์ (Conclusions and Generalization) ผู้อ่านจะต้องสรุปเนื้อหาที่อ่านได้โดยเนื้อความที่ได้ยังไม่ผิดไป หรือผู้อ่านจะต้องรู้จักว่าผู้เขียนต้องการจะกล่าวถึงอะไรเป็นสำคัญ รวมทั้งรู้รายละเอียดสำคัญๆ ของเรื่องที่อ่านได้ โดยรายละเอียดที่ไม่เกี่ยวข้อง นอกจากนี้ยังต้องสามารถสรุปเรื่องที่อ่านเป็นภาษาพูดของตนเอง การพัฒนาทักษะนี้ ผู้อ่านจะต้องฝึก

2.6.1 เขียนสรุปเรื่องที่อ่านอยู่ในรูปของประโยคที่ดีที่สุดเพียงประโยคเดียว

2.6.2 สรุปเรื่องที่อ่านเพียงสั้น ๆ

2.6.3 บอกความคิดของผู้เขียน

2.6.4 ย่ออนุเฉทต่างๆ ให้สั้นลงโดยให้ความแต่ละอนุเฉทต่อเนื่องกัน

2.6.5 พิจารณาลักษณะของอนุเฉท

2.7 การอ่านเพื่อความเข้าใจภาษาอุปมาอุปมัย (Figurative Language) ภาษาอุปมาอุปมัย เป็นภาษาที่แตกต่างออกไปจากภาษาเขียนทั่ว ๆ ไป ผู้อ่านอาจจะพบกับปัญหาการอ่านไม่เข้าใจ เพราะภาษาอุปมาอุปมัย ความหมายของคำที่ใช้ไม่ได้แปลตามตัว

2.8 การอ่านเพื่อเข้าใจเครื่องหมายวรรคตอน (Capitalization and Punctuation) เครื่องหมายวรรคตอนมีความสำคัญต่อความหมายอย่างยิ่ง ผู้อ่านจะต้องเข้าใจความหมายวรรคตอนได้ ถูกต้องจึงจะอ่านได้รู้เรื่อง

2.9 การอ่านเพื่อตีความ อารมณ์ น้ำเสียง ปฏิกริยา และความรู้สึก (Interprets Mood and Emotion Reaction) ในการอ่านถ้าผู้เขียนบอกทุกสิ่งทุกอย่างแก่ผู้อ่าน อ่านแล้วจะรู้สึก ว่าเรื่องที่อ่านจิตซิด ดังนั้นบทความหรือเรื่องที่เขียนที่ตีนั้น ผู้เขียนควรจะทิ้งท้าย หรือกล่าวไว้ให้ผู้อ่านตีความเอาเอง (Making Inferences) การตีความอาจจะตีความจากอารมณ์

2.10 การอ่านเพื่อเข้าใจความสัมพันธ์ (Perceiving Relationship) บางครั้งประโยคหรือข้อความอาจจะยากสำหรับผู้อ่านเพราะการกระทำ 2 อย่างเกิดขึ้น ผู้อ่านจะต้องทราบว่าการกระทำอะไรเกิดขึ้นก่อนหลัง โดยสังเกตจากคำชี้แจง

2.11 การอ่านเพื่อความเข้าใจความหมายของคำสรรพนามที่ใช้แทน (Pronouns and Antecedents) ทักษะนี้ก็นับว่าเป็นสิ่งสำคัญที่จะต้องฝึก เนื่องจากในบางครั้งคำสรรพนามอาจจะแทนความหมายของเรื่องทั้งเรื่อง หรืออาจจะแทนคำนามเพียงตัวใดตัวหนึ่งโดดๆ

2.12 การอ่านเพื่อเข้าใจวัตถุประสงค์ของผู้เขียน (Author's Purpose and Point of View) ทักษะข้อนี้ต้องการจะฝึกว่าหลังจากผู้อ่านอ่านเรื่องจบแล้วทราบหรือไม่ว่าผู้เขียนต้องการให้ผู้อ่านทราบถึงอะไร เป็นต้น

2.13 การอ่านเพื่อตีความหมายจากคำชี้แนะความหมาย (Signal Words) คำชี้แนะความหมายนับว่าเป็นหัวใจสำคัญในการที่จะช่วยให้ผู้อ่านทราบว่าเนื้อเรื่องดำเนินไปอย่างไรบอกเรื่องราวว่าสอดคล้องขัดแย้งกันหรือตอนใดสรุป บอกความสัมพันธ์ระหว่างความคิด ฯลฯ

สรุปทักษะที่สำคัญและจำเป็นในการเพื่อความเข้าใจ คือผู้อ่านควรฝึกฝนเพื่อความเข้าใจเรื่อง ที่อ่านอย่างลึกซึ้ง ต้องมีความสามารถในการอ่านจับใจความ สามารถหาคำตอบจากข้อความที่อ่าน เพื่อลำดับเหตุการณ์ หาเหตุผล (Cause and Effect) ของผู้เขียนว่าต้องการให้ผู้อ่านทราบถึงอะไร ซึ่งสิ่งเหล่านี้ล้วนเป็นทักษะที่สำคัญอย่างยิ่งในการอ่านเพื่อความเข้าใจ

2.4 การสอนการอ่านเพื่อความเข้าใจ

หลักการสอนอ่านภาษาอังกฤษสำหรับผู้เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สองหรือภาษาต่างประเทศให้เกิดประสิทธิภาพ มีความเข้าใจเนื้อเรื่อง (Grabe and Stoller: 2002) มีดังต่อไปนี้ คือ ก่อนการเริ่มกิจกรรมผู้สอนควรจัดเตรียมบทอ่านเพื่อให้นักเรียนอยู่ในสภาพที่พร้อมซึ่งบทอ่านต้องหลากหลายและเหมาะสมต่อระดับความสามารถของ โดยผู้สอนสามารถพิจารณาความสามารถของนักเรียนได้โดยพิจารณาจากพฤติกรรมลักษณะธรรมชาติวัฒนธรรม และการใช้กระบวนการอ่านของนักเรียน เพื่อนำมาเป็นข้อมูลในการตัดสินใจถึงวิธีการสอนว่าควรเป็นไปทิศทางใด (Thomas: 2009) นอกจากนี้ผู้สอนควรพิจารณาความยากง่ายของเนื้อเรื่องความสัมพันธ์ระหว่างเนื้อเรื่องและวัฒนธรรมของนักเรียน สื่อการเรียนการสอน การตั้งคำถาม คำศัพท์ที่เกี่ยวข้อง และไวยากรณ์ที่ปรากฏในเนื้อเรื่อง (ระวีวรรณ ศรีศรีรัมย์, 2553) ในระหว่างกิจกรรมการเรียนการสอนผู้สอนจะเป็นผู้ช่วยเหลือเพื่อให้นักเรียนบรรลุเป้าหมาย คือ เกิดความเข้าใจในเรื่องที่อ่านโดยผู้สอนต้องจัดกิจกรรมที่กระตุ้นให้ผู้เรียนตอบสนองในขณะที่อ่าน เช่น การใช้เทคนิคการอ่านออกเสียงการใช้คำถามเพื่อให้เกิดการสนทนา การอภิปรายแลกเปลี่ยนความคิดเห็นระหว่างผู้เรียนด้วยกัน การให้ผู้เรียนเขียนหรือพูด เพื่อทำนายเหตุการณ์ สรุปย่อ หรือสร้างความเข้าใจด้วยการวาดเป็นแผนผังแผนภาพ เพื่อแสดงการวิเคราะห์หรือสรุปเนื้อหา เป็นต้น (เฉลิมลาภ ทองอาจ: 2555) ส่วนการเรียนรู้ของนักเรียนที่เกิดขึ้นในระหว่างทำกิจกรรม หากนักเรียนเลือกใช้กลวิธีที่เหมาะสมจะทำให้เกิดเกิดความเข้าใจเรื่องที่อ่านได้ สามารถตีความและมีความรู้ด้านโครงสร้างของบทอ่านนั้นๆ (Teach textstructure) ซึ่งการให้นักเรียนเห็นโครงสร้างของเนื้อหา จะทำให้สามารถเรียบเรียงความคิด สร้างความเข้าใจและจับประเด็นสำคัญได้ง่าย ซึ่งจะส่งผลต่อความจำและการเชื่อมโยงเรื่องราวในเนื้อหาได้ชัดเจนมากยิ่งขึ้น นอกจากนี้ผู้สอนต้องมีหลักการประเมินความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจของนักเรียน โดยประเมินการอ่านตามสภาพจริง การใช้แบบทดสอบ การประเมินจากความสามารถด้านการแก้ปัญหา การปฏิบัติ และแฟ้มสะสมงาน เป็นต้น

การพัฒนาความสามารถในการอ่าน จะต้องอาศัยการพัฒนากระบวนการอ่าน (Reading Process) และการสอนอ่านที่เป็นกระบวนการ (process of reading instruction) ของผู้สอนควบคู่กันไป (เฉลิมลาภ ทองอาจ, 2555: 3-9) การสอนอ่านเพื่อความเข้าใจจึงแบ่งได้ 3 ขั้นตอนของ (Gibbons: 2002) ดังต่อไปนี้

1. **ขั้นก่อนอ่าน (Pre-reading stage)** เป็นการเตรียมความพร้อมด้านต่างๆ ทางภาษา วัฒนธรรม แนวคิด และเพื่อเป็นการกระตุ้นความรู้เดิมก่อนทำการอ่านเนื้อเรื่อง (Gibbons: 2002) โดยผู้สอนจัดกิจกรรมเพื่อสร้างความเข้าใจและปูพื้นฐานความรู้ในเรื่องที่อ่าน เพื่อเตรียมผู้เรียนให้พร้อมในการอ่าน (สมิตรา อังวัฒน์กุล: 2559) กิจกรรมที่ใช้ขั้นก่อนการอ่าน ได้แก่ การสำรวจพื้นฐานความรู้เดิมของนักเรียน ทั้งทางความรู้ด้านภาษา คำศัพท์ วัฒนธรรม ประสบการณ์ โดยการใช้คำถาม การทดสอบการสังเกต เป็นต้น การคาดคะเนข้อมูลที่อยู่ในเนื้อหาจากคำ วลี หัวข้อ หรือภาพประกอบที่สำคัญเพื่อกระตุ้นให้นักเรียนมีความสนใจที่จะสืบค้นและแลกเปลี่ยนข้อมูลในเนื้อหา นั้นๆ นอกจากนี้ผู้สอนสามารถแนะนำกลวิธีอ่านและกำหนดทิศทางของกิจกรรมเพื่อให้นักเรียนอ่านได้ถูกต้อง ดังนั้นในขั้นก่อนอ่านนี้จึงเป็นการเตรียมความพร้อมกับเนื้อเรื่องที่นักเรียนอ่าน เพื่อประเมินถึงความยากง่ายของเนื้อเรื่อง ความสัมพันธ์ระหว่างเนื้อเรื่องและวัฒนธรรมของผู้อ่าน สื่อการเรียนการสอน การตั้งคำถาม คำศัพท์ที่เกี่ยวข้อง และไวยากรณ์ที่ปรากฏในเนื้อเรื่อง

2. **ขั้นระหว่างอ่าน (During-reading stage)** เป็นกิจกรรมที่จะดำเนินไปตามลำดับขั้นที่กำหนดไว้ในขั้นก่อนอ่าน ซึ่งในขั้นนี้นักเรียนจะสามารถสร้างองค์ความรู้ขึ้นมาเองจากบทอ่านได้ โดยการสร้างกลวิธีการอ่านให้สัมพันธ์กับกระบวนการอ่านได้ชัดเจนและเป็นธรรมชาติ เช่น การสร้างรูปแบบการอ่าน (Model Reading) การอ่านแบบข้าม (Skimming) การอ่านแบบคร่าวๆ (Scanning) การอ่านซ้ำเพื่อค้นหารายละเอียด การแลกเปลี่ยนข้อมูลและประสบการณ์ในกลุ่ม (Shared book) การเรียนรู้ความหมายและหน้าที่จากคำที่ไม่คุ้นเคย (Word masking) การย่อเรื่อง การอ่านแบบจิ๊กซอว์ และการอ่านออกเสียง เป็นต้น (Gibbons: 2002) ดังนั้นกิจกรรมในขั้นระหว่างการอ่านนี้มุ่งให้นักเรียนทำความเข้าใจโครงสร้างของบทอ่าน ยืนยันในสิ่งที่คาดคะเนไว้ก่อนอ่าน ทำความเข้าใจในบทอ่านและคำศัพท์ (Grabe and Stoller: 2002) โดยนักเรียนจะลำดับเรื่องโดยตัดออกเป็นส่วนๆ (Strip Story) อาจแบ่งเป็นย่อหน้าหรือเป็นประโยค แล้วนำมาเขียนแผนผังโยงความสัมพันธ์เนื้อเรื่อง (Graphic Organizer) และขั้นสุดท้ายคือการเล่าเรื่องโดยสรุป (Summarizing)

3. **ขั้นหลังอ่าน (Post-reading stage)** เป็นกิจกรรมที่คาดหวังให้ผู้อ่านเกิดทักษะการอ่านมีความรู้ทางโครงสร้างด้านภาษา ความเข้าใจบทอ่านในรูปแบบต่างๆ และการนำเสนอข้อมูลในรูปแบบที่หลากหลาย (Gibbons, 2002) พร้อมทั้งตรวจสอบความเข้าใจของนักเรียนโดยการทำแบบทดสอบประเภทต่างๆ เพื่อเป็นการทดสอบว่าผู้เรียนเข้าใจเนื้อเรื่องหรือไม่ เช่น การใช้คำถามในลักษณะต่างๆ (yes-no question, Wh-question, true – false, cloze-test, etc.) การใช้ระดับความยากง่ายของคำถาม เพื่อทดสอบว่านักเรียนมีความเข้าใจคำถามและตอบคำถามได้อย่างถูกต้อง (ระวีวรรณ ศรีศรีรัมย์: 2553) และการโยงกิจกรรมไปสู่ทักษะอื่นๆ เพื่อสร้างองค์ความรู้ใหม่ เช่น การแสดงบทบาทสมมติ การพูดแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน การสร้างเรื่องใหม่ การสร้างตอนจบของเรื่องใหม่ การทำผังเรื่อง และการสร้างคำถามเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน เป็นต้น (สมิตรา อังวัฒน์กุล: 2539; Gibbons, 2002) นอกจากนี้นักเรียนยังสามารถสะท้อนความคิดหลังการอ่าน กิจกรรมของการสะท้อนความคิดจึงไม่ใช่เพียงการให้นักเรียนตอบคำถามท้ายบทเท่านั้น แต่ยังเป็นการให้นักเรียนสะท้อนความคิดและมุมมองที่เกิดจากการคิดไตร่ตรองเกี่ยวกับประเด็นคำถามต่อไปนี้ เช่น ข้อคิดจากการอ่านครั้งนี้คืออะไร มีประเด็นใดที่สอดคล้อง/ไม่สอดคล้องกับตนเอง อย่างไร สิ่งที่อ่านนั้นมีคุณค่าพอที่จะทำให้ต้องอ่านทบทวนซ้ำหรือบอกเล่าให้ผู้อื่นทราบหรือไม่อย่างไร และสิ่งที่อ่านให้ข้อคิดที่เกิด

ประโยชน์หรือโทษในการดำเนินชีวิตได้อย่างไรบ้าง เป็นต้น การตอบคำถามของนักเรียนสามารถดำเนินการในรูปของกิจกรรมต่างๆ เช่น การเขียน การวาด การสนทนา การอภิปราย การจัดแสดง บทบาทสมมติ เป็นต้น

ทั้งนี้ ผู้สอนควรเปิดโอกาสให้นักเรียนเลือกกิจกรรมการสะท้อนความคิดจากการอ่านโดยอิสระ เพื่อให้สามารถสะท้อนความคิดจากการอ่านได้อย่างเต็มที่ และเพื่อความเข้าใจที่คงทนและฝังแน่นอยู่ในโครงสร้างความรู้ของนักเรียน ดังนั้นหลังจากที่นักเรียนอ่านเรื่องจบแล้วนักเรียนจะสามารถสรุปย่อเรื่อง เรียงลำดับเหตุการณ์เนื้อเรื่อง ยืนยันสิ่งที่คาดคะเนเรื่องก่อนอ่านประเมินคุณค่าของเนื้อเรื่อง มีความรู้ในการสร้างคำศัพท์ นำเสนอเรื่องในรูปแบบต่างๆ เช่น การใช้แผนผัง การเขียนเล่าเรื่อง การแสดงความคิดเห็น การวาดรูป สรุปเป็นความคิดรวบยอดได้และการนำ ความรู้ความเข้าใจจากเนื้อเรื่องที่ได้อ่านมาสัมพันธ์กับทักษะอื่นๆ ทางด้านภาษา เช่น การอ่าน การฟังและการพูด เป็นต้น

2.5 การวัดและประเมินผลทักษะการอ่านเพื่อความเข้าใจ

อัจฉรา วงศ์โสธร (2544: หน้า 148-157) ได้กล่าวถึงการทดสอบทักษะการอ่านไว้ว่าการอ่านต้องอาศัยกระบวนการแกะความหมายของสารที่เป็นหน่วยย่อยประกอบกับกระบวนการสร้างเครือข่ายความหมายที่ใช้โครงสร้างความรู้ของผู้อ่านเป็นพื้นฐานของความเข้าใจปฏิสัมพันธ์ของกระบวนการทั้งสองนี้ทำให้ผู้อ่านเกิดความเข้าใจ และถ้าไม่เข้าใจผู้อ่านสามารถเจรจาความหมายกับสารและผู้ส่งสารโดยผ่านสารได้ เช่น การตั้งคำถามเป็นระยะๆ ตั้งแต่ก่อนอ่านระหว่างอ่านและภายหลังอ่าน หรือด้วยการใช้สื่ออื่นๆ เช่น ภาพประกอบ และพจนานุกรมช่วย

ดังนั้น ผู้สอนจึงควรช่วยนำผู้อ่านในการคิดเกี่ยวกับสารโดยกระบวนการตั้งคำถามก่อนอ่าน ระหว่างอ่านและภายหลังการอ่าน (Into reading activities, through reading activities, Beyond reading activities)

1. รูปแบบของการทดสอบทักษะการอ่าน

1.1 การทดสอบทักษะการอ่านที่ทำตามขั้นตอนของทักษะอ่าน ซึ่งประกอบด้วยขั้นกลไก คือ การอ่านออกเสียง ขั้นความจำ คือการอ่านข้อความและเข้าใจความหมายจากที่ได้เรียนและท่องจำไว้ ขั้นถ่ายโอน คือการนำความรู้ความจำมาใช้ในการอ่านข้อความใหม่ๆ ให้เข้าใจได้ ขั้นสื่อสาร คือขั้นการอ่านโดยเสรีเพื่อจับใจความสำคัญและรายละเอียดต่างๆ และขั้นวิพากษ์วิจารณ์ คือ ขั้นที่ผู้อ่านจะต้องตีความเพื่อให้เข้าใจสิ่งที่ผู้เขียนมีได้กล่าวถึงจริงๆ เพียงแต่แนะหรือพาดพิงถึงผู้อ่านต้องมีการวิเคราะห์และประเมินสารได้ การทดสอบผู้เริ่มเรียนภาษาอาจรวมไว้ทุกระดับของทักษะโดยเน้นระดับสื่อสาร การทดสอบในระดับกลางและระดับสูงมักจะใช้ 3 ระดับ คือ ระดับถ่ายโอน ระดับสื่อสารและระดับวิพากษ์วิจารณ์ โดยให้น้ำหนักความสำคัญแก่ระดับสื่อสารเช่นกัน ระดับถ่ายโอนและวิพากษ์วิจารณ์มักจะได้น้ำหนักในการสอบไล่เสียกันยกเว้นรายวิชาการอ่านเชิงวิจารณ์ที่จะเน้นระดับสุดท้ายมากกว่าระดับอื่นตามวัตถุประสงค์ของหลักสูตร

1.2 การทดสอบทักษะการอ่านที่เน้นได้จาก 3 มุมมอง คือ การทดสอบที่เน้นมุมมองของผู้ส่งสาร จะถามเกี่ยวกับตัวผู้ส่งสารว่าเป็นใคร ประกอบอาชีพใด มีสถานภาพทางสังคมเช่นไรมีความคิดเห็น อารมณ์ ความรู้สึก เจตนาที่แสดงออกให้เห็นและที่แฝงอยู่ น้ำเสียงภาษาที่ใช้บุคลิกภาพเป็นต้น การทดสอบที่เน้นมุมมองของสารจะถามเกี่ยวกับรูปแบบการใช้ภาษาความสัมพันธ์ของเนื้อความสุนทรียศาสตร์ของการใช้ภาษา ประสิทธิภาพผล ความชัดเจน ความต่อเนื่องของสารความหมายของสาร

ใจความสำคัญ การคาดการณ์ รายละเอียด สรุปความ และการทดสอบที่เน้นมุมมองของผู้รับสารอาจถามเกี่ยวกับตัวผู้อ่าน ผลลัพธ์ที่สารมี หรืออาจจะมีต่อผู้อ่านหรือสมมติให้ผู้อ่านเป็นผู้ที่เกี่ยวข้องหรือเป็นตัวละครในเรื่องและในการเตรียมสารสำหรับการสอบจะต้องคำนึงถึงรูปแบบลีลาภาษาที่เหมาะสมกับผู้รับสารและสอดคล้องกับสถานการณ์ ตัวอย่าง ข้อสอบการอ่านที่เน้นมุมมองของผู้ส่งสาร อาจถามดังนี้

We can infer that the author of this text is a

- a. newspaper editor
- b. stock broker
- c. car salesman
- d. university lecturer

ตัวอย่าง ข้อสอบที่เน้นมุมมองของสารอาจถามดังนี้

The main idea of the passage is (that women are no longer men's Subordinates). The theme of the passage, (crime prevention), is directly related to (the case of Jim, the night stalker).

ตัวอย่าง ข้อสอบที่เน้นมุมมองของสารอาจถามดังนี้

ตัวกระตุ้น : บทโฆษณาที่มีภาพประกอบคำบรรยายที่โน้มน้าวใจพร้อมคำถาม

- Who is likely to be attracted by this ad ?

- Who is the intended audience/ reader of this ad ?

1.3 การทดสอบทักษะการอ่านแยกตามเนื้อหา ว่าเป็นการอ่านวัดความสามารถทั่วไปหรือวัดความสามารถเฉพาะสาขา การวัดความสามารถทั่วไปนิยมใช้บทความที่เป็นเรื่องเล่าจากประสบการณ์ การบรรยายเกี่ยวกับคน สถานที่ เหตุการณ์ การอธิบายวิธีการ เหตุผล ความขัดแย้งการรายงานข่าว การสังเกตการณ์ การวิพากษ์วิจารณ์ การประเมิน การวิเคราะห์และการสังเคราะห์จากประสบการณ์ความรู้เดิม การสรุป การอ่านภาพการ์ตูน บรรยายได้ภาพ พาดหัวข่าว คำโฆษณา เป็นต้นการสอบมีวัตถุประสงค์เพื่อวัดความสามารถจับใจความ ความรู้คำศัพท์ การพาดพิงถึงสิ่งต่างๆ การระบุการบ่งชี้ถึงเหตุผลและรายละเอียด และการทดสอบทักษะการอ่านเฉพาะสาขามักใช้ตัวกระตุ้นที่เป็นบทความจากตำราที่เกี่ยวข้อง บทความวิชาการ แผ่นพับ มีการใช้ข้อมูลที่เป็นตัวเลขจากตาราง การทำนายจากกราฟ การเติมไดอะแกรมและภาพที่เกี่ยวกับสาขาวิชาที่ศึกษาวัตถุประสงค์ของการสอบอ่านตามสาขาวิชามุ่งวัดความรู้ด้านภาษา ไม่ใช่ความรู้ทางสาขาวิชา ดังนั้นเนื้อหาที่ใช้เป็นตัวกระตุ้นในการสอบจึงเป็นเนื้อหาที่ทุกคนมีพื้นฐานเท่ากัน หรือเป็นสิ่งที่ทุกคนได้อ่านเหมือนกัน คำถามในการสอบจะวัดความสามารถในการระบุ จัดลำดับกำหนดวิธีขั้นตอน ตีความจากข้อมูลที่เป็นตัวหนังสือ ตัวเลขเส้นกราฟ หรือคำถามจะเน้นความคิดเชิงเหตุผล การสร้างสมมติฐานประเมินและการวิเคราะห์สถานการณ์ การทดสอบเฉพาะสาขามุ่งวัดความสามารถหรือทักษะที่ช่วยให้เข้าใจและตีความสารที่สามารถนำไปใช้ได้กับสารอื่นๆ ไม่จำกัดอยู่เฉพาะสารใดสารหนึ่งเท่านั้น

2. เกณฑ์การประเมินทักษะการอ่านการประเมินทักษะการอ่านสามารถใช้เกณฑ์ที่กำหนดตามส่วนประกอบของภาษาแบบแยกย่อยและเกณฑ์ที่กำหนดตามความสามารถในการรับสารหรืออาจใช้เกณฑ์ทั้งสองแบบประยุกต์เข้าด้วยกัน โดยให้น้ำหนักเกณฑ์แบบรวมมากกว่าเกณฑ์แบบย่อย

2.1 เกณฑ์กำหนดความสามารถทางการอ่านแบบย่อย มีดังนี้

2.1.1 ความรู้ศัพท์ ผู้สอบสามารถเข้าใจศัพท์สำนวนที่ใช้ในระดับใด

2.1.2 ความรู้ไวยากรณ์ ผู้สอบสามารถใช้ความรู้ด้านไวยากรณ์ในการทำความเข้าใจเกี่ยวกับคำสรรพนาม ความเชื่อมโยงของเนื้อความ เช่น การใช้คำสันธาน คำบุพบทที่กำหนดหน้าที่ของภาษาว่าเป็นการขอร้อง เชื้อเชิญ ขออนุญาต ฯลฯ ได้มากน้อยเพียงใด

2.2 เกณฑ์กำหนดความสามารถทางการอ่านแบบรวม มีดังนี้

2.2.1 ความสามารถเรียบเรียงความ ได้แก่ การอ่านแล้วเข้าใจความได้สามารถแสดงความเข้าใจโดยการตอบคำถามที่ให้เรียบเรียงถ้อยคำใหม่โดยให้ได้ใจความเดิมหรือสามารถตอบคำถามแบบเลือกตอบและแบบเรียงลำดับข้อความ 1, 2, 3, ได้

2.2.2 ความสามารถอ่านข้อมูลที่เป็นรายละเอียด ผู้สอบสามารถโยงรายละเอียดที่เกี่ยวข้องเข้ากับความสำคัญของเรื่องได้ว่าเป็นรายละเอียดสนับสนุน หรือเป็นรายละเอียดที่แย้งกันเพื่อให้ข้อมูลตรงกันข้าม ตลอดทั้งเข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างรายละเอียดด้วยกัน

2.2.3 ความสามารถอ่านจับใจความสำคัญ ผู้สอบสามารถระบุแก่นเรื่องหัวเรื่องและใจความสำคัญของเรื่องี่อ่านได้

2.2.4 ความสามารถวิเคราะห์และประเมินความสัมพันธ์ของเนื้อความ และสุนทรียศาสตร์ของการใช้ภาษา ผู้สอบสามารถใช้ความรู้ด้านศัพท์ ไวยากรณ์ ความเข้าใจสิ่งที่อ่านและความรู้เกี่ยวกับรูปแบบลีลาภาษาที่ใช้ในบทอ่าน ที่เป็นตัวกระตุ้น วิเคราะห์ ประเมิน และสรุปได้ว่าสารที่อ่านนั้นเป็นสารประเภทใด ลีลาภาษาที่ใช้เป็นทางการหรือไม่เป็นทางการ เจตนาทัศนคติของผู้เขียนที่แฝงอยู่สามารถวิพากษ์วิจารณ์ถึงเหตุและผลที่เกิดขึ้น ถึงความมั่นคงน่าเชื่อถือของสมมติฐานที่ผู้เขียนตั้งไว้ ความเป็นไปได้ของข้อสรุป ตลอดจนสามารถประเมินประสิทธิผลของบทอ่านนั้นได้ว่ามีความชัดเจนการกำหนดระดับความสามารถข้างต้นเป็นลำดับขั้นตอนที่ขึ้นต่อกันและการกำหนดความสามารถตามเกณฑ์ อาจใช้มาตราส่วนประเมินค่าเป็นระดับดังนี้

- 1 = ไม่มีความสามารถ
- 2 = มีความสามารถ
- 3 = มีความสามารถพอประมาณ
- 4 = มีความสามารถดีมาก
- 5 = มีความสามารถยอดเยี่ยม

3. กิจกรรมในการทดสอบทักษะการอ่านกิจกรรมในการทดสอบทักษะการอ่านหรือเทคนิควิธีการวัดความสามารถในการอ่านประกอบด้วยกิจกรรมที่เป็นตัวกระตุ้นและกิจกรรมที่เป็นการตอบสนอง จำแนกได้ดังนี้

3.1 กิจกรรมที่เป็นตัวกระตุ้น

3.1.1 ให้ผู้สอบได้อ่านข้อความที่มีความยาวตามความเหมาะสม เช่น จากความยาวตั้งแต่ 50 คำ ถึงความยาว 300 คำ ที่เป็นงานเขียนประเภทต่างๆ เช่น บทความจากหนังสือพิมพ์และ

วารสารรายงานต่างๆ เช่น ข่าว สภาพดินฟ้าอากาศ คำอธิบายวิธีการจากแผ่นพับคำบรรยายสถานที่ ประเพณี บุคคล จดหมาย เป็นต้น

3.1.2 ให้ผู้สอบได้อ่านภาพชุดพร้อมกับคำบรรยายภาพ หรือภาพเหตุการณ์พร้อมกับคำบรรยาย

3.1.3 ให้ผู้เข้าสอบได้อ่านกราฟ ตาราง แผนภูมิ แผนภาพ ไดอะแกรมที่มีตัวเลข ประกอบคำบรรยายหรือคำอธิบายที่เกี่ยวข้อง

3.1.4 ให้ผู้สอบได้อ่านแผนที่ที่มีการระบุชื่อสถานที่พร้อมทั้งบทอ่าน

3.1.5 ให้ผู้สอบได้อ่านบทอ่านที่กล่าวถึงในข้อ 1, 2, 3 และ 4 ข้างต้นเป็นบทอ่านที่มีการละข้อความไว้หรือมีข้อความที่ไม่สมบูรณ์ เช่น ภาพการ์ตูนที่มีข้อความที่เป็นคำพูดของตัวละคร หายไปในบางตอน ให้ผู้อ่านเติมให้สมบูรณ์ หรือเป็นตาราง กราฟ ฯลฯ ที่กล่าวถึงในข้อ 3.1.3 ที่ไม่ได้ให้หัวเรื่อง หรือข้อมูลที่เป็นตัวอักษรหรือที่เป็นตัวเลขขาดหายไปหรือที่เว้นไว้ในบางตอนเพื่อให้ผู้สอบได้เติมให้สมบูรณ์

3.1.6 ให้ผู้สอบได้อ่านข้อความหรือภาพชุดที่มีการเรียงลำดับที่สลับกันไม่ถูกต้อง

3.1.7 ให้ผู้สอบได้อ่านข้อความสั้นๆ ที่มีข้อความไม่สมบูรณ์ในตัวเองในสดมภ์ A ซึ่งเป็นตัวกระตุ้น และข้อความในสดมภ์ B ซึ่งเป็นตัวสนองตอบซึ่งข้อความในสดมภ์ B มักจะมีจำนวนมากกว่าข้อความในสดมภ์ A เพื่อให้การสอบยากขึ้น ไม่ใช่เป็นการจับคู่แบบหนึ่งต่อหนึ่งเท่านั้น

3.2 กิจกรรมที่เป็นตัวสนองตอบในการอ่านผู้อ่านจะต้องใช้ความสามารถด้านภาษา ได้แก่ ความรู้เกี่ยวกับการใช้ศัพท์สำนวนและไวยากรณ์ ประกอบกับความสามารถที่ได้จากโครงสร้างความรู้พร้อมความสามารถในการสร้างเครือข่ายความหมาย ความรู้ด้านสังคมและวัฒนธรรมที่มาจากการใช้ภาษากลิวิธีในการหาความหมายจากการใช้บริบททางภาษาและกลวิธีทางด้านอภิปัญญาที่เอื้อต่อความสามารถทางภาษา ตลอดจนความสามารถด้านปฏิบัตินิยมในการนำประสบการณ์ พื้นภูมิหลังทัศนคติและแรงจูงใจมาใช้ร่วมกับความสามารถคาดเดาเกี่ยวกับความหมายของสารที่ได้รับ กิจกรรมในการทดสอบอ่านที่ผู้สอบจะต้องแสดงออกถึงความรู้ความเข้าใจและความสามารถในการอ่านเชิงวิพากษ์วิจารณ์ มีดังนี้

3.2.1 อ่านแล้วเลือกคำตอบจากตัวเลือกที่ให้ซึ่งอาจมี 2-5 ตัวเลือก

3.2.2 อ่านแล้วเรียงลำดับข้อความใหม่

3.2.3 อ่านแล้วเลือกคำหรือข้อความมาเติมในแผนภูมิ แผนที่ ไดอะแกรมตาราง การ์ตูน ภาพ ฯลฯ ให้ถูกต้องและเหมาะสมได้ใจความ

3.2.4 อ่านแล้วทำกิจกรรมที่เป็นการโยงลูกศร ลากเส้น วาดภาพหรือขีดเส้นใต้

3.2.5 อ่านแล้วจับคู่ข้อความในสดมภ์ A และ B ให้สมบูรณ์ได้ความหมายดังนั้น

การทดสอบทักษะการอ่านเป็นการวัดและประเมินผลด้านความสามารถในการอ่านของผู้เรียน ซึ่งผู้สอนจะต้องกำหนดกิจกรรมให้สอดคล้องเหมาะสมกับประสบการณ์ผู้เรียนเพื่อให้การวัดและประเมินผลทักษะการอ่านมีประสิทธิภาพ

การอ่านเพื่อความเข้าใจ จึงถือเป็นกระบวนการที่ต้องใช้ทักษะการอ่านหลายทักษะเพื่อนำมาพัฒนาความสามารถในการอ่าน มีนักการศึกษาหลายท่านได้จำแนกและวิเคราะห์ทักษะการอ่านย่อยๆ เพื่อนำไปใช้ในการสอนอ่านได้อย่างมีประสิทธิภาพและเป็นระบบ ดังต่อไปนี้

Jones, Raymond, (2017: 58-60) จำแนกทักษะที่จำเป็นสำหรับการอ่านเพื่อความเข้าใจ ดังต่อไปนี้

1. การเข้าใจความสำคัญเหตุการณ์ (Understanding sequence) คือ ทักษะในการลำดับเหตุการณ์ในบทอ่าน ซึ่งช่วยผู้อ่านในการทำความเข้าใจและตีความบทอ่าน
2. การตีความโครงสร้างประโยค (Interpreting sentence structure) คือ ทักษะในการวิเคราะห์โครงสร้างประโยคซึ่งประกอบด้วยคำศัพท์ต่างๆ โดยความหมายของประโยคขึ้นอยู่กับลำดับคำในประโยค
3. การแปลความหมายจากเครื่องหมายวรรคตอน (Interpreting meaning through punctuation) คือ ทักษะที่ผู้อ่านใช้เครื่องหมายวรรคตอนที่แสดงความสำคัญและความหมายของคำที่ปรากฏในบทอ่านเพื่อการแปลความหมาย
4. การหาความหมายของคำจากอุปสรรค ปัจจัย (Driving meaning of words through prefixed and suffixes) คือ ทักษะในการถอดความหมายของคำศัพท์จากคำอุปสรรคและคำปัจจัย
5. การจดจำความคิดหลักในย่อหน้า (Recognizing main idea in paragraph) คือ ทักษะในการแยกข้อความทั่วไปที่บอกรายละเอียดของบทอ่านออกจากข้อความสำคัญที่เป็นความคิดหลักของบทอ่านในย่อหน้าต่างๆ พร้อมทั้งจดจำประเด็นหลักเหล่านั้น
6. การสร้างมโนภาพสรุปบทอ่านที่สอดคล้องกับหลักเหตุผล (Drawing logical conclusion) คือ ทักษะในการสรุปความจากเรื่องที่อ่านรวมถึงการคาดเดาผลลัพธ์และการสังเกตความสัมพันธ์ของความเป็นเหตุเป็นผลของข้อความในบทอ่าน
7. การตีความหมายของคำศัพท์จากบริบท (Obtaining meaning of words through context) คือ ทักษะในการอนุมานความหมายของคำศัพท์ที่ไม่คุ้นเคยหรือไม่ทราบความหมายจากบริบทในบทอ่าน

Gibson, James L., Ivancevich, Donnelly, (1982: 63) แบ่งทักษะการอ่านเพื่อความเข้าใจ ดังต่อไปนี้

1. ความรู้เกี่ยวกับความหมายคำศัพท์
2. การตีความหมายของคำศัพท์ หรือวลี ที่ปรากฏในบทอ่านได้อย่างเหมาะสมกับบริบท
3. การติดตามเรื่องราวในบทอ่านและระบุอ้าง โดยใช้ข้อมูลอ้างอิงจากข้อมูลในบทอ่าน
4. การคัดเลือกแนวคิดหลักในบทอ่าน
5. การตอบคำถามซึ่งคำตอบแสดงไว้อย่างตรงไปตรงมาในบทอ่าน
6. การตอบคำถามซึ่งคำตอบปรากฏในบทอ่านโดยนัย
7. การอนุมานเนื้อเรื่องในบทอ่าน
8. การจดจำความรู้ทางภาษาที่ได้จากบทอ่านตลอดจนซาบซึ้งในอารมณ์ ความรู้สึกที่ผู้เขียนถ่ายทอดมายังผู้อ่าน
9. การตัดสินใจเกี่ยวกับจุดประสงค์ ความตั้งใจ และทัศนคติของผู้เขียน รวมถึงการอนุมานของผู้เขียน

P. Harris, (1969: 88) กล่าวว่า องค์ประกอบที่จำเป็นสำหรับการอ่านเพื่อความเข้าใจ ประกอบด้วย 3 องค์ประกอบ ดังนี้

1. ความรู้เกี่ยวกับภาษาและสัญลักษณ์ทางภาษา กล่าวคือ ความสามารถในการทำความเข้าใจ ความหมายของคำที่ง่ายและยากที่ปรากฏในข้อความของบทอ่าน การเข้าใจระบบคำโครงสร้างประโยคในรูปแบบภาษาเขียน การเข้าใจข้อความยาวๆ ที่รวมประโยคย่อยๆ หลายประโยค หลายความหมายเข้าด้วยกัน และการเข้าใจสัญลักษณ์ทางภาษา เช่น เครื่องหมายต่างๆ การใช้ตัวพิมพ์ใหญ่ และการย่อหน้า เป็นต้น

2. ความรู้ในแง่ความคิด กล่าวคือ ความสามารถในการระบุดจุดประสงค์ของผู้เขียนและให้ความสำคัญของข้อความที่ย่าน ความสามารถทำความเข้าใจความคิดย่อยๆ และสามารถสรุปและให้ความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน

3. ความรู้เกี่ยวกับอารมณ์และลีลาของเรื่องที่อ่าน กล่าวคือ ความสามารถทำความเข้าใจเกี่ยวกับเจตคติของผู้เขียนต่อเรื่องที่ผู้เขียนเขียนและเจตคติของผู้เขียนที่มีต่อผู้อ่าน การเข้าใจอารมณ์และบรรยากาศของเรื่องและความสามารถในการระบุวิธีและแนวการเขียนที่ผู้เขียนใช้แสดงความคิดเห็น

Dalman, Martha, & others, (1978, p.92) แบ่งทักษะการอ่านเพื่อความเข้าใจ ดังนี้

1. การหาแนวคิดหลักของเรื่อง (Finding the main idea)
2. การเลือกรายละเอียดที่สำคัญของเรื่อง (Selecting significant ideas)
3. การทำตามคำสั่งหรือคำแนะนำที่ปรากฏในบทอ่าน (Following directions)
4. การตอบคำถาม (Answering questions)
3. การสรุปความและรวบรวมเรียบเรียงเนื้อหา (Making summaries and organizing material)
6. การเข้าใจเนื้อเรื่องโดยรวมของบทอ่านและบทสรุป (Arriving at generalizations and coming to conclusions)
7. การคาดเดาผลลัพธ์ที่จะเกิดขึ้น (Predicting outcomes)
8. การประเมินผล (Evaluation)

Coedy, (1981, p.67) กล่าวว่า การอ่านเป็นการปฏิสัมพันธ์กันระหว่างองค์ประกอบ 3 ส่วนคือ

1. ความสามารถเชิงมโนทัศน์ (Conceptual abilities) หมายถึง ความสามารถทางสติปัญญาต่างๆ ไป ที่จะค้นหาโน้ตทัศน์ของเรื่องที่อ่าน

2. ความรู้เดิม (Background knowledge) หมายถึง พื้นความรู้ของผู้อ่านเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน ผู้อ่านจะอ่านเรื่องที่อ่านได้เร็วขึ้น และเข้าใจเรื่องที่อ่านง่ายขึ้นเมื่อผู้อ่านมีความรู้พื้นฐานทางวัฒนธรรมคล้ายคลึงกับวัฒนธรรมของผู้เขียนและมีความรู้เดิมเกี่ยวข้องกับเรื่องที่อ่าน ตลอดจนการอ่านเรื่องที่ผู้อ่านคุ้นเคยและกิจกรรมที่ผู้อ่านปฏิบัติในชีวิตประจำวันย่อมส่งผลให้ผู้อ่านประสบผลสำเร็จในการอ่านยิ่งขึ้น

3. กลวิธีด้านกระบวนการ (Process strategies) หมายถึง ความรู้เกี่ยวกับการนำกลวิธีในการอ่านมาใช้ ซึ่งเป็นองค์ประกอบย่อยของความสามารถในการอ่าน และเป็นวิธีที่ทำให้ผู้อ่านเกิดความเข้าใจในสิ่งที่อ่าน เป็นทักษะทางด้านภาษาต่างๆไป เช่น การหาความหมายของสัญลักษณ์ที่เขียน

การรวมเสียงกับความหมายของคำเข้าด้วยกัน และการอ่านโดยให้ความสำคัญกับคำสำคัญของบทอ่านนั้นๆ เป็นต้น

Williams, (1986, p.55-56) กล่าวว่า องค์ประกอบที่สำคัญที่ช่วยให้การอ่านมีประสิทธิภาพประกอบด้วย

1. ความรู้เกี่ยวกับระบบการเขียน (Knowledge of the writing System) คือ ผู้อ่านต้องคุ้นเคยกับการผสมตัวอักษร การสะกดคำ
2. ความรู้เรื่องภาษา (Knowledge of the language) คือ ผู้อ่านมีความรู้เรื่องรูปแบบของคำ ความหมายของคำ โครงสร้างและไวยากรณ์ของภาษาเขียน
3. ความสามารถในการตีความ (Ability to interpret) คือ เหตุเพราะการเข้าใจในบทอ่านไม่ใช่การทำความเข้าใจข้อความแต่ละประโยคโดยไม่มีความสัมพันธ์กัน ผู้อ่านต้องเข้าใจจุดประสงค์ของบทอ่าน รู้วิธีการเรียบเรียงประโยคเป็นข้อความที่ต่อเนื่องกัน และเข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างประโยค
4. ความรู้รอบตัวทั่วไป (Knowledge of the world) คือ ผู้อ่านควรนำความรู้รอบตัวทั่วไปและประสบการณ์ต่างๆมาเชื่อมโยงกันขณะอ่าน โดยความรู้และประสบการณ์เหล่านั้นช่วยให้ผู้อ่านเข้าใจเรื่องที่ผ่านได้ดียิ่งขึ้นและประสบผลสำเร็จในการอ่านง่ายยิ่งขึ้น

Gunning, (199: 94) กล่าวว่า การอ่านเพื่อความเข้าใจประกอบด้วยกลวิธี ดังต่อไปนี้

1. การเตรียม (Preparing strategies) คือ กระบวนการเตรียมกลวิธีที่ใช้ในการอ่าน การกระตุ้นความรู้เดิมเกี่ยวกับเรื่องที่อ่านก่อนอ่านบทอ่าน การคาดเดาเนื้อเรื่องและเหตุการณ์ต่างๆที่เกิดขึ้นในบทอ่าน ตลอดจนตั้งเป้าหมายและวัตถุประสงค์ในการอ่าน
2. การเลือกและการรวบรวม (Selecting and organizing strategies) คือ การเลือกและระบุรายละเอียดที่สำคัญในบทอ่านอีกทั้งเชื่อมโยงรายละเอียดที่สำคัญเหล่านั้น กล่าวคือ ผู้อ่านระบุนิยามหลักและรายละเอียดในแต่ละย่อหน้า ตลอดจนการสรุปความบทอ่าน
3. การอธิบายเพิ่มเติม (Elaborating strategies) คือ การสอนที่กระตุ้นให้ผู้อ่านเชื่อมโยงความรู้เดิมเกี่ยวกับบทอ่านและข้อมูลที่ได้รับจากบทอ่าน โดยเกิดขึ้นทั้งระหว่างและหลังการอ่าน ซึ่งทำได้โดยการอนุมานเรื่องที่อ่านและให้ผู้อ่านเล่าเรื่องหรือสรุปเรื่องโดยสื่อความเข้าใจของผู้อ่านได้โดยการวาดรูป

4. การฝึกซ้อมหรือบรรยาย (Rehearsing strategies) คือ การตรวจสอบความเข้าใจในบทอ่านของตนเอง ระหว่างและหลังการอ่าน ผู้อ่านตรวจสอบตนเองในเรื่องความเข้าใจเนื้อเรื่องของบทอ่าน และรับรู้ได้เมื่อเกิดความไม่เข้าใจบทอ่าน หลังจากนั้นจึงหาวิธีแก้ปัญหาดังกล่าว

กล่าวโดยสรุป การอ่านเพื่อความเข้าใจจะประกอบด้วยทักษะย่อยๆหลายระดับ แม้ว่าผู้เชี่ยวชาญจะมีเกณฑ์ในการแบ่งทักษะย่อยที่แตกต่างกัน แต่โดยรวมแล้วเนื้อหาของทักษะย่อยนั้นล้วนมีความคล้ายคลึงกัน ไม่ว่าจะเป็น ทักษะที่ผู้อ่านต้องใช้ความสามารถในการหาความสำคัญของเรื่อง การลำดับเหตุการณ์ การตีความ หรือการใช้ความรู้เดิมมาช่วยประกอบในการอ่านเรื่อง เป็นต้น ทั้งนี้ความเข้าใจในการอ่านนั้นสามารถแบ่งระดับได้หลายระดับ ซึ่งขึ้นอยู่กับความเข้าใจของผู้อ่าน

3. เอกสารเกี่ยวกับแนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับเทคนิคการสอนแบบเพื่อนคู่คิด

การเรียนรู้ร่วมกัน (Collaborative Learning) เป็นวิธีการเรียนแบบหนึ่งที่ถูกนำเข้ามาประยุกต์ใช้กับการเรียนการสอนในการพัฒนาการอ่านภาษาอังกฤษ เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพและคุณภาพของกิจกรรมการเรียนรู้ โดยมีวิธีการที่เน้นการจัดสภาพแวดล้อมทางการเรียนให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ร่วมกันเป็นกลุ่มเล็ก โดยที่สมาชิกแต่ละคนต้องมีส่วนร่วมในการเรียนรู้และในความสำเร็จของกลุ่ม ทั้งโดยการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นและการแบ่งปันทรัพยากรการเรียนรู้รวมถึงการให้กำลังใจแก่กันและกันสมาชิกแต่ละคนต้องรับผิดชอบการเรียนรู้และภาระงานของตนเองพร้อมไปกับการมีปฏิสัมพันธ์กับสมาชิกในกลุ่มโดยมีจุดมุ่งหมายในการเรียนรู้ร่วมกัน ซึ่งความสำเร็จของแต่ละบุคคล คือความสำเร็จของกลุ่มและความสำเร็จของกลุ่มคือความสำเร็จของทุกคน การเรียนรู้ร่วมกันอยู่บนหลักการของรูปแบบที่ผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง โดยเน้นผู้เรียนเป็นผู้ร่วมทำกิจกรรม เป็นผู้สร้างความรู้ด้วยตนเอง จากประสบการณ์ที่หลากหลายของผู้เรียนแต่ละคนจากแหล่งข้อมูลต่างๆ และจากการมีปฏิสัมพันธ์กับผู้เรียนอื่นๆ นอกจากนี้ยังมีข้อตกลง มีจุดมุ่งหมายในการเรียนรู้ร่วมกัน ซึ่งเป็นปัจจัยสำคัญที่ทำให้เกิดความสำเร็จในการเรียนรู้ร่วมกัน และกล่าวว่า การที่นักเรียนเป็นฐานหรือนักเรียนเป็นศูนย์กลางเป็นการเรียนโดยให้ผู้เรียนแต่ละคนช่วยกันร่วมกันเพื่อที่จะหาคำตอบ โดยสืบค้นหาข้อมูล และแก้ปัญหาด้วยการวิเคราะห์ข้อมูล การอภิปรายกลุ่ม ซึ่งอาจใช้กิจกรรมการเรียนในรูปแบบการสร้างงานโดยใช้การทำงานกลุ่ม ซึ่งผู้สอนจะต้องมีบทบาทในการจัดโครงสร้าง คอยติดตามผลและส่งเสริมให้เกิดกิจกรรมการร่วมมือในการเรียน โดยมีบทบาทเป็นผู้ช่วยและเป็นแหล่งทรัพยากรให้กับผู้เรียน และยังเป็นส่งเสริมให้ผู้เรียนรู้จักการคิดวิเคราะห์ (Critical Thinking) อีกทั้งสนับสนุนให้ผู้เรียนสร้างความรู้ใหม่ขึ้นได้ด้วยตนเอง เป็นสิ่งที่ต้องการให้เกิดขึ้นกับผู้เรียนตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ และนโยบายการปฏิรูปการศึกษา

การระดมสมอง จะช่วยเพิ่มพูนประสิทธิภาพการเรียนรู้ได้มากขึ้น ถือว่าเป็นการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นรวมถึงทักษะและประสบการณ์ต่าง ๆ ที่ผู้เรียนแต่ละคนมีความแตกต่างกัน สำคัญของพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติฉบับปัจจุบัน (2545) คือต้องส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ร่วมกัน เพื่อเสริมสร้างให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมต่อการจัดการศึกษาทุกระดับ ซึ่งในประเด็นของการเรียนรู้ร่วมกัน หมายถึงการเปิดโอกาสให้ผู้เรียนร่วมกันดำเนินกิจกรรมทางการเรียนตั้งแต่ 2 คนขึ้นไปในลักษณะของกิจกรรมกลุ่ม ซึ่งจะทำให้นักเรียนมีศักยภาพของตนเองได้ดี มีการประสานสัมพันธ์กับกลุ่มเสริมสร้างความเข้าใจในเนื้อหาทำให้เกิดการเรียนรู้ที่ติดตรึงนานซึ่งเรียกว่าเกิดความคงทนทางการเรียน (Retention of Learning) มากกว่าการเรียนรู้แบบปกติที่มีผู้สอนเป็นผู้นำขึ้นเรียนเทคนิคการเรียนรู้ร่วมกัน หรือ Collaborative Learning Technique หรือเรียกย่อ ๆ ว่า CoLT ซึ่งมีนักการศึกษาพยายามคิดค้นขึ้นมา เพื่อนำมาใช้ในการดำเนินกิจกรรมกลุ่มทางการเรียนเทคนิคที่ได้รับคามนิยมก็คือ Think-Pair-Share หรือแปลเป็นภาษาไทยว่า “เพื่อนคู่คิด”

3.1 ความหมายเพื่อนคู่คิด (Think-Pair-Share)

นักการศึกษาได้ให้ความหมายและหลักการของเทคนิคการเรียนรู้แบบคู่คิดไว้ ดังนี้

Lyman ได้กล่าว เทคนิคแบ่งปันความคิด (Think-Pair-Share) หมายถึง เทคนิคการแบ่งปันความคิด ซึ่งเป็นวิธีการอภิปรายร่วมกันของผู้เรียน วิธีแบ่งปันความคิดเป็นการทำกิจกรรม 3 ขั้นตอน

คือ คิด จับคู่ และแบ่งปัน ขั้นตอนแต่ละขั้นตอนของวิธีแบ่งปันความแน่นยำให้ผู้เรียนรับรู้ว่าการกำลังทำอะไรอยู่แต่ละขั้นตอน

เทคนิคการเรียนรู้แบบเพื่อนคู่คิด การเรียนรู้แบบเพื่อนคู่คิดนี้จะช่วยให้นักเรียนเป็นผู้มีมนุษยสัมพันธ์ มีทักษะในการแก้ปัญหาและการสื่อความหมาย จากการทำงาน อภิปราย ซักถาม ช่วยเหลือแลกเปลี่ยน และให้ความร่วมมือซึ่งกันและกัน เป็นผู้พูดและผู้ฟังที่ดี รวมทั้งเป็นผู้มีใจกว้าง ยอมรับฟังความคิดเห็นผู้อื่น มีความมั่นใจ กล้าแสดงออก และผลงานที่ทำโดยนักเรียนสองคนช่วยกัน ย่อมดีกว่าผลงานโดยบุคคลเพียงคนเดียว โอกาสที่จะผิดพลาดมีน้อยกว่า (วิภาวดี, 2544) ซึ่งเทคนิคการเรียนรู้แบบเพื่อนคู่คิดมีกิจกรรมการเรียนรู้ที่เริ่มจากครูตั้งคำถามให้นักเรียนตอบ นักเรียนแต่ละคนจะต้องคิดคำตอบของตนเอง เมื่อได้คำตอบของตนเองแล้ว จึงนำคำตอบของตนเองมาอภิปรายกับเพื่อนที่นั่งติดกันกับตน หลังจากนั้นครูสุ่มนักเรียนบางคู่ให้ออกมารายงานหน้าชั้นเรียน (ทัศนีย์ วงกังวาน, 2553: 34-37)

ณัฐวรรณ สุวรรณศิลป์, (2556: 92) ได้กล่าวถึงเทคนิคการเรียนรู้แบบเพื่อนคู่คิดว่าเป็นเทคนิคที่เริ่มต้นจากการที่ครูตั้งโจทย์คำถามให้นักเรียนในชั้นเรียนตอบ แต่ก่อนที่นักเรียนจะตอบครูนักเรียนจะต้องคิดหาคำตอบของตนเองก่อนหลังจากนั้นให้นำคำตอบของตนไปอภิปรายกับเพื่อนอีกคนหนึ่งที่นั่งติดกับตน เมื่อมั่นใจว่าคำตอบของตนถูกต้องหรือดีที่สุดแล้วจึงนำคำตอบนั้นมาเล่าให้เพื่อนทั้งชั้นฟัง

เทคนิควิธีการเรียนการสอนแบบเพื่อนคู่คิด เป็นเทคนิคที่เริ่มต้นจากการที่ครูตั้งประเด็นสั้นๆ หรือโจทย์คำถามให้นักเรียนตอบ แล้วให้นักเรียนคิดหาคำตอบด้วยตนเองสัก 1-2 นาที หลังจากนั้นให้นักเรียนจับคู่แลกเปลี่ยนความคิดเห็นกัน ผลัดกันเล่าความคิดหรือคำ ตอบของตนให้คู่ฟังจนได้ข้อสรุปที่เห็นพ้องกันแล้วให้แต่ละคู่ไปเล่าให้คู่อื่น ๆ 2-3 คู่ฟังหรือครูอาจสุ่มบางคู่มารายงานหน้าชั้นเรียน

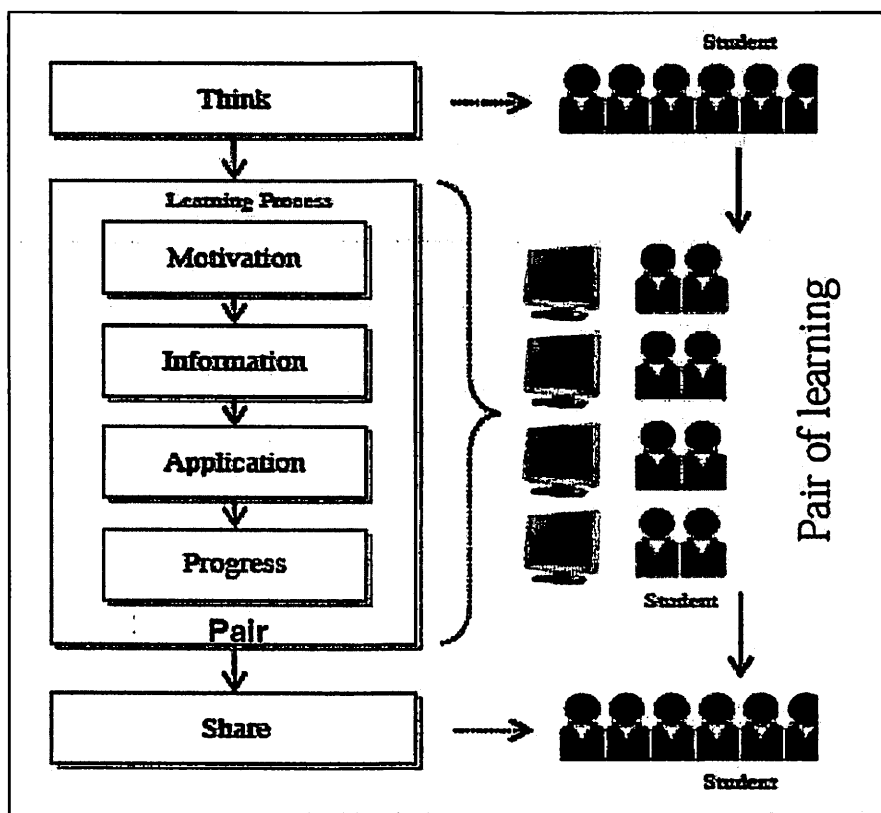
Artzt and Newman. (1990: 448-449) กล่าวว่า การเรียนแบบร่วมมือเป็นวิธีที่ผู้เรียนทำการแก้ปัญหาร่วมกันเป็นกลุ่มเล็กๆ สมาชิกทุกคนในกลุ่มมีความสำคัญต่อความสำเร็จหรือความล้มเหลวของกลุ่ม เพื่อบรรลุเป้าหมายสมาชิกทุกคนจึงช่วยเหลือซึ่งกันและกันให้เกิดการเรียนรู้ และแก้ปัญหาครูไม่ใช่เป็นแหล่งความรู้ที่คอยป้อนแก่นักเรียน แต่จะมีบทบาทเป็นผู้คอยให้ความช่วยเหลือจัดหาและชี้แนะแหล่งข้อมูลในการเรียนตัวนักเรียนเองจะเป็นแหล่งความรู้ซึ่งกันและกันในกระบวนการเรียนรู้

Johnson and Johnson (1991, pp. 6-7) กล่าวว่า การเรียนแบบร่วมมือเป็นการเรียนที่จัดขึ้นโดยการคละกันระหว่างนักเรียนที่มีความสามารถต่างกันนักเรียนทำงานร่วมกันและช่วยเหลือกัน เพื่อให้กลุ่มของตนประสบผลสำเร็จในการเรียน

สรุปความหมายเพื่อนคู่คิด (Think-Pair-Share) เป็นการจัดการเรียนการสอนแบบความร่วมมือของระหว่างผู้เรียนในการช่วยกันค้นคว้าศึกษาหาความรู้ในการเรียนการสอน รวมไปถึงการทำกิจกรรมต่างๆ เพื่อให้เกิดการแลกเปลี่ยนองค์ความรู้ของกันและกันในการเรียนการสอนให้เกิดประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

3.2 หลักการของเทคนิคการเรียนรู้แบบเพื่อนคู่คิด

เทคนิคการเรียนรู้แบบร่วมมือ โดยเป็นวิธีการจับคู่เพื่อให้ผู้เรียนทำกิจกรรมการเรียนรู้ร่วมกัน เพื่อให้คำแนะนำปรึกษาหรือ แลกเปลี่ยนความรู้ประสบการณ์ และร่วมมือกันทำ กิจกรรมตาม กระบวนการเรียนจนค้นพบข้อสรุป ข้อความรู้หรือคำตอบร่วมกัน ขั้นตอนกิจกรรม มีดังนี้

ภาพ 1 Think-Pair-Shares Collaborative Learning

เทคนิคการเรียนรู้แบบร่วมมือแบบเพื่อนคู่คิด Think-Pair-share ที่ประยุกต์ขึ้นเป็นไปตาม ภาพ 1 ประกอบด้วย 3 ส่วนดังนี้

1. Think เป็นขั้นตอนที่กระตุ้นให้ผู้เรียนได้คิดในประเด็นปัญหาต่างๆ การกล่าวนำถึงสาระสำคัญของบทเรียน รวมทั้งการแนะนำให้ผู้เรียนได้คิดถึงเรื่องที่จะต้องศึกษาในขั้นตอนต่อไป ในขั้นนี้จะต้องดำเนินการพร้อมกันทั้งชั้นเรียน เพื่อให้ผู้เรียนทั้งหมดเกิดความคิดร่วมและประสานความคิดให้เป็นไปในทิศทางเดียวกัน
2. Pair เป็นขั้นตอนที่จัดให้ผู้เรียนจับคู่กันเป็นคู่ๆ เพื่อให้แต่ละกลุ่มร่วมกันศึกษาบทเรียน แลกเปลี่ยนความคิดเห็น และสร้างสรรค์กิจกรรมการเรียนรู้ร่วมกัน ให้สามารถศึกษาบทเรียนได้สำเร็จ ลุล่วงและสามารถค้นหา คำตอบของประเด็นปัญหาที่ต้องการได้เนื่องจากเทคนิคThink-Pair-Share ประยุกต์ขึ้นมาเพื่อใช้กับการเรียนรู้ออนไลน์ การเรียนรู้ในขั้นตอนนี้จึงเกี่ยวข้องกับกระบวนการเรียนรู้ของผู้เรียน ซึ่งประกอบด้วย 4 ขั้นตอนย่อยๆ ได้แก่

- ก) Motivation ขั้นตอนการนำเข้าสู่บทเรียน
- ข) Information ขั้นตอนการศึกษาเนื้อหาบทเรียน โดยใช้บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนที่พัฒนาขึ้น
- ค) Application ขั้นตอนการทดสอบความสำเร็จในการเรียนรู้
- ง) Progress ขั้นตอนการประเมินผลความสำเร็จทางการเรียนของผู้เรียน

3. Share เป็นขั้นตอนสุดท้ายหลังจากการศึกษบทเรียนแล้ว โดยทำการสลายกลุ่มผู้เรียนที่จับกันเป็นคู่แล้วสรุปผลการค้นหาคำตอบร่วมกันทั้งชั้นอีกครั้งหนึ่งเพื่อแลกเปลี่ยนความรู้ สรุปผล และอภิปรายผลการค้นพบจากการศึกษบทเรียนในขั้นตอนที่ผ่านมา รวมทั้งให้ข้อสรุปหรือเสนอแนะใดๆ ต่อผู้สอนได้

Lyman, F.T. (1981: 109-113) กล่าวว่า เทคนิคการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วย เทคนิค Think-Pair-Share มีขั้นตอนที่สำคัญอยู่ 3 ข้อ คือ

1. Think นักเรียนมีเวลา 30 วินาที หรือมากกว่าเพื่อที่จะคิดให้ได้คำตอบที่เหมาะสม เวลาที่ใช้นี้รวมถึงการเขียนเพื่อจดบันทึกคำตอบ

2. Pair หลังจากใช้เวลาคิดให้นักเรียนจับคู่เพื่อแบ่งปันคำตอบและความ คิดเห็นซึ่งกันและกัน

3. Share คำตอบของนักเรียนสามารถนำมาแบ่งปันภายในกลุ่มเดียวกัน หรือทั้งชั้นเรียน ในช่วงการอภิปรายเพื่อติดตามผล เทคนิคนี้ให้โอกาสแก่นักเรียนทุกคนที่จะ แสดงออกถึงตนเอง รวมถึงสะท้อนให้เห็นถึงคำตอบของตนเอง

ขจรศักดิ์ หลักแก้ว (2551: online) ได้เสนอขั้นตอนของการจัดการเรียนรู้แบบ ร่วมมือด้วย เทคนิค Think-Pair-Share จะมีขั้นตอนสำคัญ ดังนี้

ขั้นที่ 1 แบ่งผู้เรียนเป็นกลุ่มเล็กๆ แบบคละความสามารถกลุ่มละ 2 - 4 คน

ขั้นที่ 2 ครูตั้งประเด็นสั้นๆ หรือโจทย์คำถาม

ขั้นที่ 3 ผู้เรียนแต่ละคนคิดหาคำตอบด้วยตนเองสัก 1-2 นาที

ขั้นที่ 4 ให้ผู้เรียนจับคู่กับเพื่อนแลกเปลี่ยนความคิดผลัดกันเล่าความคิด หรือคำตอบของตน ให้เพื่อนฟังจนได้ข้อสรุปที่เห็นพ้องกัน

ขั้นที่ 5 ผู้เรียนคนใดคนหนึ่งสามารถอธิบายคำตอบให้เพื่อนฟังทั้งชั้นได้หรือ ครูสุ่มบางคู่มา รายงานหน้าชั้นเรียน

มนต์ชัย เทียนทอง (2551: 100) ได้กล่าวถึงขั้นตอนของเทคนิค Think-Pair-Share ไว้ประกอบด้วย 3 ขั้นตอน ดังนี้

1. Think เป็นการท้าทายให้ผู้เรียนได้คิดและไตร่ตรองจากคำถามปลาย เปิดหรือเฝ้าสังเกต พฤติกรรมของผู้เรียน

2. Pair เป็นการจัดให้ผู้เรียนจับคู่กันเป็นคู่ๆ เพื่อแลกเปลี่ยนความคิดเห็น ซึ่งกันและกัน ในประเด็นปัญหาที่กำหนดไว้ เพื่อร่วมกันค้นหาข้อสรุปหรือตอบคำถามที่ต้องการ

3. Share เป็นการสลายจากการจับกลุ่มกันเป็นคู่ๆ แล้วสรุปผลการค้นหา คำตอบร่วมกันทั้งชั้น เพื่อแลกเปลี่ยนความรู้ สรุปและอภิปรายผลการค้นพบ

Eison (2008: online) ได้กล่าวถึงเทคนิค Think-Pair-Share ดังนี้

1. สามารถนำมาใช้ได้อย่างมีศักยภาพในทุกชั้นเรียนที่มีขนาดใหญ่
2. ส่งเสริมให้นักเรียนมีการโต้ตอบในเนื้อหารายวิชา
3. ทำให้นักเรียนประมวลความคิดของตนเองก่อนนำไปแบ่งปันกับคนอื่น
4. สามารถนำมาใช้เพื่อพัฒนาทักษะการคิดในระดับที่สูงขึ้นได้
5. ทำให้รวมความสนใจของนักเรียนทั้งชั้นเรียน และทำให้นักเรียนที่ไม่กล้า แสดงออกสามารถตอบคำถามได้โดยไม่ต้องลุกขึ้นต่อหน้าเพื่อนร่วมชั้นเรียน
6. ครูสามารถเข้าใจนักเรียนด้วยการฟังนักเรียนกลุ่มต่างๆ ระหว่างการทำ กิจกรรมและจากการรวบรวมคำตอบในตอนท้ายชั่วโมงเรียน
7. ครูสามารถทำกิจกรรมที่ใช้หลักแบบเพื่อนคู่คิดได้หนึ่งครั้งหรือหลายๆ ครั้ง ในระยะเวลา 1 คาบเรียน

วัฒนาพร สีนสกุลชัย (2559: 34) ได้กล่าวถึง การสอนโดยใช้เทคนิคแบบเพื่อนคู่คิดว่ามีขั้นตอนการเรียนดังนี้

1. ขั้นเตรียม โดยครูแนะนำทักษะในการเรียนแบบเพื่อนคู่คิด การจับคู่ของนักเรียน และบอกวัตถุประสงค์ของการเรียน และวัตถุประสงค์ของการทำงานร่วมกัน
2. ขั้นสอน ครูนำเสนอเนื้อหาหรือบทเรียนใหม่ ด้วยวิธีการสอนที่เหมาะสมแล้วให้กิจกรรมกับนักเรียน
3. ขั้นการทำงานกลุ่ม เมื่อได้รับคำถามจากครู นักเรียนต้องหาคำตอบด้วยตัวเองก่อน แล้วจึงนำคำตอบไปปรึกษาครูของตน เพื่ออภิปรายแลกเปลี่ยนความคิดเห็นซึ่งกันและกัน เพื่อหาคำตอบที่ดีที่สุด
4. ขั้นตรวจสอบผลงานและทดสอบ 1) ตรวจสอบผลงาน ครูดูจากงานกลุ่มที่แต่ละคู่ส่งไป และครูสุ่มบางคู่มาเสนอคำตอบในชั้นเรียน ขณะที่ฟังผู้นำเสนอแล้ว นักเรียนในห้องคู่อื่นสามารถยกมือเพื่อแสดงความคิดเห็นต่อคำตอบ หรือเสนอคำตอบของตนเองได้ 2) ทดสอบนักเรียนเป็นรายบุคคลโดยไม่มีการช่วยเหลือกัน เพื่อตรวจสอบผลการสอบ แล้วทำการคำนวณคะแนนเฉลี่ยของกลุ่มให้นักเรียนทราบ และถือว่าเป็นคะแนนของนักเรียนแต่ละคนในกลุ่มด้วย
5. ขั้นสรุปบทเรียนและประเมินผลการทำงานกลุ่ม โดยที่ครูและนักเรียนช่วยกันสรุปบทเรียน ถ้ามีสิ่งที่ยังนักเรียนยังไม่เข้าใจครูควรอธิบายเพิ่มเติม ครูและนักเรียนช่วยกันประเมินผลการทำงานกลุ่ม โดยอภิปรายถึงผลงานของนักเรียนและวิธีการทำงานของนักเรียนรวมถึงวิธีการปรับปรุงกาทำงานของกลุ่มด้วย ซึ่งจะทำให้นักเรียนรู้ความก้าวหน้าของตนเองทั้งทางด้านวิชาการและด้านสังคม

วรวิช ศรีสังวร (2560, หน้า 87) ได้กล่าวการเรียนการสอนแบบเพื่อนคู่คิด Think - pair - share ซึ่งเป็นการส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ร่วมกัน เพื่อเสริมสร้างให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมต่อการจัดการเรียนการศึกษา ซึ่งในประเด็นของการเรียนรู้ร่วมกัน คือ Collaborative Learning หมายถึง การเปิดโอกาสให้ผู้เรียนร่วมกันดำเนินการกิจกรรมทางเรียนตั้งแต่ 2 ขึ้นไป ในลักษณะของกิจกรรมกลุ่ม ลักษณะดังกล่าวนี้จะทำให้นักเรียนได้ใช้ศักยภาพของตนเองที่มีอยู่ ประสานพันธ์กับเพื่อนร่วมกลุ่ม เพื่อเสริมสร้างความเข้าใจในเนื้อหา ทำให้เกิดการเรียนรู้ที่ติดตรึงนาน ซึ่งเรียกว่าเกิดความคงทนทางการเรียน (Retention of Learning) มากกว่าการเรียนรู้แบบปกติที่มีผู้สอนเป็นผู้นำชั้นเรียน

เทคนิคการเรียนรู้ร่วมกัน เรียกว่า Collaborative Learning Technique หรือเรียกย่อๆ ว่า CoLT ซึ่งมีนักวิชาการศึกษาพยายามคิดค้นขึ้นมา เพื่อนำมาใช้ในการดำเนินกิจกรรมกลุ่มทางการเรียน เทคนิคหนึ่งที่ได้รับหยิบยกขึ้นมาเป็นประเด็นของปัญหา หลักจากที่ร่วมกันคิดระหว่างคู่ใครคู่มันแล้ว หลังจากนั้นจะนำความรู้ที่ช่วยกันคิดไปนำเสนอให้เพื่อนร่วมชั้นเรียนได้รับฟัง เพื่อให้เกิดการวิเคราะห์ และวิจารณ์ผลร่วมกันทั้งชั้นเรียน

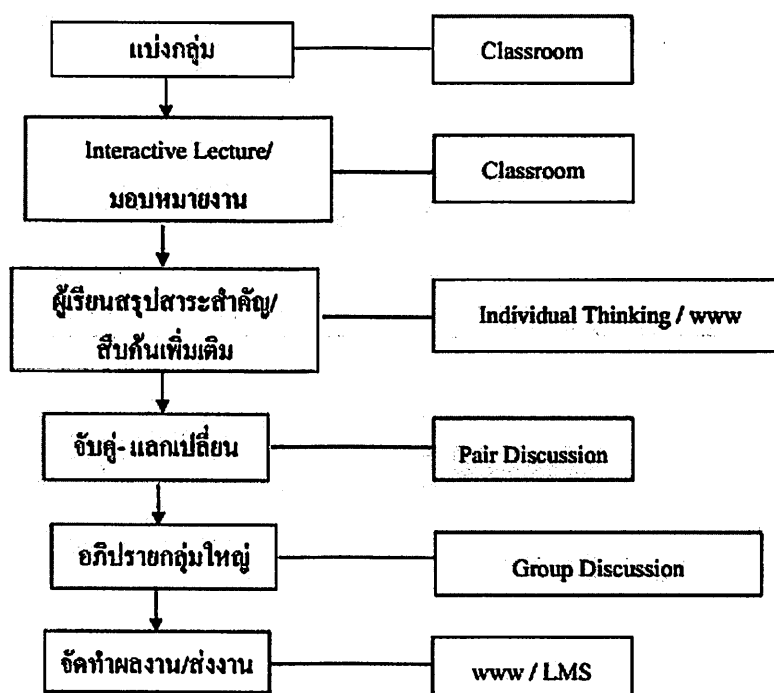
วิธีการของเทคนิคการเรียนรู้ร่วมกันแบบ Think - Pair - Share มีดังนี้

- 1) ผู้สอนตั้งประเด็นของปัญหากับผู้เรียนทั้งชั้นเรียน
- 2) ผู้เรียนแต่ละคนค้นหาคำตอบอย่างอิสระโดยลำพัง
- 3) ผู้สอนให้ผู้เรียนจับคู่กันเป็นคู่ๆ แล้วให้ร่วมแบ่งปันความคิดเห็น (คำตอบ) ระหว่างกัน

เพื่อหาข้อสรุป

- 4) นำผลสรุปไปนำเสนอหน้าชั้นเรียน เพื่อหาข้อสรุปของประเด็นคำถามจากผู้เรียนทั้งชั้น

เทคนิคการเรียนรู้ร่วมกันแบบ Think - Pair - Share นับว่าเป็นเทคนิคที่ง่าย สะดวก ใช้เวลาไม่มากและ ใช้ได้ผลดีในการเรียนรู้แบบร่วมมือ

ภาพ 2 ขั้นตอนการเรียนรู้แบบ Think - Pair - Shar

ข้อดีของการเทคนิคการเรียนรู้แบบเพื่อนคู่คิด สรุปได้ดังนี้

1. ช่วยให้นักเรียนคิดเป็นรายบุคคลเกี่ยวกับประเด็นที่ถามหรือคำตอบ
2. ช่วยให้นักเรียนแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับเพื่อนร่วมห้องและฝึกทักษะสื่อสารการพูด
3. ช่วยเน้นความสนใจและการมีส่วนร่วมให้เข้าใจในเรื่องที่เรียน

4. สามารถนำไปใช้เพื่อเป็นการตรวจสอบความรู้เดิม หรือความรู้ ความเข้าใจในเรื่องที่เรียน
5. สามารถนำไปใช้กับนักเรียนเป็นรายบุคคล ใช้กับนักเรียนกลุ่มย่อยหรือใช้กับนักเรียนทั้งห้องเรียนก็ได้
6. สามารถนำไปใช้สอนกับทุกกลุ่มสาระการเรียนรู้
 สรุปวิธีการของเทคนิคการเรียนรู้แบบเพื่อนคู่ นับว่าเป็นเทคนิคที่ใช้ง่าย สะดวก และใช้เวลาไม่มาก คิด (Think) ผู้สอนกระตุ้นให้ผู้เรียนคิดโดยการ ตั้งคำถาม กำหนดหัวข้อให้คิด หรือ ให้สังเกต ผู้เรียนใช้เวลาในการคิดเกี่ยวกับคำถามหรือหัวข้อนั้น ๆ ประมาณไม่เกิน 2-3 นาที จับคู่ (Pair) ให้ผู้เรียนจับคู่กัน (ใช้ Clock Buddies หรือวิธีอื่นก็ได้) เมื่อผู้เรียนจับคู่กันแล้วให้คุยกันเกี่ยวกับคำตอบที่แต่ละคนคิดได้ และให้เปรียบเทียบคำตอบของแต่ละคนที่ได้คิดหรือเขียนมาแล้ว ให้วิเคราะห์คำตอบเหล่านั้นว่าคำตอบใดเป็นคำตอบที่ผู้เรียนคิดว่าดีที่สุด เข้าใจได้ง่ายที่สุดหรือโดดเด่นที่สุด แบ่งปัน (Share) หลังจากให้ผู้เรียนจับคู่คุยกันแล้ว (ไม่ควรให้เวลานาน) ผู้สอนเรียกผู้เรียนแต่ละคู่ให้แบ่งปันความคิดของผู้เรียนกับเพื่อนๆ ในชั้นเรียน โดยการให้ผู้เรียนหมุนเวียนแต่ละคู่ไปรอบๆ หรือเรียกผู้เรียนแต่ละคู่ออกมา หรืออาจจะถามผู้เรียนแต่ละคู่โดยตรง แล้วผู้สอนหรือผู้ช่วยเขียนคำตอบของคู่ที่ถูกถามลงกระดานหรือบนแผ่นใสผู้สอนตั้งประเด็นของปัญหากับผู้เรียนทั้งชั้นเรียน ผู้เรียนแต่ละคนค้นหาคำตอบอย่างอิสระโดยลำพัง ผู้เรียนจับคู่กันแล้วให้ร่วมกันคิดแลกเปลี่ยนความรู้ระหว่างกันและกันเพื่อหาข้อสรุป จากนั้นนำผลสรุปเสนอนำขึ้นเรียน เพื่อหาข้อสรุปของประเด็นคำถามจากผู้เรียนทั้งชั้นเรียน

4. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

4.1 งานวิจัยในประเทศ

สุภาภัก อภัยจิตต์ (2550: 154) ได้ศึกษาผลสัมฤทธิ์ของการใช้กลวิธีการอ่านแบบร่วมมือ เพื่อเพิ่มพูนความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนพนมรุ้ง อำเภอเฉลิมพระเกียรติ จังหวัดบุรีรัมย์ ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2549 จำนวน 30 คน ผลปรากฏว่า นักเรียนที่เรียน โดยใช้กลวิธีการอ่านแบบร่วมมือมีผลสัมฤทธิ์ความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

หนึ่งฤทัย วามตา (2554) ได้ศึกษาการใช้กลวิธีการอ่านแบบร่วมมือกับสื่อสภาพจริงเพื่อส่งเสริมความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษและแรงจูงใจของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นสูงชั้นปีที่ 1 จำนวน 29 คน โรงเรียนพานิชยการล้านนา อำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2553 ผลการวิจัยสรุปว่า 1. นักศึกษาที่เรียนโดยใช้กลวิธีการอ่านแบบร่วมมือร่วมกับสื่อสภาพจริงมีความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษสูงกว่าก่อนการทดลอง 2. นักศึกษาที่เรียนโดยใช้กลวิธีการอ่านแบบร่วมมือร่วมกับสื่อสภาพจริงมีแรงจูงใจในการอ่านภาษาอังกฤษสูงกว่าก่อนการทดลอง

บานบุรี นิวัฒน์วงศ์, (2555: 110) ได้ทำการวิจัยเรื่องการใช้กลวิธีการอ่านแบบร่วมมือที่มีต่อความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษและความคงทนในการเรียนรู้ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนวัดหนองตระครอง อำเภอเฉลิมพระเกียรติ จังหวัดบุรีรัมย์ ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2550

จำนวน 35 คน ผลการวิจัยพบว่า 1. ผลสัมฤทธิ์ด้านความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยการใช้กลวิธีการอ่านแบบร่วมมือหลังเรียน สูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 2. การศึกษาความคงทนในการเรียนรู้ของนักเรียนที่ได้รับการสอนโดยการใช้กลวิธีการอ่านแบบร่วมมือที่มีต่อความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษพบว่าผลสัมฤทธิ์ด้านความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ความคงทนในการเรียนรู้ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยการใช้กลวิธีการอ่านแบบร่วมมือไม่แตกต่างกับผลสัมฤทธิ์หลังเรียนโดยนักเรียนมีคะแนนหลังสอบเฉลี่ย 20.40 คะแนน (ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 3.21)

4.2 งานวิจัยต่างประเทศ

วิลสัน และลูยส์ (Wilson & Lewis, 1991, abstract) ได้ศึกษาเรื่อง ผลของการเรียนรู้แบบร่วมมือต่อการอ่านเพื่อความเข้าใจ ผลการศึกษาพบว่า ผลสัมฤทธิ์ ของการอ่านเพื่อความเข้าใจของนักเรียนแตกต่างกันอย่างเห็นได้ชัดระหว่างนักเรียนกลุ่มที่เรียนรู้ด้วยวิธีการเรียนรู้แบบร่วมมือกับนักเรียนกลุ่มที่ไม่ได้เรียนรู้ด้วยวิธีการเรียนรู้แบบร่วมมือ ผลสัมฤทธิ์ ของการอ่านเพื่อความเข้าใจของนักเรียนชายกับนักเรียนหญิงในแต่ละกลุ่มที่ไม่มีความแตกต่างกัน ข้อค้นพบอีกอย่างคือ ผลสัมฤทธิ์ของการอ่านเพื่อความเข้าใจของนักเรียนชายจากทั้งกลุ่มที่เรียนรู้ด้วยวิธีการเรียนรู้แบบร่วมมือและกลุ่มที่ไม่ได้เรียนรู้ด้วยวิธีการเรียนรู้แบบร่วมมือไม่มีความแตกต่างกัน ผลสัมฤทธิ์ของการอ่านเพื่อความเข้าใจของนักเรียนหญิงจากทั้งกลุ่มที่เรียนรู้ด้วยวิธีการเรียนรู้แบบร่วมมือและกลุ่มที่ไม่ได้เรียนรู้ด้วยวิธีการเรียนรู้แบบร่วมมือแตกต่างกันอย่างเห็นได้ชัด

ชาบาน (Shaaban, 2006, abstract) ได้ศึกษาเรื่อง การศึกษาผลของการเรียนรู้แบบร่วมมือต่อการอ่านเพื่อความเข้าใจ การเรียนรู้คำศัพท์และแรงจูงใจในการอ่าน ผลการวิจัยพบว่า ไม่มี ความแตกต่างของความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจและการเรียนรู้คำศัพท์ระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม แต่แรงจูงใจในการอ่านของนักเรียนในกลุ่มทดลองสูงขึ้นหลังจากการเรียนรู้แบบร่วมมือ

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่อง การพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ ร่วมกับใช้เทคนิคการสอนแบบเพื่อนคู่คิด (Think Pair Share) สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

- 3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
- 3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
- 3.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล
- 3.4 การวิเคราะห์ข้อมูล
- 3.5 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2563 โรงเรียนผดุงปัญญาอำเภอเมืองจังหวัดตาก สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 38
กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2/3 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2563 โรงเรียนผดุงปัญญา อำเภอเมืองจังหวัดตาก สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 38 จำนวน 38 คน ใช้วิธีการสุ่มกลุ่มตัวอย่างแบบง่าย (Purposive Sampling)

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. แผนการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ ร่วมกับใช้เทคนิคการสอนแบบเพื่อนคู่คิด (Think Pair Share) สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 จำนวน 6 แผน แผนละ 2 ชั่วโมง รวม 12 ชั่วโมง

- 1.1 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 เรื่อง The Ice Hotel
- 1.2 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2 เรื่อง Food Firsts
- 1.3 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3 เรื่อง Hurricane Who?
- 1.4 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4 เรื่อง How did those get in there?
- 1.5 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 5 เรื่อง A bug's sleep
- 1.6 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 6 เรื่อง Tiger's Tale

2. แบบทดสอบก่อนและหลังเรียนเพื่อวัดความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ จำนวน 1 ชุด ชุดละ 20 ข้อ เป็นข้อสอบแบบปรนัยเลือกตอบ 4 ตัวเลือก โดยใช้เทคนิคการสอนแบบเพื่อนคู่คิด (Think Pair Share) สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยตามลำดับขั้นตอน ดังต่อไปนี้

1. การสร้างแผนการจัดการเรียนรู้ ผู้วิจัยได้จัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ จำนวน 6 แผน ได้ดำเนินการ ดังนี้

1.1 ศึกษาหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราชการ 2551

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ

1.2 ศึกษาเนื้อหา กิจกรรมการเรียนรู้ ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง คำอธิบายรายวิชา กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ เพื่อสร้างแผนการจัดการเรียนรู้ประกอบกับแบบทดสอบการจัดการเรียนรู้ โดยเน้นกระบวนการพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ

1.3 นำแผนการจัดการเรียนรู้ที่สร้างขึ้นเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษา เพื่อพิจารณาให้ข้อเสนอแนะ และดำเนินการปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะ

1.4 นำแผนการจัดการเรียนรู้ที่แก้ไขแล้ว ให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน เพื่อพิจารณาความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้ หลังจากนั้นดำเนินการนำผลการให้คะแนนจากผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน มาทำการวิเคราะห์เปรียบเทียบกับเกณฑ์ในการพิจารณาความเหมาะสม วิเคราะห์ข้อมูลด้วยการหาค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และหาค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) โดยกำหนดค่าเฉลี่ยไว้ 5 ระดับ ในการแปลความหมายของค่าเฉลี่ยตามแนวคิดของ (บุญชม ศรีสะอาด, 2545, หน้า 103) ดังนี้

ค่าเฉลี่ยระหว่าง 4.51 – 5.00 หมายถึง แผนการจัดการเรียนรู้เหมาะสมใน ระดับมากที่สุด

ค่าเฉลี่ยระหว่าง 3.51 – 4.50 หมายถึง แผนการจัดการเรียนรู้เหมาะสมใน ระดับมาก

ค่าเฉลี่ยระหว่าง 2.51 – 3.50 หมายถึง แผนการจัดการเรียนรู้เหมาะสมใน ระดับปานกลาง

ค่าเฉลี่ยระหว่าง 1.51 – 2.50 หมายถึง แผนการจัดการเรียนรู้เหมาะสมใน ระดับน้อย

ค่าเฉลี่ยระหว่าง 1.00 – 1.50 หมายถึง แผนการจัดการเรียนรู้เหมาะสมใน ระดับน้อยที่สุด

1.5 ปรับปรุงแก้ไขแผนการจัดการเรียนรู้ตามที่ผู้เชี่ยวชาญเสนอแนะ แล้วนำแผนการจัดการเรียนรู้ไปทดลอง (Try Out) กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2/5 โรงเรียนผดุงปัญญา ภาคเรียนที่ 2 ประจำปีการศึกษา 2563 จำนวน 30 คน

1.6 จัดทำแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ ร่วมกับใช้เทคนิคการสอนแบบเพื่อนคู่คิด (Think Pair Share) ฉบับสมบูรณ์ พร้อมทั้งจะนำไปใช้กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2/3 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2563 โรงเรียนผดุงปัญญา อำเภอเมืองตาก จังหวัดตาก สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 38 จำนวน 38 คน

2. แบบทดสอบก่อนและหลังเรียนวัดความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ ร่วมกับใช้เทคนิคการสอนแบบเพื่อนคู่คิด (Think Pair Share) สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

1.1 ศึกษาเอกสาร และแนวคิดทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราชการ 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ

1.2 สร้างแบบทดสอบก่อนและหลังเรียนให้มีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับจุดประสงค์การเรียนรู้ของแผนการจัดการเรียนรู้ ซึ่งครอบคลุมเนื้อหาและตัวชี้วัดของแผนการจัดการเรียนรู้ทั้ง 6 แผน โดยสร้างแบบทดสอบแบบปรนัย 4 ตัวเลือก 1 ชุด จำนวน 20 ข้อ (พร้อมข้อคำถามสำรองร้อยละ 25 จำนวน 6 ข้อ)

1.3 นำแบบทดสอบก่อนและหลังเรียน การพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ ร่วมกับใช้เทคนิคการสอนแบบเพื่อนคู่คิด สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 เสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อทำการตรวจสอบความถูกต้องและนำมาปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะ

1.4 นำแบบทดสอบก่อนและหลังเรียน การพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ ร่วมกับใช้เทคนิคการสอนแบบเพื่อนคู่คิด สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 เสนอผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน เพื่อตรวจสอบความสอดคล้อง โดยกำหนดเกณฑ์การให้คะแนน ดังนี้

ให้คะแนน +1 เมื่อแน่ใจว่า ข้อคำถามนั้นวัดได้ตรงตามจุดประสงค์การเรียนรู้

ให้คะแนน 0 เมื่อไม่แน่ใจว่า ข้อคำถามนั้นวัดได้ตรงตามจุดประสงค์การเรียนรู้

ให้คะแนน -1 เมื่อแน่ใจว่า ข้อคำถามนั้นวัดไม่ได้ตรงตามจุดประสงค์การเรียนรู้

1.5 นำแบบทดสอบก่อนและหลังเรียน การพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ ร่วมกับใช้เทคนิคการสอนแบบเพื่อนคู่คิด สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ปรับปรุงแล้วไปทดลองกับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2/5 โรงเรียนผดุงปัญญา ภาคเรียนที่ 2 ประจำปีการศึกษา 2563 จำนวน 30 คน แล้วนำมาวิเคราะห์หาคุณภาพของแบบทดสอบก่อนและหลังเรียน ดังนี้

1.6 หาความยากง่ายของแบบทดสอบรายข้อ (P) ของแบบทดสอบก่อนและหลังเรียน การพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ ร่วมกับใช้เทคนิคการสอนแบบเพื่อนคู่คิด สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 จำนวน 20 ข้อ ได้ข้อสอบที่ใช้ได้ จำนวน 20 ข้อ โดยพิจารณาเกณฑ์ในการเลือกที่มีค่าความยากง่ายระหว่าง 0.20 -0.80 จึงจะถือว่าเป็นแบบทดสอบมีความยากง่ายพอเหมาะ

1.7 จัดทำแบบทดสอบก่อนและหลังเรียนเพื่อพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ ร่วมกับใช้เทคนิคการสอนแบบเพื่อนคู่คิด (Think Pair Share) ฉบับจริง รวมจำนวน 20 ข้อ ไปทดลองใช้กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2/3 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2563 โรงเรียนผดุงปัญญา อำเภอเมืองตาก จังหวัดตาก สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 38 จำนวน 38 คน

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลมี 2 ขั้นตอน ดังนี้

1. การเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มทดลอง (Try Out) จากนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2/5 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2563 โรงเรียนผดุงปัญญา

1.1 ขอความอนุเคราะห์ ผู้อำนวยการโรงเรียนผดุงปัญญา ด้วยตนเอง เพื่อขอทดลอง (Try Out) กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2/5 โรงเรียนผดุงปัญญา ภาคเรียนที่ 2 ประจำปีการศึกษา 2563 จำนวน 30 คน

1.2 นำแบบทดสอบก่อนเรียนเพื่อพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ ร่วมกับใช้เทคนิคการสอนแบบเพื่อนคู่คิด (Think Pair Share) ฉบับจริง จำนวน 20 ข้อ ทดลองใช้กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2/5 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2563 โรงเรียนผดุงปัญญา

อำเภอเมืองตาก จังหวัดตาก สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 38 จำนวน 30 คน

1.3 ดำเนินการสอนตามแผนการจัดการเรียนรู้ทั้ง 6 แผน แผนละ 2 ชั่วโมง 12 ชั่วโมง

1.4 นำแบบทดสอบหลังเรียนเพื่อพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ ร่วมกับใช้เทคนิคการสอนแบบเพื่อนคู่คิด (Think Pair Share) ฉบับจริง จำนวน 20 ข้อ ทดลองใช้กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2/5 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2563 โรงเรียนผดุงปัญญา

อำเภอเมืองตาก จังหวัดตาก สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 38 จำนวน 30 คน

1.5 นำแบบทดสอบก่อนและหลังเรียนที่ได้จากการไปทดลองใช้ (Try Out) จากนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2/5 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2563 โรงเรียนผดุงปัญญา ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างจริง จำนวน 30 ชุด มาวิเคราะห์หาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) แล้วนำเสนออาจารย์ที่ปรึกษา

2. การเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างของการวิจัย นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2/3 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2563 โรงเรียนผดุงปัญญา

2.1 ขอความอนุเคราะห์ ผู้อำนวยการโรงเรียนผดุงปัญญา ด้วยตนเอง เพื่อขอเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2/3 โรงเรียนผดุงปัญญา ภาคเรียนที่ 2 ประจำปีการศึกษา 2563 จำนวน 38 คน

2.2 นำแบบทดสอบก่อนเรียนเพื่อทดสอบการพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ ร่วมกับใช้เทคนิคการสอนแบบเพื่อนคู่คิด (Think Pair Share) ฉบับจริง จำนวน 20 ข้อ กับกลุ่มตัวอย่างของการวิจัย ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2/3 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2563 โรงเรียนผดุงปัญญา อำเภอเมืองตาก จังหวัดตาก สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 38 จำนวน 38 คน

2.3 ดำเนินการสอนตามแผนการจัดการเรียนรู้ทั้งจำนวน 6 แผน ใช้เวลาแผนละ 2 ชั่วโมง รวม 12 ชั่วโมง

2.4 นำแบบทดสอบหลังเรียน เพื่อทดสอบการพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ ร่วมกับใช้เทคนิคการสอนแบบเพื่อนคู่คิด (Think Pair Share) ฉบับจริง จำนวน 20 ข้อ กับกลุ่มตัวอย่างของการวิจัย ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2/3 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2563

โรงเรียนผดุงปัญญา อำเภอเมืองตาก จังหวัดตาก สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 38
จำนวน 38 คน

2.5 นำแบบทดสอบก่อนและหลังเรียน ที่ได้ทำการทดสอบแล้ว โดยผู้วิจัยได้ดำเนินการ
เก็บรวบรวมด้วยตนเอง มาดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยโปรแกรมสำเร็จรูปทางคอมพิวเตอร์และ
นำเสนอต่อไป

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากการดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยได้
ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป โดยมีรายละเอียดดังนี้

1. วิเคราะห์ความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้ โดยผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน
เพื่อพิจารณาความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้
2. วิเคราะห์ความยากง่ายของแบบทดสอบรายข้อ (P) ของแบบทดสอบก่อนและหลังเรียน
การพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ ร่วมกับใช้เทคนิคการสอนแบบเพื่อนคู่คิด
สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2
3. วิเคราะห์การพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจร่วมกับใช้เทคนิคการ
สอนแบบเพื่อนคู่คิด สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 กับเกณฑ์ร้อยละ 75
4. วิเคราะห์การพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจร่วมกับใช้เทคนิคการ
สอนแบบเพื่อนคู่คิด สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยใช้ค่าสถิติพื้นฐาน คือ ค่าเฉลี่ย (Mean)
ค่าร้อยละ (Percentage) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)
3. อภิปรายผล โดยใช้ตารางและการพรรณนา

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้ใช้สถิติในการวิเคราะห์ข้อมูล โดยใช้โปรแกรมวิเคราะห์ทางสถิติ SPSS และ
โปรแกรมการวิเคราะห์ทางสถิติ ของ รศ.ดร.ปกรณ์ ประจันบาน

บทที่ 4

ผลการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ เป็นการวิจัยเพื่อพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ ร่วมกับใช้เทคนิคการสอนแบบเพื่อนคู่คิด สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ผู้วิจัยขอเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล ดังต่อไปนี้

1. ผลการศึกษาการพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ ร่วมกับใช้เทคนิคการสอนแบบเพื่อนคู่คิด สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 กับเกณฑ์ร้อยละ 75
2. ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ด้านทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ ก่อนและหลังใช้เทคนิคการสอนแบบเพื่อนคู่คิด ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

1. ผลการศึกษาการพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ ร่วมกับใช้เทคนิคการสอนแบบเพื่อนคู่คิด สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 กับเกณฑ์ร้อยละ 75

ตาราง 3 แสดงผลการศึกษาการพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ ร่วมกับใช้เทคนิคการสอนแบบเพื่อนคู่คิด สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 กับเกณฑ์ร้อยละ 75

เลขที่	คะแนนก่อนเรียน	คะแนนหลังเรียน
1	13	17
2	8	18
3	8	18
4	6	17
5	10	19
6	10	18
7	13	17
8	14	17
9	12	18
10	12	17
11	8	17
12	10	19
13	13	18
14	8	17

ตาราง 3 (ต่อ)

เลขที่	คะแนนก่อนเรียน	คะแนนหลังเรียน
15	8	16
16	12	18
17	14	20
18	10	18
19	10	17
20	9	17
21	9	17
22	10	18
23	8	18
24	10	16
25	10	17
26	10	17
27	13	18
28	14	19
29	8	17
30	8	17
31	9	17
32	10	18
33	8	19
34	12	19
35	10	10
36	8	17
37	6	17
38	8	18
รวม	379	662
\bar{x}	9.97	17.42
S.D.	2.20	2.52
ร้อยละ	49.87	87.11

จากตารางที่ 3 พบว่า ผลการศึกษาผลสัมฤทธิ์ด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ ร่วมกับใช้เทคนิคการสอนแบบเพื่อนคู่คิด สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 หลังเรียนสูงกว่าเกณฑ์ ร้อยละ 75 ก่อนเรียน มีค่าเฉลี่ย 9.97 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 2.20 คิดเป็นร้อยละ 49.87 หลังเรียน มีค่าเฉลี่ย 17.42 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 2.52 คิดเป็นร้อยละ 87.11

ตาราง 4 แสดงตารางเปรียบเทียบการพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ ร่วมกับใช้เทคนิคการสอนแบบเพื่อนคู่คิด สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 กับเกณฑ์ร้อยละ 75

การทดสอบ	จำนวนนักเรียน	คะแนนเต็ม	\bar{x}	S.D.	t	sig	เกณฑ์ร้อยละ 75
ก่อนเรียน	38	20	9.97	2.20	22.80	0.0000	49.87
หลังเรียน	38	20	17.42	2.52	22.80	0.0000	87.11

จากตารางที่ 4 พบว่า การทดสอบก่อนการจัดการเรียนรู้ ผลสัมฤทธิ์การอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ ร่วมกับใช้เทคนิคการสอนแบบเพื่อนคู่คิด ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 มีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 9.97 การทดสอบหลังจัดการเรียนรู้ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 17.42 และเมื่อเปรียบเทียบผลการทดสอบก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้ พบว่า นักเรียนมีการพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ ร่วมกับใช้เทคนิคการสอนแบบเพื่อนคู่คิด สูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 75 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2. ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ด้านทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ ก่อนและหลังใช้ เทคนิคการสอนแบบเพื่อนคู่คิด ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

ตาราง 5 แสดงผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ด้านทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ ก่อนและหลังใช้เทคนิคการสอนแบบเพื่อนคู่คิด ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

เลขที่	คะแนนก่อนเรียน	คะแนนหลังเรียน	ผลต่าง	ร้อยละที่เพิ่มขึ้น
1	13	17	4	20.00
2	8	18	10	50.00
3	8	18	10	50.00
4	6	17	11	55.00
5	10	19	9	45.00
6	10	18	8	40.00
7	13	17	4	20.00
8	14	17	3	15.00
9	12	18	6	30.00

ตาราง 5 (ต่อ)

เลขที่	คะแนนก่อนเรียน	คะแนนหลังเรียน	ผลต่าง	ร้อยละที่เพิ่มขึ้น
10	12	17	5	25.00
11	8	17	9	45.00
12	10	19	9	45.00
13	13	18	5	25.00
14	8	17	9	45.00
15	8	16	8	40.00
16	12	18	6	30.00
17	14	20	6	30.00
18	10	18	8	40.00
19	10	17	7	35.00
20	9	17	8	40.00
21	9	17	8	40.00
22	10	18	8	40.00
23	8	18	10	50.00
24	10	16	6	30.00
25	10	17	7	35.00
26	10	17	7	35.00
27	13	18	5	25.00
28	14	19	5	25.00
29	8	17	9	45.00
30	8	17	9	45.00
31	9	17	8	40.00
32	10	18	8	40.00
33	8	19	11	55.00
34	12	19	7	35.00
35	10	18	8	40.00
36	8	17	9	45.00
37	6	17	11	55.00
38	8	18	10	50.00

ตาราง 5 (ต่อ)

เลขที่	คะแนนก่อนเรียน	คะแนนหลังเรียน	ผลต่าง	ร้อยละที่เพิ่มขึ้น
\bar{x}	9.97	17.42	-	-
S.D.	2.20	2.52	-	-
ร้อยละ	49.87	87.11	37.24	-

จากตารางที่ 5 พบว่า ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ด้านทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ ก่อนและหลังใช้เทคนิคการสอนแบบเพื่อนคู่คิด ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 การทดสอบก่อนการจัดการเรียนรู้ มีค่าเฉลี่ย 9.97 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 2.20 คิดเป็นร้อยละ 49.87 และการทดสอบหลังการจัดการเรียนรู้ มีค่าเฉลี่ย 17.49 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 2.52 คิดเป็นร้อยละ 87.11 โดยมีผลต่าง คิดเป็นร้อยละ 37.24

บทที่ 5

บทสรุป

การศึกษาวิจัยเรื่อง “การพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ ร่วมกับใช้เทคนิคการสอนแบบเพื่อนคู่คิด สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2” มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาผลสัมฤทธิ์ด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ ร่วมกับใช้เทคนิคการสอนแบบเพื่อนคู่คิด สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 หลังเรียนสูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 75 2) เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ด้านทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ ก่อนและหลังใช้เทคนิคการสอนแบบเพื่อนคู่คิด ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

การศึกษาวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามระเบียบวิธีวิจัยแบบการวิจัยเชิงปริมาณ (Qualitative Research) โดยกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยคือ นักเรียนเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2/3 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2563 โรงเรียนผดุงปัญญา อำเภอเมืองตาก จังหวัดตาก สำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษามัธยมศึกษา เขต 38 จำนวน 38 คน ใช้วิธีการสุ่มกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive sampling) และดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลโดย ค่าความถี่ (frequency) ค่าร้อยละ (percentage) ค่าเฉลี่ย (mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (standard deviation) ค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of item-Objective Congruence หรือ IOC) สรุปผลการวิจัยดังนี้

สรุปผลการวิจัย

การพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ ร่วมกับใช้เทคนิคการสอนแบบเพื่อนคู่คิด สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 สรุปผลได้ดังนี้

1. ผลการศึกษาผลสัมฤทธิ์ด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจร่วมกับใช้เทคนิคการสอนแบบเพื่อนคู่คิด สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 หลังเรียนสูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 75 พบว่า การทดสอบก่อนการจัดการเรียนรู้ การพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ ร่วมกับใช้เทคนิคการสอนแบบเพื่อนคู่คิด ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 มีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 9.97 การทดสอบหลังจัดการเรียนรู้ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 17.42 และเมื่อเปรียบเทียบผลการทดสอบก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้ พบว่า นักเรียนมีการพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ ร่วมกับใช้เทคนิคการสอนแบบเพื่อนคู่คิด สูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 75 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2. ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ด้านทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ ก่อนและหลังใช้เทคนิคการสอนแบบเพื่อนคู่คิด ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 พบว่า ผลการพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจร่วมกับใช้เทคนิคการสอนแบบเพื่อนคู่คิด ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 การทดสอบก่อนการจัดการเรียนรู้ มีค่าเฉลี่ย 9.97 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 2.20 คิดเป็นร้อยละ 49.87 การทดสอบหลังการจัดการเรียนรู้ มีค่าเฉลี่ย 17.49 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 2.52 คิดเป็นร้อยละ 87.11 โดยมีผลต่าง คิดเป็นร้อยละ 37.24

อภิปรายผล

จากการวิจัยการพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ ร่วมกับใช้เทคนิคการสอนแบบเพื่อนคู่คิด สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ขออภิปรายผลการวิจัย ดังนี้

1. ผลการศึกษาผลสัมฤทธิ์ด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจร่วมกับใช้เทคนิคการสอนแบบเพื่อนคู่คิด สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 กับเกณฑ์ร้อยละ 75 พบว่า การทดสอบก่อนการจัดการเรียนรู้ การพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ ร่วมกับใช้เทคนิคการสอนแบบเพื่อนคู่คิด ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 มีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 9.97 การทดสอบหลังจัดการเรียนรู้ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 17.42 และเมื่อเปรียบเทียบผลการทดสอบก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้ พบว่า นักเรียนมีการพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ ร่วมกับใช้เทคนิคการสอนแบบเพื่อนคู่คิด สูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 75 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของบานบุรี นิวัฒน์วงศ์, (2555) ได้ทำการวิจัยเรื่องการใช้กลวิธีการอ่านแบบร่วมมือที่มีต่อความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษและความคงทนในการเรียนรู้ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนวัดหนองตระกรอก อำเภอเฉลิมพระสัง จังหวัดบุรีรัมย์ ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2550 จำนวน 35 คน ผลการวิจัยพบว่า 1. ผลสัมฤทธิ์ด้านความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยการใช้กลวิธีการอ่านแบบร่วมมือหลังเรียน สูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 การศึกษาความคงทนในการเรียนรู้ของนักเรียนที่ได้รับการสอนโดยการใช้กลวิธีการอ่านแบบร่วมมือที่มีต่อความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษพบว่าผลสัมฤทธิ์ด้านความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ความคงทนในการเรียนรู้ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยการใช้กลวิธีการอ่านแบบร่วมมือไม่แตกต่างกับผลสัมฤทธิ์หลังเรียนโดยนักเรียนมีคะแนนหลังสอบเฉลี่ย 20.40 คะแนน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 3.21 ซึ่งการศึกษาของผู้วิจัยแสดงให้เห็นว่าการที่จะพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษของผู้เรียนนอกจากจะต้องให้ผู้เรียนได้เรียนตามหลักสูตรและแผนการจัดการเรียนรู้แล้วนั้น สิ่งหนึ่งที่มีความสำคัญยิ่งกว่าคือการเรียนตามหลักสูตรเพียงอย่างเดียวคือการให้นักเรียนนั้นมีส่วนเพื่อนคู่คิด (Think-Pair-Share) ในการเรียน ซึ่งจะทำให้การจัดการเรียนการสอนของนักเรียนนั้นมีการพัฒนาที่ดียิ่งขึ้นและมีประสิทธิภาพอีกด้วย อันจะเป็นประโยชน์ต่อนักเรียนในการเรียนระดับที่สูงขึ้นต่อไป

2. ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ด้านทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ ก่อนและหลังใช้เทคนิคการสอนแบบเพื่อนคู่คิด ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 พบว่า ผลการพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจร่วมกับใช้เทคนิคการสอนแบบเพื่อนคู่คิด ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 การทดสอบก่อนการจัดการเรียนรู้ มีค่าเฉลี่ย 9.97 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 2.20 คิดเป็นร้อยละ 49.87 การทดสอบหลังการจัดการเรียนรู้ มีค่าเฉลี่ย 17.49 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 2.52 คิดเป็นร้อยละ 87.11 โดยมีผลต่าง คิดเป็นร้อยละ 37.24 ซึ่งสอดคล้องกับการวิจัยของ สมชาย เกิดผล (2560) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจโดยใช้เทคนิคการสอนแบบเพื่อนคู่คิด ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนพรานกระต่ายพิทยาคม อำเภอพรานกระต่าย จังหวัดกำแพงเพชร พบว่า แผนการจัดการเรียนการสอนการพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจโดยใช้เทคนิคการสอนแบบเพื่อนคู่คิด มีประสิทธิภาพเท่ากับ 75.56/76.58 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ 75/75 และมีผลการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษที่สูงขึ้น

โดยมีค่าเฉลี่ย 38.50 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 1.57 การทดสอบหลังการจัดการเรียนการสอน มีค่าเฉลี่ย 78.25 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 2.72 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จากผลการวิจัยดังกล่าวแสดงให้เห็นว่าการที่นักเรียนได้เรียนโดยการสอนแบบเพื่อนคู่คิด (Think Pair Share) ซึ่งนักเรียนได้ร่วมกันคิด ได้ร่วมกันทำกิจกรรม และได้ร่วมกันแชร์สิ่งที่ได้เรียนรู้ จึงทำให้นักเรียนมีความสนใจในการจัดการเรียนการสอนมากยิ่งขึ้น ดีกว่าการเรียนการสอนแบบเพียงลำพังโดยการสอนแบบดั้งเดิมคือการสอนอย่างเดียวหรือการอธิบายในชั้นเรียนโดยครูผู้สอน จึงทำให้การพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจโดยใช้เทคนิคการสอนแบบเพื่อนคู่คิด ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนพรานกระต่ายพิทยาคม มีผลสัมฤทธิ์ที่ดีขึ้น

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะสำหรับการนำผลการวิจัยไปใช้

1. ครูผู้สอนควรแนะนำพื้นฐานของคำศัพท์ภาษาอังกฤษพื้นฐานประจำแผนการเรียนรู้นักเรียนเข้าก่อน เพื่อเป็นการปรับพื้นฐานการเรียนรู้ให้กับผู้เรียน
2. ในการเรียนการสอนควรมีการจัดกลุ่มหรือจับฉลากหมวดหมู่คำศัพท์ที่มีความหมายตรงกันข้ามเพื่อให้ซ้ำซาก ซึ่งอาจจะทำให้นักเรียนเกิดความเบื่อหน่ายในการเรียนการสอน
3. ครูผู้สอนควรมีการเตรียมความพร้อมในการสอนการพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ โดยจัดให้มีชั่วโมงที่ครูผู้สอนและนักเรียนได้ใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสารและสอดแทรกภาษาไทยบ้างเป็นบางคำ เพื่อให้นักเรียนเกิดทักษะทางด้านภาษามากยิ่งขึ้น

ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรศึกษาเทคนิคการสอนแบบเพื่อนคู่คิด (Think Pair Share) ไปทดลองกับกลุ่มตัวอย่างนักเรียนระดับชั้นเรียนที่สูงขึ้น
2. ควรมีการนำการพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ ร่วมกับใช้เทคนิคการสอนแบบเพื่อนคู่คิด ไปบูรณาการกับวิชาอื่นๆ เพื่อให้เกิดความหลากหลายด้านการเรียนรู้
3. ควรมีการศึกษการพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ ร่วมกับใช้เทคนิคการสอนแบบเพื่อนคู่คิด เซึ่งคุณภาพและปริมาณ

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- กรมวิชาการ. (2545). การวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน.
กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์สยามการพิมพ์.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551
กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์
การเกษตร แห่งประเทศไทย จำกัด 97.
- กัญญา ชัยรัตน์. (2552). ความสำคัญของการพัฒนาทักษะการอ่าน. พิมพ์ครั้งที่ 2
กรุงเทพมหานคร: สหชาติการพิมพ์.
- กาญจนา จันทะดวง. (2555). พฤติกรรมการสอนวิชาภาษาอังกฤษ. สกลนคร: บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร.
- กิตติญา ศรีรักษา. (2553). การเปรียบเทียบการอ่านเพื่อความเข้าใจภาษาอังกฤษของ
นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่เรียนจากการตั้งคำถามจากเรื่องที่อ่านเอง.
กรุงเทพมหานคร: บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ฉวีวรรณ คูหาภินันท์. (2559). การอ่านและการส่งเสริมการอ่าน. กรุงเทพมหานคร: การพิมพ์ไทย.
- เฉลิมลาภ ทองอาจ. (2555). ก้าวสู่ประชาคมอาเซียน :การจัดการศึกษาบนบริบทแห่ง
ความท้าทาย. พิษณุโลก: วารสารศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร.
- ชัยยงค์ พรหมวงศ์ และคณะ. (2537). การทดสอบประสิทธิภาพชุดการสอนภาษาอังกฤษ.
กรุงเทพมหานคร : มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- ณนิชชา จันทร์พงษ์, (2554). การเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อ
ความเข้าใจทางด้านภาษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนวัดจันทร์
ตะวันออก. เชียงใหม่: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- ณัฐวรรณ สุวรรณศิลป์, (2556). การสร้างแบบทดสอบของการสอนแบบเพื่อนคู่คิด. พิมพ์ครั้งที่
2 กรุงเทพมหานคร: อักษรการพิมพ์.
- ถิรนนท์ อนวัชศิริวงศ์; พิรุณ อนวัชศิริวงศ์. (2559). ละครสร้างนักอ่าน (Readers Theatre) :
ศิลปะการละครเพื่อส่งเสริมการอ่าน. กรุงเทพมหานคร : บัณฑิตวิทยาลัย
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ทัศนีย์ ใจกลาง, (2551). การพัฒนาทักษะด้านการอ่านภาษาอังกฤษของเด็กนักเรียนไทย.
กรุงเทพมหานคร : สยามลายไทยการพิมพ์.
- ทัศนีย์ วงศ์วาน. ความพึงพอใจในการสอน. กรุงเทพฯ: วารสารครุศาสตร์ปริทัศน์. มีนาคม 2560.
- นงนุช มงคลกิต. (2560). การพัฒนาแบบฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษหรับนักเรียนชั้น
ประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนอนุบาลนครสวรรค์. นครสวรรค์: บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์.
- บรรพต ศิริชัย. (2557). หลักการอ่านหนังสือที่ดี. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช จำกัด.

- บานบุรี นีวัฒน์วงศ์. (2562) การใช้กลวิธีการอ่านแบบร่วมมือที่มีต่อความเข้าใจในการอ่าน
ภาษาอังกฤษและความคงทนในการเรียนรู้ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนวัด
หนองตระครอง อำเภอเฉลิมพระสัง จังหวัดบุรีรัมย์ ภาคเรียนที่ 2. เชียงใหม่:
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่.
- บัณฑิต ฉัตรวิโรจน์. (2549). การสอนการอ่านภาษาอังกฤษ . กรุงเทพมหานคร: พัฒนาศึกษา.
ปกรณ์ ประจันบาน. (2552). ระเบียบวิธีวิจัยทางสังคมศาสตร์. พิษณุโลก: รัตนสุวรรณการพิมพ์.
เพียงไพลิน โสมวรคุณ,(2562). การศึกษาปัญหาและความต้องการในการพัฒนาทักษะ
ภาษาอังกฤษของ นักเรียนภายในเขตอำเภอเมือง จังหวัดเลย. เลย: บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย.
- มณชัย เทียนทอง.(2551). ออกแบบการจัดการเรียนการสอนการเรียนรู้แบบเพื่อนคู่คิด
(Think-Pair-Share). กรุงเทพมหานคร : สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ.
ระวีวรรณ ศรีครามครัน. (2553). เทคนิคการสอน. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัย
รามคำแหง.
- ราชบัณฑิตยสถาน. (2556). พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2554. กรุงเทพมหานคร:
ศิริวัฒนาอินเตอร์พริ้นท์.
- วิจักขณ์ สันติรักษ์. (2550). ภาษาและการเปลี่ยนแปลงแห่งโลกอนาคต. กรุงเทพมหานคร:
บริษัท โรงพิมพ์วัชรินทร์ พี.พี. จำกัด.
- วรวิช ศรีสังวร. (2560). การจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน โดยใช้เทคนิค
เพื่อนคู่คิด นักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบ้านคลองพิไกร.
พิษณุโลก: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม.
- วัฒนาพร สีนสกุลชัย. (2559). การสอนโดยใช้เทคนิคการแบ่งปันความรู้และความคิด.
ขอนแก่น: บूमพริ้นติ้ง โรงพิมพ์ขอนแก่น.
- วันเพ็ญ วัฒนฐานะ. (2557). หลักและวิธีสอนอ่าน. กรุงเทพมหานคร: ไทยวัฒนาพานิช.
สถาบันภาษาอังกฤษ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2560). คู่มือการจัดการ
เรียนการสอนภาษาอังกฤษแนวใหม่ตามกรอบมาตรฐานความสามารถทาง
ภาษาอังกฤษที่เป็นสากล. กรุงเทพมหานคร: องค์การสงเคราะห์ทหารผ่านศึก.
- สุวิทย์ มูลคำ. (2556). เทคนิคการเรียนรู้แบบเพื่อนคู่คิด. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์ บีทีเค พริ้นติ้ง.
สมชาย โชควัฒนา, (2559). การเสริมสร้างทักษะการอ่านภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียน
มัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนพุทธชินราช. พิษณุโลก: บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยนเรศวร.
- สมุทร เข็มเขาวนิช. (2551). เทคนิคการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ. กรุงเทพมหานคร :
สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษา, (2546). การพัฒนาทักษะการอ่านของเยาวชนไทย.
กรุงเทพมหานคร: สุวีริยสาสน์.
- สมิตรา ทาแกง. (2558). แนวคิดและเทคนิควิธีการสอนภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษา.
กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์ครุสภา.

- สมิตรา อังวัฒนกุล. (2559). แนวคิดและเทคนิควิธีการสอนภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษา. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพมหานคร: บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุวัฒน์ วิวัฒน์านนท์. (2556). ทักษะการอ่าน คติวิเคราะห์. นนทบุรี: ซี.ซี. นอลลิติจลิคส์.
- สมชาย เกิดผล. (2559). การพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจโดยใช้เทคนิคการสอนแบบเพื่อนคู่คิด ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนพรานกระต่ายพิทยาคม อำเภอพรานกระต่าย จังหวัดกำแพงเพชร, กำแพงเพชร: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร.
- อัจฉราวรรณ ศิริรัตน์. (2550). ภาษาและการสื่อสาร. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์ธรรมสาร.
- Artzt and Newman, Claire M. (1990, September). Cooperative Learning. *The Mathematics Teacher*.
- Carrell, P.L. and Eisterhold, J.C. (1983). Schema Theory and ESL Reading Pedagogy. *TESOL Quarterly*. 17 (December 1983). 553-567.
- Coedy, J. (1981). *A Psycholinguistic Model of the ESL Reading*. Rowley, Massachusetts: Bury House.
- Dallman, Martha, and others. (1978). *The Teaching of Reading*. New York: Holt Rinehart and Winston Inc.
- Day, R.R. and Bamford, J. (1988). *Extensive Reading in the Second Language Classroom*. New York: Cambridge University Press
- Gibson, Jame. L, Ivancevich, J. M., & Donnelly, J. H. (1982). *Organization: Behavior Structure, Process* (Vol. 6). Plano, TX: Business Publication.
- Goodman, K., and Y. Goodman. (1976). *Learning to Read Is Natural*. Paper presented at Conference on Theory and Practice of Beginning Reading Instruction, Pittsburgh.
- Grabe, W. & Stoller, F. L. (2002). *Teaching and Researching Reading*. New York: Pearson Education.
- Gunning, T. G. (1992a). *Creating Reading Instruction for All Children*. England: A Division of Simon & Schuster Press.
- Harris, and Smith, (1980). *Reading Instruction*. New York: Holt, Rinehart and Winston.
- Harris, Larry A. and Smith, Carl B. (1976). *Reading Instruction Diagnostic Teaching in the Classroom*. 2nd. New York : Holt, Rinehart and Winston.
- Harris, P. (1969). *Testing English as a second language*. New Delhi: Tata McGraw-Hill Publishing Company, Ltd.
- Heilman, A. W., Blair, T. R., & Rupley, W. H. (1994). *Principles and Practices of Teaching Reading* (Vol. 8). New York: Macmillan College Publishing Company.
- Irwin, J. W. (1991). *Teaching Reading Comprehension Process*. USA: Prentice Hall Inc.

- Johnson, D. W.; and Johnson, R. T. (1991). Learning together and alone: Cooperation, competition, and individualization (3rd ed.). Engkwood Cliffs, NJ: Prentice-Hall.
- Jones. Raymond. (2017). Reading Quest Strategies: ABC Brainstorm. Reading guest. [Online]. Available from: <http://www.readingquest.org/strat/abc.html>. [accessed December 12, 2020].
- Leu, D. J., and Kinzer. (1995). Effective reading instruction. K-8. New Jersey: Prentice-Hall. Inc.
- Lyman, F. , (1987). Think-Pair-Share: An expanding teaching technique: MAA-CIE Cooperative News. Retrieved January 1, 2021 from <https://serc.carleton.edu/introgeo/interactive/tpshare.html>
- Morris, A. (1984). Learning to learn from Text. Singapore: Addison-Wesley Publishing Company.
- Thomas, J.W. (2009). A Review of Research on Project-based Learning. San Rafael, CA: Autodesk.
- Williams, E. (1986). Reading in Language Classroom. London: Macmillan Publishers, Ltd.

ภาคผนวก

ผนวก ก รายนามผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบความเหมาะสมของเครื่องมือวิจัย

ดร. อนุชิต ธรรมานิตย์	ตำแหน่ง ครูชำนาญการพิเศษ โรงเรียนตากพิทยาคม สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาตาก
นาง อัญชลี เกิดแสง	ตำแหน่ง ครูชำนาญการพิเศษ โรงเรียนตากพิทยาคม สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาตาก
นางสาวพิมพ์ภา รัตนารมย์	ตำแหน่ง ครูชำนาญการ โรงเรียนผดุงปัญญา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาตาก

ผนวก ข แบบประเมินความเหมาะสมแผนการจัดการเรียนรู้ การพัฒนาทักษะ
 การอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ ร่วมกับใช้เทคนิคการสอนแบบเพื่อนคู่คิด
 สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 (สำหรับผู้เชี่ยวชาญ)

วัตถุประสงค์ : เพื่อจะได้นำความเห็นของผู้เชี่ยวชาญ นำมาปรับปรุงแผนการจัดการเรียนรู้ ให้ได้
 แผนการจัดการเรียนรู้ที่มีคุณภาพ เพื่อนำไปทดลองใช้ในการจัดการเรียนรู้โดยการพัฒนาทักษะการ
 อ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ ร่วมกับใช้เทคนิคการสอนแบบเพื่อนคู่คิด สำหรับนักเรียนชั้น
 มัธยมศึกษาปีที่ 2

คำชี้แจง: โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับความคิดเห็นของท่าน ซึ่งมี 5 ระดับ ดังนี้

- 5 หมายถึง มีระดับความเหมาะสม มากที่สุด
- 4 หมายถึง มีระดับความเหมาะสม มาก
- 3 หมายถึง มีระดับความเหมาะสม ปานกลาง
- 2 หมายถึง มีระดับความเหมาะสม น้อย
- 1 หมายถึง มีระดับความเหมาะสม น้อยที่สุด

รายการประเมิน	ระดับความเหมาะสม				
	5	4	3	2	1
1. ด้านเป้าหมายการเรียนรู้					
1.1 สอดคล้องกับหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551					
1.2 มีการระบุสาระ /มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด/ผลการเรียนรู้					
2. ด้านจุดประสงค์การเรียนรู้					
2.1 เขียนเป็นข้อความที่ชัดเจนเข้าใจง่าย					
2.2 สอดคล้อง และครอบคลุมตัวชี้วัด/ผลการเรียนรู้					
2.3 สอดคล้องกับสาระการเรียนรู้					
2.4 ครอบคลุมทั้งด้านความรู้ ทักษะ คุณลักษณะอันพึงประสงค์และ สมรรถนะตามหลักสูตร					
2.5 สามารถวัดผลและประเมินผลได้					
3. ด้านสาระสำคัญ/แนวคิดหลัก					
3.1 มีความถูกต้อง					
3.2 มีความชัดเจนเข้าใจง่าย					
3.3 สอดคล้องกับสาระการเรียนรู้					

รายการประเมิน	ระดับความเหมาะสม				
	5	4	3	2	1
4. ด้านสาระการเรียนรู้					
4.1 ถูกต้อง และชัดเจน					
4.2 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้					
4.3 เหมาะสมกับระดับ และวัยของผู้เรียน					
4.4 เหมาะสมกับเวลาในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้					
4.5 มีความต่อเนื่องและสัมพันธ์กัน					
5. ด้านหลักฐานการเรียนรู้					
5.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้					
5.2 เหมาะสมกับระดับ และวัยของผู้เรียน					
5.3 ภาระงาน/ชิ้นงานเหมาะสมกับสาระการเรียนรู้					
5.4 จำนวนภาระงาน/ชิ้นงาน					
6. ด้านการวัดผลประเมินผล					
6.1 สอดคล้องกับสาระการเรียนรู้					
6.2 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้					
6.3 วิธีวัดผลประเมินผล เครื่องมือวัดผลประเมินผล สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้และกิจกรรมการเรียนรู้					
6.4 แบบวัดผลประเมินผลครอบคลุมทั้งด้านความรู้ ทักษะ คุณลักษณะอันพึงประสงค์ และสมรรถนะตามหลักสูตร					
6.5 เกณฑ์การวัดผลประเมินผลครอบคลุมทั้งด้านความรู้ ทักษะ คุณลักษณะอันพึงประสงค์ และสมรรถนะตามหลักสูตร					
7. ด้านกระบวนการจัดการเรียนรู้					
7.1 สอดคล้องกับนวัตกรรม					
7.2 ผู้เรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนรู้					
7.3 มีความเหมาะสมกับระดับ และวัยของผู้เรียน					
8. ด้านกิจกรรมการเรียนรู้					
8.1 สอดคล้องกับสาระการเรียนรู้ และจุดประสงค์การเรียนรู้					
8.2 ลำดับขั้นตอนการจัดกิจกรรมสอดคล้องกับกระบวนการ จัดการเรียนรู้					
8.3 มีความยาก ง่าย เหมาะสมกับเวลา และระดับชั้นเรียน					
8.3 มีความยาก ง่าย เหมาะสมกับเวลา และระดับชั้นเรียน					
8.4 มีการจัดกิจกรรมที่เน้นทักษะกระบวนการคิด การลงมือปฏิบัติ และสร้างองค์ความรู้					

รายการประเมิน	ระดับความเหมาะสม				
	5	4	3	2	1
8.5 ผู้เรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนรู้					
9. ด้านสื่อ/แหล่งเรียนรู้					
9.1 สอดคล้องกับสาระการเรียนรู้					
9.2 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้					
9.3 สอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนรู้					
9.4 มีความหลากหลาย สอดคล้องกับวัย และความสามารถ ของผู้เรียน					
9.5 ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการใช้สื่อ/แหล่งเรียนรู้					

ข้อเสนอแนะ

ลงชื่อ

ผู้เชี่ยวชาญ

(.....)

ตำแหน่ง.....

วัน/เดือน/ปี.....

ผนวก ค ผลการประเมินความเหมาะสมแผนการจัดการเรียนรู้ การพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ ร่วมกับใช้เทคนิคการสอนแบบเพื่อนคู่คิด สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน

ตาราง 6 แสดงผลการพิจารณาเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้ การพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ ร่วมกับใช้เทคนิคการสอนแบบเพื่อนคู่คิด สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน

ที่	รายการประเมินแผนการจัดการเรียนรู้	\bar{x}	S.D.	ระดับความเหมาะสม
1	ด้านเป้าหมายการเรียนรู้			
	1.1 สอดคล้องกับหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551	4.38	0.75	เหมาะสมมาก
	มีการระบุสาระ /มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด/ผลการเรียนรู้	4.50	0.43	เหมาะสมมาก
	เฉลี่ย	4.25	0.40	เหมาะสมมาก
2	ด้านจุดประสงค์การเรียนรู้			
	2.1 เขียนเป็นข้อความที่ชัดเจนเข้าใจง่าย	4.40	0.55	เหมาะสมมาก
	2.2 สอดคล้อง และครอบคลุมตัวชี้วัด/ผลการเรียนรู้	4.50	0.70	เหมาะสมมาก
	2.3 สอดคล้องกับสาระการเรียนรู้	4.50	0.55	เหมาะสมมาก
	2.4 ครอบคลุมทั้งด้านความรู้ ทักษะ คุณลักษณะอันพึงประสงค์และสมรรถนะตามหลักสูตร	4.40	0.55	เหมาะสมมาก
	2.5 สามารถวัดผลและประเมินผลได้	4.50	0.56	เหมาะสมมาก
	เฉลี่ย	4.45	0.78	เหมาะสมมาก
3	ด้านสาระสำคัญ/แนวคิดหลัก			
	3.1 มีความถูกต้อง	4.40	0.77	เหมาะสมมาก
	3.2 มีความชัดเจนเข้าใจง่าย	4.50	0.80	เหมาะสมมาก
	3.3 สอดคล้องกับสาระการเรียนรู้	4.46	0.55	เหมาะสมมาก
	เฉลี่ย	4.35	0.54	เหมาะสมมาก

ตาราง 6 (ต่อ)

ที่	รายการประเมินแผนการจัดการเรียนรู้	\bar{x}	S.D.	ระดับความเหมาะสม
4	ด้านสาระการเรียนรู้			
	4.1 ถูกต้อง และชัดเจน	4.55	0.55	เหมาะสมมาก
	4.2 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	4.56	0.89	เหมาะสมมาก
	4.3 เหมาะสมกับระดับ และวัยของผู้เรียน	4.57	0.87	เหมาะสมมาก
	4.4 เหมาะสมกับเวลาในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้	4.30	0.65	เหมาะสมมาก
	4.5 มีความต่อเนื่องและสัมพันธ์กัน	4.00	0.55	เหมาะสมมาก
	เฉลี่ย	4.00	0.55	เหมาะสมมาก
5.	ด้านหลักฐานการเรียนรู้			
	5.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	3.54	0.54	เหมาะสมมาก
	5.2 เหมาะสมกับระดับ และวัยของผู้เรียน	4.00	0.75	เหมาะสมมาก
	5.3 ภาระงาน/ชิ้นงานเหมาะสมกับสาระการเรียนรู้	3.58	0.68	เหมาะสมมาก
	5.4 จำนวนภาระงาน/ชิ้นงาน	4.30	0.45	เหมาะสมมาก
	เฉลี่ย	3.57	0.82	เหมาะสมมาก
6	ด้านการวัดผลประเมินผล			
	6.1 สอดคล้องกับสาระการเรียนรู้	3.54	0.54	เหมาะสมมาก
	6.2 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	4.00	0.79	เหมาะสมมาก
	6.3 วิธีวัดผลประเมินผล เครื่องมือวัดผลประเมินผล สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้และกิจกรรมการเรียนรู้	4.52	0.68	เหมาะสมมาก
	6.4 แบบวัดผลประเมินผลครอบคลุมทั้งด้านความรู้ ทักษะ คุณลักษณะอันพึงประสงค์ และสมรรถนะตามหลักสูตร	4.50	0.55	เหมาะสมมาก
	6.5 เกณฑ์การวัดผลประเมินผลครอบคลุมทั้งด้านความรู้ ทักษะคุณลักษณะอันพึงประสงค์ และสมรรถนะตาม หลักสูตร	3.56	0.75	เหมาะสมมาก
	เฉลี่ย	4.32	0.85	เหมาะสมมาก

ตาราง 6 (ต่อ)

ที่	รายการประเมินแผนการจัดการเรียนรู้	\bar{x}	S.D.	ระดับความเหมาะสม
7.	ด้านกระบวนการจัดการเรียนรู้			
7.1	สอดคล้องกับนวัตกรรม	3.59	0.50	เหมาะสมมาก
7.2	ผู้เรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนรู้	4.20	0.55	เหมาะสมมาก
7.3	มีความเหมาะสมกับระดับ และวัยของผู้เรียน	4.16	0.65	เหมาะสมมาก
	เฉลี่ย	3.25	0.65	เหมาะสมมาก
8.	ด้านกิจกรรมการเรียนรู้			
8.1	สอดคล้องกับสาระการเรียนรู้ และจุดประสงค์การเรียนรู้	4.50	0.45	เหมาะสมมาก
8.2	ลำดับขั้นตอนการจัดกิจกรรมสอดคล้องกับกระบวนการจัดการเรียนรู้	4.50	0.85	เหมาะสมมาก
8.3	มีความยากง่าย เหมาะสมกับเวลา และระดับชั้นเรียน	4.50	0.85	เหมาะสมมาก
8.4	มีการจัดกิจกรรมที่เน้นทักษะกระบวนการคิด การลงมือปฏิบัติ และสร้างองค์ความรู้	3.56	4.10	เหมาะสมมาก
8.5	ผู้เรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนรู้	4.45	4.53	เหมาะสมมาก
	เฉลี่ย	4.10	0.75	เหมาะสมมาก
9.	ด้านสื่อ/แหล่งเรียนรู้			
9.1	สอดคล้องกับสาระการเรียนรู้	3.55	0.64	เหมาะสมมาก
9.2	สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	4.40	0.45	เหมาะสมมาก
9.3	สอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนรู้	4.37	0.55	เหมาะสมมาก
9.4	มีความหลากหลาย สอดคล้องกับวัย และความสามารถของผู้เรียน	4.50	0.52	เหมาะสมมาก
9.5	ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการใช้สื่อ/แหล่งเรียนรู้	4.44	0.55	เหมาะสมมาก
	เฉลี่ย	4.20	0.50	เหมาะสมมาก
	เฉลี่ยรวมแผนการจัดการเรียนรู้	4.45	0.55	เหมาะสมมาก

ผนวก ง แบบประเมินความสอดคล้องของ แบบทดสอบก่อนและหลังเรียนเพื่อวัดความสามารถ ในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ ร่วมกับใช้ใช้เทคนิคการสอนแบบเพื่อนคู่คิด (Think Pair Share) สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 (สำหรับผู้เชี่ยวชาญ)

แบบประเมินความสอดคล้องของแบบทดสอบก่อนและหลังเรียนเพื่อวัดความสามารถ ในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ ร่วมกับใช้ใช้เทคนิคการสอนแบบเพื่อนคู่คิด (Think Pair Share) สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 (สำหรับผู้เชี่ยวชาญ)

คำชี้แจง: โปรดพิจารณาว่าข้อสอบแต่ละข้อมีความสอดคล้อง (IOC) กับแบบทดสอบก่อนและหลังเรียนเพื่อวัดความสามารถ ในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ ร่วมกับใช้ใช้เทคนิคการสอนแบบเพื่อนคู่คิด (Think Pair Share) สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยเขียนเครื่องหมาย ✓

ลงในช่อง “คะแนนการพิจารณา” ตามความคิดเห็นของท่าน ดังนี้

- + 1 เมื่อแน่ใจว่า ข้อคำถามนั้นวัดได้ตรงตามจุดประสงค์การเรียนรู้
- 0 เมื่อไม่แน่ใจว่า ข้อคำถามนั้นวัดได้ตรงตามจุดประสงค์การเรียนรู้
- 1 เมื่อแน่ใจว่า ข้อคำถามนั้นวัดไม่ได้ตรงตามจุดประสงค์การเรียนรู้

หัวข้อ	จุดประสงค์	รายการ	ผลการพิจารณา		
			-1	0	+1
Mona Who?	จับใจความสำคัญจากเรื่อง ที่อ่านได้อย่างถูกต้อง	1. What is the main idea of this reading? a. How da Vinci created a great painting b. The making of a great mystery c. Fashion trends long ago d. The identity of a famous woman			
	จับใจความสำคัญจากเรื่อง ที่อ่านได้อย่างถูกต้อง	2. According to the reading, what is one point about the Mona Lisa that intrigued people? a. What kind of woman Da Vinci's ideal was b. Where it was painted c. Her hairstyle d. Her lack of eyebrows			

หัวข้อ	จุดประสงค์	รายการ	ผลการพิจารณา		
			-1	0	+1
Mona Who?	จับใจความสำคัญ จากเรื่องทีอ่านได้ อย่างถูกต้อง	3. What could the word "unearthly" mean in this reading? a. Ideal b. Frightening c. Specific d. Realistic			
	จับใจความสำคัญ จากเรื่องทีอ่านได้ อย่างถูกต้อง	4. According to the reading, which of the following was NOT an idea about the identity of the woman in the Mona Lisa? a. Leonardo da Vinci painted himself. b. She was married to Francesco del Giocondo. c. Leonardo da Vinci painted a member of his own family. d. She was not a real woman.			
	จับใจความสำคัญ จากเรื่องทีอ่านได้ อย่างถูกต้อง	5. How do we know who the woman in the Mona Lisa is? a. A historian looked closely at the portrait. b. The name on the portrait tells us. c. There were no eyebrows. d. Someone wrote about it long ago.			
	บอกความหมาย ของคำศัพท์จาก เรื่องทีอ่านได้ ถูกต้อง	6. Some people _____ that the Mona Lisa is not a real woman. a. proposes b. ideal c. removes d. identifies			
	บอกความหมาย ของคำศัพท์จาก เรื่องทีอ่านได้ ถูกต้อง	7. I don't know how to _____ this cap from the bottle. Do you? a. discover b. remove c. propose d. detect			

หัวข้อ	จุดประสงค์	รายการ	ผลการพิจารณา		
			-1	0	+1
Mona Who?	บอกความหมาย ของคำศัพท์จาก เรื่องที่ได้ อ่านได้ ถูกต้อง	8. Is this a _____ of the old king? a. buff b. portrait c. mystery d. theory			
	บอกความหมาย ของคำศัพท์จาก เรื่องที่ได้ อ่านได้ ถูกต้อง	9. Is there any _____ kind of car that you are interested in? a. particular b. unearthly c. familiar d. beautiful			
	บอกความหมาย ของคำศัพท์จาก เรื่องที่ได้ อ่านได้ ถูกต้อง	10. The _____ of the jungle is very green and lush. a. landscape b. manuscript c. machine d. woman			
	บอกความหมาย ของคำศัพท์จาก เรื่องที่ได้ อ่านได้ ถูกต้อง	11. That child has very bad _____. He frequently hits others. a. eyebrows b. theories c. behavior d. answers			
	บอกความหมาย ของคำศัพท์จาก เรื่องที่ได้ อ่านได้ ถูกต้อง	12. John _____ that we go to the beach for our holidays. a. painted b. removed c. tested d. proposed			
	บอกความหมาย ของคำศัพท์จาก เรื่องที่ได้ อ่านได้ ถูกต้อง	13. I don't know the answer, and _____ neither does Sue. a. apparently b. according to c. however d. nearly			
Bug for sale	จับใจความสำคัญ จากเรื่องที่ได้ อ่านได้ อย่างถูกต้อง	14. What is another good title for this reading? a. "Expensive Beetles in Japan" b. "Unusual Vending Machines" c. "Japanese Beetles" d. "Japanese Children's Hobbies"			

หัวข้อ	จุดประสงค์	รายการ	ผลการพิจารณา		
			-1	0	+1
Bug for sale	จับใจความสำคัญจากเรื่อง ที่อ่านได้อย่างถูกต้อง	15. Who likes to collect beetles as pets? a. Mirai Seiko b. Many people in Japan c. Only Japanese schoolchildren d. Conservationists			
	จับใจความสำคัญจากเรื่อง ที่อ่านได้อย่างถูกต้อง	16. Why is it hard to find beetles in the wild? a. They are too fast. b. They live underground. c. Their homes are disappearing. d. They die very easily.			
	จับใจความสำคัญจากเรื่อง ที่อ่านได้อย่างถูกต้อง	17. How quickly do the beetles usually sell out? a. Within a couple of days b. Within hours c. Within a month d. Within minutes			
	จับใจความสำคัญจากเรื่อง ที่อ่านได้อย่างถูกต้อง	18. Why do conservationists dislike the beetle vending machines? a. People learn bad ideas about animals. b. The beetles are too expensive. c. No one wants the beetles. d. The beetles don't get food.			
	บอกความหมายของคำศัพท์ จากเรื่อง ที่อ่าน ได้ถูกต้อง	19. Riding the horse was a fun _____. a friend b. hobby c. experience d. beetle			

หัวข้อ	จุดประสงค์	รายการ	ผลการพิจารณา		
			-1	0	+1
Bug for sale	บอกความหมายของคำศัพท์จากเรื่องที่ย่านได้ถูกต้อง	20. These days, pandas are very _____ in China. a. rare b. harmful c. clever d. ordinary			
	บอกความหมายของคำศัพท์จากเรื่องที่ย่านได้ถูกต้อง	21. Hold still. There's a big _____ on your arm. a. engine b. beetle c. idea d. home			
	บอกความหมายของคำศัพท์จากเรื่องที่ย่านได้ถูกต้อง	22. Nothing special happened today. It was just a(n) _____ day. a. destructive b. strange c. ordinary d. professional			
	บอกความหมายของคำศัพท์จากเรื่องที่ย่านได้ถูกต้อง	23. Animals like bears and monkeys live freely in _____. a. machines b. the wild c. diversity d. noise			
	บอกความหมายของคำศัพท์จากเรื่องที่ย่านได้ถูกต้อง	24. Her job is cooking food, but her _____ is drawing pictures. a. experience b. beetle c. hobby d. record			
	จับใจความสำคัญจากเรื่องที่ย่านได้อย่างถูกต้อง	25. Too much sunlight can be _____ to your skin. a. strange b. large c. harmful d. clever			

หัวข้อ	จุดประสงค์	รายการ	ผลการพิจารณา		
			-1	0	+1
Bug for sale	บอก ความหมาย ของคำศัพท์ จากเรื่องทีอ่าน ได้ถูกต้อง	26. My daughter's _____ is collecting insects. a. hobby b. experience c. clever d. pastime			

ผนวก จ ผลการประเมินความสอดคล้องของแบบทดสอบก่อนและหลังเรียนเพื่อวัดความสามารถ ในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ ร่วมกับใช้ใช้เทคนิคการสอนแบบเพื่อนคู่คิด (Think Pair Share) สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 (สำหรับผู้เชี่ยวชาญ)

ตาราง 7 แสดงผลการพิจารณาความสอดคล้องของแบบทดสอบก่อนและหลังเรียนเพื่อวัดความสามารถ ในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ ร่วมกับใช้ใช้เทคนิคการสอนแบบเพื่อนคู่คิด (Think Pair Share) สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

ข้อที่	คะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ			IOC	ผลการพิจารณา
	1	2	3		
1	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
2	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
3	+1	0	+1	0.80	สอดคล้อง
4	0	+1	+1	0.80	สอดคล้อง
5	+1	+1	0	0.80	สอดคล้อง
6	+1	+1	+1	0.80	สอดคล้อง
7	0	+1	+1	0.80	สอดคล้อง
8	+1	0	+1	0.80	สอดคล้อง
9	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
10	0	+1	+1	0.80	สอดคล้อง
11	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
12	+1	0	+1	0.80	สอดคล้อง
13	+1	+1	0	0.80	สอดคล้อง
14	0	+1	+1	0.80	สอดคล้อง
15	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
16	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
17	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
18	0	+1	+1	0.80	สอดคล้อง
19	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
20	+1	0	+1	0.80	สอดคล้อง
21	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
22	+1	0	+1	0.80	สอดคล้อง
23	+1	+1	0	0.80	สอดคล้อง
24	0	+1	+1	0.80	สอดคล้อง

ตาราง 7 (ต่อ)

ข้อที่	คะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ			IOC	ผลการพิจารณา
	1	2	3		
25	+1	+1	+1	0.80	สอดคล้อง
26	0	+1	+1	0.80	สอดคล้อง

ผนวก ฉ ค่าความยาก (P) ค่าอำนาจจำแนก (B) ค่าความเที่ยงของแบบ แบบทดสอบ ก่อนและหลังเรียนเพื่อวัดความสามารถ ในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความ เข้าใจ ร่วมกับใช้ใช้เทคนิค การสอนแบบเพื่อนคู่คิด (Think Pair Share) สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

ตาราง 8 แสดงค่าความยาก (P) ค่าอำนาจจำแนก (r) ของแบบแบบทดสอบก่อนและ หลังเรียนเพื่อวัดความสามารถ ในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ ร่วมกับใช้ใช้เทคนิค การสอนแบบเพื่อนคู่คิด (Think Pair Share) สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

ข้อที่	ค่าความยาก (P)	ค่าอำนาจจำแนก (r)	หมายเหตุ
1	0.35	0.23488	ใช้ได้
2	0.24	0.5215	ใช้ได้
3	0.36	0.5364	ใช้ได้
4	0.41	0.4897	ใช้ได้
5	0.58	0.0014	ปรับปรุงหรือตัดทิ้ง
6	0.52	0.3677	ใช้ได้
7	0.24	0.6742	ใช้ได้
8	0.21	0.6058	ใช้ได้
9	0.16	0.2674	ปรับปรุงหรือตัดทิ้ง
10	0.34	0.1063	ใช้ได้
11	0.38	0.2255	ใช้ได้
12	0.26	0.5529	ใช้ได้
13	0.25	0.8182	ใช้ได้
14	0.63	0.3312	ใช้ได้
15	0.53	0.3510	ใช้ได้
16	0.29	0.7895	ใช้ได้
17	0.11	0.0460	ปรับปรุงหรือตัดทิ้ง
*18	0.31	0.7626	ใช้ได้
19	0.55	0.4940	ปรับปรุงหรือตัดทิ้ง
20	0.39	0.6577	ใช้ได้
21	0.25	0.8182	ใช้ได้
22	0.21	0.6058	ใช้ได้
23	0.41	0.4897	ใช้ได้
24	0.38	0.2255	ใช้ได้

ตาราง 8 (ต่อ)

ข้อที่	ค่าความยาก (P)	ค่าอำนาจจำแนก (r)	หมายเหตุ
25	0.15	0.1368	ปรับปรุงหรือตัดทิ้ง
26	0.16	0.2674	ปรับปรุงหรือตัดทิ้ง

ผนวก ฉ แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ สำหรับใช้ในการพัฒนาทักษะการอ่าน
ภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ ร่วมกับใช้เทคนิคการสอนแบบเพื่อนคู่คิด
สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ 1

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) วิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน อ 22101
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 หน่วยการเรียนรู้ที่ 1 Arts and Leisure เรื่อง The Ice Hotel
เวลา 2 ชั่วโมง/คาบ ผู้สอน นางสาวธกานต์ สมหมาย โรงเรียนผดุงปัญญา

1. สาระ มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด

สาระที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร

มาตรฐาน ต 1.1 เข้าใจและตีความเรื่องที่ฟังและอ่านจากสื่อประเภทต่างๆ และแสดงความคิดเห็นอย่าง
มีเหตุผล

ตัวชี้วัด

ต 1.1 ม.2/4 เลือกหัวข้อเรื่อง ใจความสำคัญบอกรายละเอียดสนับสนุน (supporting detail) และแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องที่ฟังและอ่านพร้อมทั้งให้เหตุผล และยกตัวอย่างง่ายๆ ประกอบ

มาตรฐาน ต 1.2 มีทักษะการสื่อสารทางภาษาในการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร แสดง
ความรู้สึกและความคิดเห็นอย่างมีประสิทธิภาพ

ตัวชี้วัด

ต 1.2 ม.2/1 สนทนาแลกเปลี่ยนข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง เรื่องต่างๆ ใกล้ตัว และสถานการณ์
ต่างๆ ในชีวิตประจำวันอย่างเหมาะสม

ต 1.2 ม.2/4 พูดและเขียนเพื่อขอและให้ข้อมูล บรรยายและแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับ
เรื่องที่ฟังหรืออ่านอย่างเหมาะสม

2. สาระสำคัญ/ความคิดรวบยอด

นักเรียนเรียนรู้บทอ่าน เรื่อง The Ice Hotel โดยบูรณาการวิชาภูมิศาสตร์บอกที่ตั้ง ของ
ประเทศ Canada และพูดถึงขั้วโลกเหนือได้

3. จุดประสงค์การเรียนรู้

- นักเรียนสามารถบอกความหมายคำศัพท์จากเรื่อง The Ice Hotel ได้
- นักเรียนสามารถตอบคำถามจากเรื่อง The Ice Hotel ได้
- นักเรียนมุ่งมั่นในการทำงาน

4. สารการเรียนรู้

Grammar/Structure

- be in to = to enjoy doing
- check in = to go to the hotel's front desk and get the room key
- made out of = built of

Vocabulary

Freezing, surprisingly, unusual, unique, amazing, fantastic, during, build, atmosphere, temperature, fur, cozy

5. กิจกรรมการเรียนรู้

ชั่วโมงที่ 1

5.1 Think

5.1.1 นักเรียนตอบคำถามครู ดังนี้ “Have you ever visited an interesting place? What was it like?”

5.2 Pair

5.2.1 ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน (Motivation)

- นักเรียนดูภาพแล้วตอบคำถามครู ดังนี้ “What do you think is special about this hotel?” แล้วครูอธิบายว่าสิ่งที่อยู่ในรูปภาพคือโรงแรมที่สร้างมาจากน้ำแข็ง

5.2.2 ขั้นตอนการศึกษาเนื้อหาบทเรียน (Information)

- นักเรียนร่วมกันหาความหมายของคำศัพท์ยากที่ครูกำหนดให้
- นักเรียนฝึกอ่านออกเสียงบทความ เรื่อง The Ice Hotel ตามครู
- นักเรียนร่วมกันแปลบทความเป็นภาษาไทย

5.2.3 ขั้นการทดสอบความสำเร็จในการเรียนรู้ (Application)

- นักเรียนทำแบบฝึกหัดและช่วยกันตอบคำถาม โดยนักเรียนและครูช่วยกันเฉลย

คำตอบ

ชั่วโมงที่ 2

5.2.4 ขั้นตอนการประเมินผลความสำเร็จทางการเรียนของผู้เรียน (Progress)

- นักเรียนจับคู่แล้วช่วยกันทำกิจกรรม “An Interesting place” ซึ่งเกี่ยวกับสถานที่ที่น่าสนใจในประเทศของตนเอง โดยเลือกมา 1 สถานที่ พร้อมอธิบายโดยสังเขป

5.3 Share

5.3.1 นักเรียนตัวแทนนำเสนอหัวข้อ “An Interesting place” ให้เพื่อนๆ ในชั้นเรียนฟัง

5.3.2 นักเรียนช่วยกันแลกเปลี่ยนความรู้ สรุปผล และอภิปรายผลจากการศึกษาบทเรียนข้างต้น

6. สื่อ/แหล่งการเรียนรู้

6.1 บทอ่านเรื่อง The Ice Hotel

6.2 แบบฝึกหัดเรื่อง The Ice Hotel

7. การวัดและประเมินผล

จุดประสงค์การเรียนรู้	เครื่องมือ	วิธีการวัด	เกณฑ์การประเมิน
1. นักเรียนสามารถบอกความหมายของคำศัพท์จากบทอ่านเรื่อง The Ice Hotel ได้	กิจกรรม “An Interesting place”	การนำเสนอกิจกรรม “An Interesting place”	ผ่านเกณฑ์ร้อยละ 60 ถือว่าผ่าน
2. นักเรียนสามารถตอบคำถามจากเรื่อง The Ice Hotel ได้	แบบทดสอบ ประจำบทเรียน	ตรวจแบบทดสอบ ประจำบทเรียน	ผ่านเกณฑ์ร้อยละ 60 ถือว่าผ่าน
3. นักเรียนมุ่งมั่นในการทำงาน	สังเกตพฤติกรรม	แบบประเมินพฤติกรรม การเรียนรู้	ระดับ 2 ขึ้นไป ถือว่าผ่าน

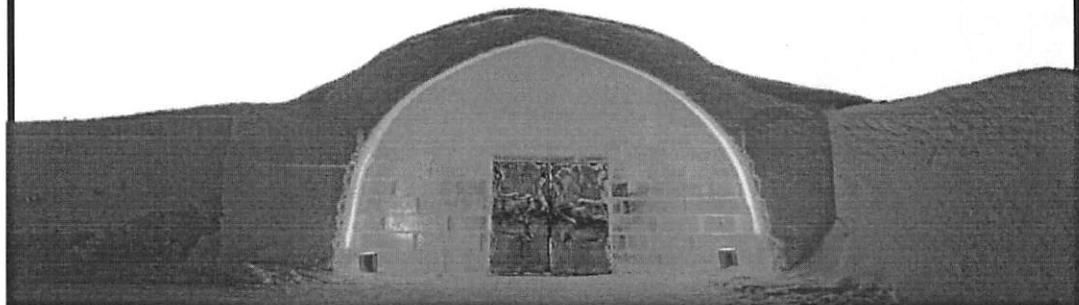
บทอ่านภาษาอังกฤษ เรื่อง The Ice Hotel

The Ice Hotel

Are you into skiing? Is winter your favorite time of year? If you like snow and ice, maybe you should stay at the Ice Hotel in Quebec, Canada. But you can only check in to this hotel during the winter. Why? Because this hotel is made entirely of ice and snow!

This amazing hotel is built every December. It has 32 rooms, and 80 people can stay there each night. The hotel has a movie theater, an art gallery, and a church. Of course, all of these parts of the hotel are made of ice. In fact, all the furniture, art, lights, and even plates and drinking glasses are made of ice. Because this hotel is so unusual, it has become very popular. People from all over the world come to the Ice Hotel to look at the fantastic ice art, drink and eat from designer ice dishes, and experience the unique atmosphere. Some couples have even gotten married in the hotel's ice church.

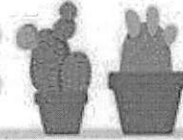
However, all the guests keep their winter coats on! Because of all the ice, the temperature inside the hotel is always between -2 and -5 °C. Surprisingly, sleeping is not a problem in the freezing cold hotel rooms. Every guest gets a special cold-weather sleeping bag and some fur blankets. These keep them cozy and warm until morning.

แบบฝึกหัดภาษาอังกฤษ
เรื่อง The Ice Hotel

NAME :

CLASS :

Direction: Write your own short paragraph by answering the questions below.

“An Interesting
Place”

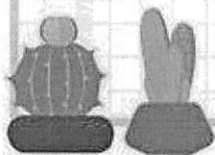
- (1) What is an interesting place in your country?
- (2) Where is it?
- (3) How or why is it

interesting?

- (4) What can people do there?

Example

An interesting place in the United States is Las Vegas. This city is in the state of Nevada. It is interesting because it has big casinos. People can go to concerts, watch comedy shows, and try gambling there.

แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ 2

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) วิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน อ 22101 ชั้น
มัธยมศึกษาปีที่ 2 หน่วยการเรียนรู้ที่ 2 Culture and History เรื่อง Food Firsts
เวลา 2 ชั่วโมง/คาบ ผู้สอน นางสาวธกานต์ สมหมาย โรงเรียนผดุงปัญญา

1. สาระ มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด

สาระที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร

มาตรฐาน ต 1.1 เข้าใจและตีความเรื่องที่ฟังและอ่านจากสื่อประเภทต่างๆ และแสดงความคิดเห็นอย่าง
มีเหตุผล

ตัวชี้วัด

ต 1.1 ม.2/4 เลือกหัวข้อเรื่อง ใจความสำคัญของรายละเอียดสนับสนุน (supporting detail) และแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องที่ฟังและอ่านพร้อมทั้งให้เหตุผล และยกตัวอย่างง่ายๆ ประกอบ

มาตรฐาน ต 1.2 มีทักษะการสื่อสารทางภาษาในการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร แสดงความรู้สึกและความคิดเห็นอย่างมีประสิทธิภาพ

ตัวชี้วัด

ต 1.2 ม.2/1 สนทนาแลกเปลี่ยนข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง เรื่องต่างๆ ใกล้ตัว และสถานการณ์ต่างๆ ในชีวิตประจำวันอย่างเหมาะสม

ต 1.2 ม.2/4 พูดและเขียนเพื่อขอและให้ข้อมูล บรรยายและแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องที่ฟังหรืออ่านอย่างเหมาะสม

2. สาระสำคัญ/ความคิดรวบยอด

นักเรียนเรียนรู้เกี่ยวกับบทอ่าน เรื่อง Food Firsts เป็นการบูรณาการวิชาการงานอาชีพ นักเรียนจะได้ทราบถึงประวัติความเป็นมาของ hamburger ในประเทศเยอรมนี

3. จุดประสงค์การเรียนรู้

- นักเรียนสามารถบอกความหมายจากบทอ่านเรื่อง Food Firsts ได้ (K)
- นักเรียนสามารถตอบคำถามจากเรื่อง Food Firsts ได้ (P)
- นักเรียนมุ่งมั่นในการทำงาน (A)

4. สารการเรียนรู้

Grammar/Structure

find out	= to learn (of)
catch on	= to become popular
dig in	to begin eating with excitement

Vocabulary

Create, reality, according to, nearly, taste, introduce, wealthy, spices, language, dish, truth, sailors

5. กิจกรรมการเรียนรู้

ชั่วโมงที่ 1

5.1 Think

5.1.1 นักเรียนตอบคำถามครู ดังนี้ “What’s your favorite food?”

5.2 Pair

5.2.1 ชี้นำเข้าสู่บทเรียน (Motivation)

- นักเรียนดูภาพอาหารแล้วตอบคำถามครู ดังนี้ “What’s the most unusual food you have eaten?”

5.2.2 ขั้นตอนการศึกษาเนื้อหาบทเรียน (Information)

- นักเรียนร่วมกันหาความหมายของคำศัพท์ยากที่ครูกำหนดให้
- นักเรียนฝึกอ่านออกเสียงบทความ เรื่อง Food Firsts ตามครู
- นักเรียนร่วมกันแปลบทความเป็นภาษาไทย

ชั่วโมงที่ 2

5.2.3 ขั้นตอนทดสอบความสำเร็จในการเรียนรู้ (Application)

- นักเรียนทำแบบฝึกหัดเรื่อง Food Firsts และช่วยกันตอบคำถาม โดยนักเรียนและครูช่วยกันเฉลยคำตอบ

5.2.4 ขั้นตอนการประเมินผลความสำเร็จทางการเรียนของผู้เรียน (Progress)

- นักเรียนจับคู่แล้วช่วยกันทำกิจกรรม “My favorite food” ซึ่งเกี่ยวกับอาหารที่ตนเองชื่นชอบ โดยเขียนเขียนพอสั่งแซ่ ซึ่งมีคำถาม ดังนี้

- 1) What is your favorite food?”
- 2) What is it made of?
- 3) Can you cook this food?
- 4) How often do you cook this food?

พร้อมยกตัวอย่าง ดังนี้

My favorite food is spaghetti. It is made of noodles and tomato sauce. I can cook it easily. I cook spaghetti once a month.

5.3 Share

5.3.1 นักเรียนตัวแทนนำเสนอหัวข้อ “My favorite food” ให้เพื่อนๆ ในชั้นเรียนฟัง

5.3.2 นักเรียนช่วยกันแลกเปลี่ยนความรู้ สรุปผล และอภิปรายผลจากการศึกษาบทเรียนข้างต้น

6. สื่อ/แหล่งการเรียนรู้

6.1 บทอ่านเรื่อง Food Firsts

6.2 แบบฝึกหัดเรื่อง Food Firsts

7. การวัดและประเมินผล

จุดประสงค์การเรียนรู้	เครื่องมือ	วิธีการวัด	เกณฑ์การประเมิน
1. นักเรียนสามารถบอกความหมายของคำศัพท์จากบทอ่านเรื่อง	กิจกรรม “My favorite food”	การนำเสนอกิจกรรม “My favorite food”	ผ่านเกณฑ์ร้อยละ 60 ถือว่าผ่าน
2. นักเรียนสามารถตอบคำถามจากเรื่อง Food Firsts ได้	แบบทดสอบประจำบทเรียน	ตรวจแบบทดสอบประจำบทเรียน	ผ่านเกณฑ์ร้อยละ 60 ถือว่าผ่าน
3. นักเรียนมุ่งมั่นในการทำงาน	สังเกตพฤติกรรม	แบบประเมินพฤติกรรม การเรียนรู้	ระดับ 2 ขึ้นไป ถือว่าผ่าน

บทอ่านภาษาอังกฤษ เรื่อง Food Firsts

Food Firsts

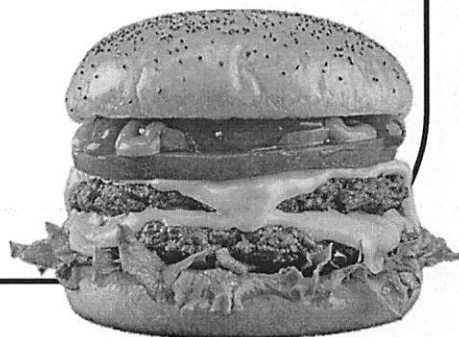
How much do you know about the history of some of your favorite foods? Do you know when people in England started cooking curry dishes? Do you know in which country pizzas or hamburgers were first made? The facts might surprise you.

Many people think the English found out about curry from people in India in the 1600s. In reality, wealthy English people were eating dishes made with curry spices hundreds of years before British ships traveled to India. Cooks of wealthy English families during the time of King Richard I were making curry dishes, and in fact, the word "curry" can be found in an English language cookbook as far back as 1377.

As for pizza, this dish was probably first made in Persia (what is now Iran). The Persians were eating round, flat bread with cheese in the 500s. That was nearly 1,000 years before pizza caught on in Naples, Italy!

Finally, let's look at the truth behind hamburgers. Many people think - hamburgers are an American food. However, according to some stories, hamburgers came from Hamburg, Germany. A German named Otto Kuasw created the first hamburger in 1891. Four years later, German sailors introduced hamburgers to Americans.

Where foods come from isn't nearly as important as how they taste; as long as they are delicious! So, go get some of your favorite food and dig in.

แบบฝึกหัดภาษาอังกฤษ
เรื่อง Food Firsts

Direction: Write your own short paragraph by answering the questions below.

“My Favorite Food”

- (1) What is your favorite food?
- (2) What is it made of?
- (3) Can you cook this food?
- (4) How often do you cook this food?

Example

My favorite food is spaghetti. It is made of noodles and tomato sauce. I can cook it easily. I cook spaghetti once a month.

แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ 3

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) วิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน อ 22101 ชั้น
 มัธยมศึกษาปีที่ 2 หน่วยการเรียนรู้ที่ 3 Environment เรื่อง Hurricane Who?
 เวลา 2 ชั่วโมง/คาบ ผู้สอน นางสาวธกานต์ สมหมาย โรงเรียนผดุงปัญญา

1. สาระ มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด

สาระที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร

มาตรฐาน ต 1.1 เข้าใจและตีความเรื่องที่ฟังและอ่านจากสื่อประเภทต่างๆ และแสดงความคิดเห็นอย่าง

มีเหตุผล

ตัวชี้วัด

ต 1.1 ม.2/4 เลือกหัวข้อเรื่อง ใจความสำคัญบอกรายละเอียดสนับสนุน (supporting detail) และแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องที่ฟังและอ่านพร้อมทั้งให้เหตุผล และยกตัวอย่างง่ายๆ ประกอบ

มาตรฐานต 1.2 มีทักษะการสื่อสารทางภาษาในการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารแสดง
 ความรู้สึกและความคิดเห็นอย่างมีประสิทธิภาพ

ตัวชี้วัด

ต 1.2 ม.2/1 สนทนาแลกเปลี่ยนข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง เรื่องต่างๆ ใกล้ตัว และสถานการณ์
 ต่างๆ ในชีวิตประจำวันอย่างเหมาะสม

ต 1.2 ม.2/4 พูดและเขียนเพื่อขอและให้ข้อมูล บรรยายและแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับ
 เรื่องที่ฟังหรืออ่านอย่างเหมาะสม

2. สาระสำคัญ/ความคิดรวบยอด

นักเรียนจะได้เรียนรู้บทอ่าน เรื่อง Hurricane Who? เป็นการบูรณาการกับวิชาภูมิศาสตร์ สามารถบอกลักษณะของลมมรสุมพายุไต้ฝุ่น ในทวีปเอเชีย และพายุเฮอริเคนในทวีปอเมริกาเหนือ และอเมริกาใต้

3. จุดประสงค์การเรียนรู้

- นักเรียนสามารถบอกความหมายของคำศัพท์จากบทอ่านเรื่อง Hurricane Who? ได้ (K)
- นักเรียนสามารถตอบคำถามจากเรื่อง Hurricane Who? ได้ (P)
- นักเรียนมุ่งมั่นในการทำงาน (A)

4. สารการเรียนรู้

Grammar/Structure

keep an eye out for	= to watch for trouble or danger
keep up with	= to continue getting useful information
make up	= to prepare something

Vocabulary

Danger, detect, information, occur, similar, decide, prediction, meteorologists, tropical, international, include, committee, personal

5. กิจกรรมการเรียนรู้

ชั่วโมงที่ 1

5.1 Think

5.1.1 นักเรียนตอบคำถามครู ดังนี้ “What is a hurricane?”

5.2 Pair

5.2.1 ชี้นำเข้าสู่บทเรียน (Motivation)

- นักเรียนดูคลิปวิดีโอที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับการเกิดพายุ
- นักเรียนตอบคำถามครู ดังนี้ “Which season in your country has the worst weather? Which has the best?”

5.2.2 ขั้นตอนการศึกษาเนื้อหาบทเรียน (Information)

- นักเรียนร่วมกันหาความหมายของคำศัพท์ยากที่ครูกำหนดให้
- นักเรียนฝึกอ่านออกเสียงบทความ เรื่อง Hurricane Who? ตามครู
- นักเรียนร่วมกันแปลบทความเป็นภาษาไทย

ชั่วโมงที่ 2

5.2.3 ขั้นตอนทดสอบความสำเร็จในการเรียนรู้ (Application)

- นักเรียนทำแบบฝึกหัดเรื่อง Hurricane Who? และช่วยกันตอบคำถาม โดยนักเรียนและครูช่วยกันเฉลยคำตอบ

5.2.4 ขั้นตอนการประเมินผลความสำเร็จทางการเรียนของผู้เรียน (Progress)

- นักเรียนจับคู่แล้วช่วยกันทำกิจกรรม “The weather I like the most” ซึ่งเกี่ยวกับสภาพอากาศที่ตนเองชื่นชอบ โดยเขียนเขียนพอสั่งแซบ ซึ่งมีคำถาม ดังนี้
 - 1) What kind of weather do you like the most?
 - 2) When does this weather come in your country?
 - 3) How does this weather make you feel?

4) What do you like to do in this weather?

พร้อมยกตัวอย่าง ดังนี้

I like rainy weather the most. In my country, rainy weather usually comes in July and August. This kind of weather always makes me feel comfortable. When the weather is rainy, I like to read or listen to music.

5.3 Share

5.3.1 นักเรียนตัวแทนนำเสนอหัวข้อ “The weather I like the most” ให้เพื่อนๆ ในชั้นเรียนฟัง

5.3.2 นักเรียนช่วยกันแลกเปลี่ยนความรู้ สรุปผล และอภิปรายผลจากการศึกษาบทเรียนข้างต้น

6. สื่อ/แหล่งการเรียนรู้

6.1 บทอ่านเรื่อง Hurricane Who?

6.2 แบบฝึกหัดเรื่อง Hurricane Who?

6.3 แบบทดสอบประจำบทเรียน เรื่อง Hurricane Who?

7. การวัดและประเมินผล

จุดประสงค์การเรียนรู้	เครื่องมือ	วิธีการวัด	เกณฑ์การประเมิน
1. นักเรียนสามารถบอกความหมายของคำศัพท์จากบทอ่านเรื่อง Hurricane Who? ได้	กิจกรรม “The weather I like the most”	การนำเสนอกิจกรรม “The weather I like the most”	ผ่านเกณฑ์ร้อยละ 60 ถือว่าผ่าน
2. นักเรียนสามารถตอบคำถามจากเรื่อง Hurricane Who? ได้	แบบทดสอบ ประจำบทเรียน	ตรวจแบบทดสอบ ประจำบทเรียน	ผ่านเกณฑ์ร้อยละ 60 ถือว่าผ่าน
3. นักเรียนมุ่งมั่นในการทำงาน	สังเกตพฤติกรรม	แบบประเมินพฤติกรรม การเรียนรู้	ระดับ 2 ขึ้นไป ถือว่าผ่าน

บทอ่านภาษาอังกฤษ เรื่อง Hurricane Who?

Hurricane Who?

Tropical cyclones are called typhoons in Asia and hurricanes in North and South America. These storms go around like a wheel turning to the left when they hit in the northern part of the world. They have wind speeds of 60 kph or more. In the United States, the Tropical Prediction Center in Miami, Florida keeps an eye out for hurricanes. When meteorologists detect a hurricane, they give it a name. They can use either a male or female name. Why should tropical cyclones have names?

The name makes it easier for people to keep up with information about a hurricane and its possible dangers. The World Meteorological Organization (WMO), an international weather group, decides what names will be used. The WMO makes lists of names using the English alphabet. Each name on the list starts with a different letter. The first hurricane of the year gets the first name on that year's list. The second hurricane gets the next name.

For example, if the first hurricane is named Abel, the second might be named Betty. The name lists do not include names beginning with the letters Q, U, X, Y, and Z. There aren't many names that begin with these letters. Asian countries use a different list, which is made up by the WMO's Typhoon Committee. This list has a few personal names, but most of the names are of flowers, animals, trees, and other similar things.

แบบฝึกหัดภาษาอังกฤษ
เรื่อง Hurricane Who?

NAME :

CLASS :

DATE :

Direction: Write your own short paragraph by answering the questions below.

Example

I like rainy weather the most. In my country, rainy weather usually comes in July and August. This kind of weather always makes me feel comfortable. When the weather is

“The weather I like the most”

- 1) What kind of weather do you like the most?
- 2) When does this weather come in your country?
- 3) How does this weather make you feel?
- 4) What do you like to do in this weather?

แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ 4

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) วิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน อ 22101 ชั้น
มัธยมศึกษาปีที่ 2 หน่วยการเรียนรู้ที่ 4 Health เรื่อง How did those get in there?
เวลา 2 ชั่วโมง/คาบ ผู้สอน นางสาวธกานต์ สมหมาย โรงเรียนผดุงปัญญา

1. สาระ มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด

สาระที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร

มาตรฐาน ต 1.1 เข้าใจและตีความเรื่องที่ฟังและอ่านจากสื่อประเภทต่างๆ และแสดงความคิดเห็นอย่าง

มีเหตุผล

ตัวชี้วัด

ต 1.1 ม.2/4 เลือกหัวข้อเรื่อง ใจความสำคัญบอกรายละเอียดสนับสนุน (supporting detail) และแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องที่ฟังและอ่านพร้อมทั้งให้เหตุผล และยกตัวอย่างง่ายๆ ประกอบ

มาตรฐาน ต 1.2 มีทักษะการสื่อสารทางภาษาในการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร แสดงความรู้สึกและความคิดเห็นอย่างมีประสิทธิภาพ

ตัวชี้วัด

ต 1.2 ม.2/1 สนทนาแลกเปลี่ยนข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง เรื่องต่างๆ ใกล้ตัว และสถานการณ์ต่างๆ ในชีวิตประจำวันอย่างเหมาะสม

ต 1.2 ม.2/4 พูดและเขียนเพื่อขอและให้ข้อมูล บรรยายและแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องที่ฟังหรืออ่านอย่างเหมาะสม

2. สาระสำคัญ/ความคิดรวบยอด

นักเรียนเรียนรู้บทอ่าน เรื่อง How did those get in there? บูรณาการกับวิชาสุขศึกษา พูดถึงความเครียดของนักแสดงก่อนจะขึ้นแสดง ซึ่งความเครียดนี้เกิดจากการหลั่งสารออกมาเนื่องจากร่างกายอยู่ในสภาวะที่เครียดมาก สารนี้ คือ คอร์ติซอล (cortisol)

3. จุดประสงค์การเรียนรู้

- นักเรียนสามารถบอกความหมายของคำศัพท์จากบทอ่านเรื่อง How did those get in there? ได้ (K)

- นักเรียนสามารถตอบคำถามจากเรื่อง How did those get in there? ได้ (P)

- นักเรียนมุ่งมั่นในการทำงาน (A)

4. สารการเรียนรู้

Grammar/Structure

play a role in = to have some part in

shut down = to stop

get rid of = to throw away; to put out of use

Vocabulary

normal, activity, benefit, produce, relax, reduce, nervous, chemicals, stressful, situations, respond, speed up

5. กิจกรรมการเรียนรู้

ชั่วโมงที่ 1

5.1 Think

5.1.1 นักเรียนตอบคำถามครู ดังนี้ “When was the last time you were nervous or worried? How did your body react to this feeling?”

5.2 Pair

5.2.1 ชี้นำเข้าสู่บทเรียน (Motivation)

- นักเรียนดูรูปภาพและเรียนรู้คำศัพท์ที่เกี่ยวกับ Feeling และตอบคำถาม ดังนี้ “What does he/she feel?”

- นักเรียนทำกิจกรรม “Simon Say.....” โดยทำท่าทางต่างๆ ที่ครูพูดถึงอารมณ์

5.2.2 ขั้นตอนการศึกษาเนื้อหาบทเรียน (Information)

- นักเรียนร่วมกันหาความหมายของคำศัพท์ยากที่ครูกำหนดให้

- นักเรียนฝึกอ่านออกเสียงบทความ เรื่อง How did those get in there? ตามครู

- นักเรียนร่วมกันแปลบทความเป็นภาษาไทย

ชั่วโมงที่ 2

5.2.3 ขั้นตอนทดสอบความสำเร็จในการเรียนรู้ (Application)

- นักเรียนทำแบบฝึกหัดเรื่อง How did those get in there? และช่วยกันตอบ

คำถาม โดยนักเรียนและครูช่วยกันเฉลยคำตอบ

5.2.4 ขั้นตอนการประเมินผลความสำเร็จทางการเรียนของผู้เรียน (Progress)

- นักเรียนจับคู่แล้วช่วยกันทำกิจกรรม “What do you do to reduce stress?”

โดยบอกวิธีลดความเครียดในรูปแบบของ Mind Mapping

5.3 Share

5.3.1 นักเรียนตัวแทนนำเสนอหัวข้อ “What do you do to reduce stress?” ให้เพื่อนๆ
ในชั้นเรียนฟัง

5.3.2 นักเรียนช่วยกันแลกเปลี่ยนความรู้ สรุปผล และอภิปรายผลจากการศึกษาบทเรียนข้างต้น

6. สื่อ/แหล่งการเรียนรู้

6.1 บทอ่านเรื่อง How did those get in there?

6.2 แบบฝึกหัดเรื่อง How did those get in there?

7. การวัดและประเมินผล

จุดประสงค์การเรียนรู้	เครื่องมือ	วิธีการวัด	เกณฑ์การประเมิน
1. นักเรียนสามารถเข้าใจ บทอ่านเรื่อง How did those get in there? ได้	แบบฝึกหัด	ตรวจแบบฝึกหัด	ผ่านเกณฑ์ร้อยละ 60 ถือว่าผ่าน
2. นักเรียนสามารถตอบ คำถามจากเรื่อง How did those get in there? ได้	แบบทดสอบ ประจำบทเรียน	ตรวจแบบทดสอบ ประจำบทเรียน	ผ่านเกณฑ์ร้อยละ 60 ถือว่าผ่าน
3. นักเรียนมุ่งมั่นในการ ทำงาน	สังเกตพฤติกรรม	แบบประเมินพฤติกรรม การเรียนรู้	ระดับ 2 ขึ้นไป ถือว่า ผ่าน

บทอ่านภาษาอังกฤษ เรื่อง How did you get there?

How did you get there?

A young actress is about to go onto the stage. As she waits by the side of the stage, she looks nervous. You might hear her whisper to her friend, "I've got butterflies in my stomach." Butterflies in her stomach? How did those get in there? The feeling of butterflies comes from chemicals produced by the body in stressful situations.

One chemical that the body makes under stress is cortisol. This chemical benefits the body in normal situations. In fact, it helps the body start normal activities in the morning after waking up. It also plays a role in helping the body and mind respond well to healthy exercise.

However, when the body is under stress, extra cortisol begins to affect the stomach. For some people, cortisol shuts down the stomach, producing the funny feeling of butterflies. For others, cortisol speeds up the way the stomach works, which makes these people feel sick. You need to do to get rid of a few butterflies in the stomach is just relax. Laughing with, or talking to, others. All about your stress can help reduce it. Stepping out on to the stage will also help those butterflies fly away.

แบบฝึกหัดภาษาอังกฤษ
เรื่อง How did you get there?

LITTLE
DESK

Direction: Create a mind map to help you explore and clarify the contents of your mind.

“What do you do to
reduce stress?”

แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ 5
 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) วิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน อ 22101 ชั้น
 มัธยมศึกษาปีที่ 2 หน่วยการเรียนรู้ที่ 5 Science Facts เรื่อง A bug's sleep
 เวลา 2 ชั่วโมง/คาบ ผู้สอน นางสาวกานต์ สมหมาย โรงเรียนผดุงปัญญา

1. สาระ มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด

สาระที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร

มาตรฐาน ต 1.1 เข้าใจและตีความเรื่องที่ฟังและอ่านจากสื่อประเภทต่างๆ และแสดงความคิดเห็นอย่าง

มีเหตุผล

ตัวชี้วัด

ต 1.1 ม.2/4 เลือกหัวข้อเรื่อง ใจความสำคัญบอกรายละเอียดสนับสนุน (supporting detail) และแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องที่ฟังและอ่านพร้อมทั้งให้เหตุผล และยกตัวอย่างง่ายๆ ประกอบ

มาตรฐาน ต 1.2 มีทักษะการสื่อสารทางภาษาในการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารแสดงความรู้สึกและความคิดเห็นอย่างมีประสิทธิภาพ

ตัวชี้วัด

ต 1.2 ม.2/1 สนทนาแลกเปลี่ยนข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง เรื่องต่างๆ ใกล้ตัว และสถานการณ์ต่างๆ ในชีวิตประจำวันอย่างเหมาะสม

ต 1.2 ม.2/4 พูดและเขียนเพื่อขอและให้ข้อมูล บรรยายและแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องที่ฟังหรืออ่านอย่างเหมาะสม

2. สาระสำคัญ/ความคิดรวบยอด

นักเรียนเรียนรู้บทอ่าน เรื่อง A bug's sleep บูรณาการกับวิชาวิทยาศาสตร์ที่พูดถึงสัตว์เลี้ยงลูกด้วยนมและแมลง นักวิทยาศาสตร์ได้พยายามค้นคว้าความจริงในการนอนของแมลงมาเป็นเวลานานหลายปี ได้ค้นพบว่าแมลงนั้นไม่นอน สมองของแมลงไม่ซับซ้อนพอที่จะต้องการนอน

3. จุดประสงค์การเรียนรู้

- นักเรียนสามารถบอกความหมายของคำศัพท์จากบทอ่านเรื่อง A bug's sleep ได้ (K)
- นักเรียนสามารถตอบคำถามจากเรื่อง A bug's sleep ได้ (P)
- นักเรียนมุ่งมั่นในการทำงาน (A)

4. สารการการเรียนรู้

Grammar/Structure

for example	= like; for instance; such as
come out of	= to wake up from; to become alert
move around	= to move; to have motion

Vocabulary

Discover, complex, believe, studies, noises, additionally, mammal, reptiles, insects, behavior, position, simulant, fruit flies, still, antennae

5. กิจกรรมการเรียนรู้

ชั่วโมงที่ 1

5.1 Think

5.1.1 นักเรียนตอบคำถามครู ดังนี้ “Why do you think we need sleep?”

5.2 Pair

5.2.1 ชี้นำเข้าสู่บทเรียน (Motivation)

- นักเรียนดูรูปภาพแมลงแล้วบอกว่าเป็นแมลงอะไร
- นักเรียนบอกชื่อแมลงที่นักเรียนรู้จักเป็นภาษาอังกฤษ

5.2.2 ขั้นตอนการศึกษาเนื้อหาบทเรียน (Information)

- นักเรียนร่วมกันหาความหมายของคำศัพท์ยากที่ครูกำหนดให้
- นักเรียนฝึกอ่านออกเสียงบทความ เรื่อง A bug's sleep ตามครู
- นักเรียนร่วมกันแปลบทความเป็นภาษาไทย

ชั่วโมงที่ 2

5.2.3 ขั้นตอนการทดสอบความสำเร็จในการเรียนรู้ (Application)

- นักเรียนจับคู่ทำแบบฝึกหัด เรื่อง A bug's sleep
- นักเรียนร่วมกันเฉลยแบบฝึกหัด เรื่อง A bug's sleep

5.2.4 ขั้นตอนการประเมินผลความสำเร็จทางการเรียนของผู้เรียน (Progress)

- นักเรียนจับคู่ช่วยกันทำกิจกรรม “An Interesting Insect” โดยเขียนอธิบาย

ลักษณะแมลงที่นักเรียนชื่นชอบ บอกลักษณะ รูปร่าง สี เป็นต้น

5.3 Share

5.3.1 นักเรียนตัวแทนนำเสนอหัวข้อ “An Interesting Insect” ให้เพื่อนๆ ในชั้นเรียนฟัง

5.3.2 นักเรียนช่วยกันแลกเปลี่ยนความรู้ สรุปผล และอภิปรายผลจากการศึกษาบทเรียน
ข้างต้น

6. สื่อ/แหล่งการเรียนรู้

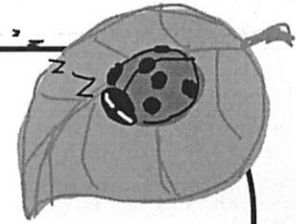
6.1 บทอ่านเรื่อง A bug's sleep

6.2 แบบฝึกหัดเรื่อง A bug's sleep

7. การวัดและประเมินผล

จุดประสงค์การเรียนรู้	เครื่องมือ	วิธีการวัด	เกณฑ์การประเมิน
1. นักเรียนสามารถบอกความหมายของคำศัพท์จากบทอ่านเรื่อง A bug's sleep ได้	แบบฝึกหัดเรื่อง A bug's sleep	ตรวจแบบฝึกหัดเรื่อง A bug's sleep	ผ่านเกณฑ์ร้อยละ 60 ถือว่าผ่าน
2. นักเรียนสามารถตอบคำถามจากเรื่อง A bug's sleep ได้	แบบทดสอบประจำบทเรียน	ตรวจแบบทดสอบประจำบทเรียน	ผ่านเกณฑ์ร้อยละ 60 ถือว่าผ่าน
3. นักเรียนมุ่งมั่นในการทำงาน	สังเกตพฤติกรรม	แบบประเมินพฤติกรรม การเรียนรู้	ระดับ 2 ขึ้นไป ถือว่าผ่าน

บทอ่านภาษาอังกฤษ เรื่อง A Bug's Sleep

A Bug's Sleep

Every mammal needs sleep, as do birds and reptiles, such as snakes. But what about insects? Do they need sleep? Scientists have been trying to discover the truth about insect sleep behavior for years. Scientists first thought insects did not need sleep. According to them, the insect brain was not complex enough to need it.

Scientists said that some kinds of brain activity, like dreaming, were sleep behaviors. Insects do not dream, so scientists said that they did not sleep. They believed that insects rested, instead.

However, new studies have shown that some insects may actually sleep. There are four types of behavior during sleep. First, sleeping people and animals don't move much. Also, they have a position for sleeping, for example, they lie down. Additionally, they don't wake up easily when hearing noises or seeing light. Lastly, they are able to come out of sleep quickly in response to some intense stimulant.

Scientists have now seen similar behaviors in fruit flies. For example, fruit flies become still every night for about seven hours. At these times, they sit in a different way, let their antennae drop, and do not respond to quiet noises. The flies do begin to move around when louder noises are made. Scientists think that some insects may have their own unique kind of sleep.

แบบฝึกหัดภาษาอังกฤษ
เรื่อง Bug's Sleep

Direction: Write your own short paragraph by answering the questions below.

“An Interesting insect”

1. What is an interesting insect?
2. What is it interesting to you?
3. What are some interesting facts about it?
4. What is a surprising fact about it?

Example

An interesting insect is the beetle. It is interesting to me because it looks and walks funny. Also, beetles are very strong, and they can walk for a long time. Some beetles even eat dung!

แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ 6

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) วิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน อ 22101 ชั้น
 มัธยมศึกษาปีที่ 2 หน่วยการเรียนรู้ที่ 6 People Profiles เรื่อง Tiger's Tale
 เวลา 2 ชั่วโมง/คาบ ผู้สอน นางสาวธกานต์ สมหมาย โรงเรียนผดุงปัญญา

1. สาระ มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด

สาระที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร

มาตรฐาน ต 1.1 เข้าใจและตีความเรื่องที่ฟังและอ่านจากสื่อประเภทต่างๆ และแสดงความคิดเห็นอย่าง
 มีเหตุผล

ตัวชี้วัด

ต 1.1 ม.2/4 เลือกหัวข้อเรื่อง ใจความสำคัญบอกรายละเอียดสนับสนุน (supporting detail) และแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องที่ฟังและอ่านพร้อมทั้งให้เหตุผล และยกตัวอย่างง่ายๆ ประกอบ

มาตรฐานต 1.2 มีทักษะการสื่อสารทางภาษาในการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารแสดง
 ความรู้สึกและความคิดเห็นอย่างมีประสิทธิภาพ

ตัวชี้วัด

ต 1.2 ม.2/1 สนทนาแลกเปลี่ยนข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง เรื่องต่างๆ ใกล้ตัว และสถานการณ์
 ต่างๆ ในชีวิตประจำวันอย่างเหมาะสม

ต 1.2 ม.2/4 พูดและเขียนเพื่อขอและให้ข้อมูล บรรยายและแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับ
 เรื่องที่ฟังหรืออ่านอย่างเหมาะสม

2. สาระสำคัญ/ความคิดรวบยอด

นักเรียนเรียนรู้บทอ่าน เรื่อง Tiger's Tale ซึ่งเป็นเรื่องราวเกี่ยวกับประวัติของไทเกอร์ วูด
 ลูกครึ่งไทย แอฟริกา เล่นกอล์ฟตั้งแต่เด็กและได้รับชัยชนะในการแข่งขัน

3. จุดประสงค์การเรียนรู้

- นักเรียนสามารถบอกความหมายของคำศัพท์จากบทอ่าน Tiger's Tale ได้ (K)
- นักเรียนสามารถตอบคำถามจากเรื่อง Tiger's Tale ได้ (P)
- นักเรียนมุ่งมั่นในการทำงาน (A)

4. สารการเรียนรู้

Grammar/Structure

hold the record (as/for)	= to be known as better than anyone else
look up to good person	= to admire someone; to think someone is a good person
lend a hand	= to help someone

Vocabulary

diversity, famous, grateful, prevent, record, professional, nickname, a role model, ethnicity, Occasionally, foundation, championships

5. กิจกรรมการเรียนรู้

ชั่วโมงที่ 1

5.1 Think

5.1.1 นักเรียนตอบคำถามครู ดังนี้ “What sports do you enjoy playing?”

5.2 Pair

5.2.1 ช้่นนำเข้าสู่บทเรียน (Motivation)

- นักเรียนดูรูปภาพของ Tiger Woods แล้วเดาจากรูปภาพว่าเป็นใคร นักเรียนรู้จักหรือไม่

5.2.2 ช้่นตอนการศึกษาเนื้อหาบทเรียน (Information)

- นักเรียนร่วมกันหาความหมายของคำศัพท์ยากที่ครูกำหนดให้
- นักเรียนฝึกอ่านออกเสียงบทความ เรื่อง Tiger's Tale ตามครู
- นักเรียนร่วมกันแปลบทความเป็นภาษาไทย

ชั่วโมงที่ 2

5.2.3 ช้่นการทดสอบความสำเร็จในการเรียนรู้ (Application)

- นักเรียนจับคู่ทำแบบฝึกหัดเรื่อง Tiger's Tale โดยครูและนักเรียนร่วมกันเฉลยคำตอบของแบบฝึกหัด

5.2.4 ช้่นตอนการประเมินผลความสำเร็จทางการเรียนของผู้เรียน (Progress)

- นักเรียนจับคู่แล้วช่วยกันทำกิจกรรม “A sport I like” โดยเขียนอธิบายกีฬาที่ตนเองชื่นชอบ โดยเขียนพอสังเขป ซึ่งมีคำถาม ดังนี้

- 1) What is a game or sport that you like?
- 2) Where do people play it?

3) How do they play it?

4) Why do you like this game or sport?

พร้อมยกตัวอย่าง ดังนี้

A sport that I like is car racing. People usually do this sport on a special track. They try to finish the race before the other drivers. I like this sport because it is very exciting.

5.3 Share

5.3.1 นักเรียนตัวแทนนำเสนอหัวข้อ "A sport I like" ให้เพื่อนๆ ในชั้นเรียนฟัง

5.3.2 นักเรียนช่วยกันแลกเปลี่ยนความรู้ สรุปผล และอภิปรายผลจากการศึกษาบทเรียน

ข้างต้น

6. สื่อ/แหล่งการเรียนรู้

6.1 บทอ่านเรื่อง Tiger's Tale

6.2 แบบฝึกหัดเรื่อง Tiger's Tale

7. การวัดและประเมินผล

จุดประสงค์การเรียนรู้	เครื่องมือ	วิธีการวัด	เกณฑ์การประเมิน
1. นักเรียนสามารถบอกความหมายของคำศัพท์จากบทอ่าน Tiger's Tale ได้ (K)	แบบฝึกหัด	ตรวจแบบฝึกหัด	ผ่านเกณฑ์ร้อยละ 60 ถือว่าผ่าน
2. นักเรียนสามารถตอบคำถามจากเรื่อง Tiger's Tale ได้	แบบทดสอบประจำบทเรียน	ตรวจแบบทดสอบประจำบทเรียน	ผ่านเกณฑ์ร้อยละ 60 ถือว่าผ่าน
3. นักเรียนมุ่งมั่นในการทำงาน	สังเกตพฤติกรรม	แบบประเมินพฤติกรรม การเรียนรู้	ระดับ 2 ขึ้นไป ถือว่าผ่าน

บทอ่านภาษาอังกฤษ เรื่อง Tiger's Tale

Tiger's Tale

Tiger Woods started playing golf when he was two years old. Now he is one of the most famous professional golfers in the world. Tiger is from the United States. His father is African-American and his mother is Thai. His real name is Etdrick, but everyone knows him as Tiger, the nickname his father gave him.

He started playing golf professionally in 1996, and won all four of the World Golf Championships before he turned 25. He holds the record as the youngest player ever to win all four of these championships. Although he has played on many great golf courses, one of Tiger's favorite places to play is Pebble Beach.

Tiger became a role model at an early age. People look up to him, so he is very grateful. Because many people helped Tiger as a child, he wants to lend a hand to others now. Some people cannot play golf because of their ethnicity, while others do not have enough money. Occasionally, Tiger himself was prevented from playing golf. Because of this, he created the Tiger Woods Foundation to help make golf open to everyone. He likes to see diversity on the golf course, and he wants all children to play golf if they want to. Tiger is happy that many children now want to play golf because of him.

แบบฝึกหัดภาษาอังกฤษ
เรื่อง Tiger's Tale

Think + Positive

LITTLE DESK

Direction: Write your own short paragraph by answering the questions below.

A Sport I like

Example: A sport that I like is car racing. People usually do this sport on a special track. They try to finish the race before the other drivers. I like this sport because it is very exciting.

you

do it

ประวัติผู้วิจัย

ประวัติผู้วิจัย

ชื่อ - ชื่อสกุล	ธกานต์ สมหมาย
วัน เดือน ปี เกิด	25 มีนาคม 2538
ที่อยู่ปัจจุบัน	88 หมู่1 ตำบลบ้านเหล่า อำเภอสุงเม่น จังหวัดแพร่
ที่ทำงานปัจจุบัน	151 หมู่ 6 ตำบลไม้งาม อำเภอมืองตาก จังหวัดตาก
ตำแหน่งหน้าที่ปัจจุบัน	ครูผู้ช่วย
ประสบการณ์การทำงาน	
พ.ศ. 2562	ครูผู้ช่วย โรงเรียนผดุงปัญญา
ประวัติการศึกษา	
พ.ศ. 2561	คบ. (ภาษาอังกฤษ) มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์